XXVIII. ÉVFOLYAM, 28. SZÁM. Ára: 1,80 Ft 1972. JÚLIUS 13.

Ludas Matyi

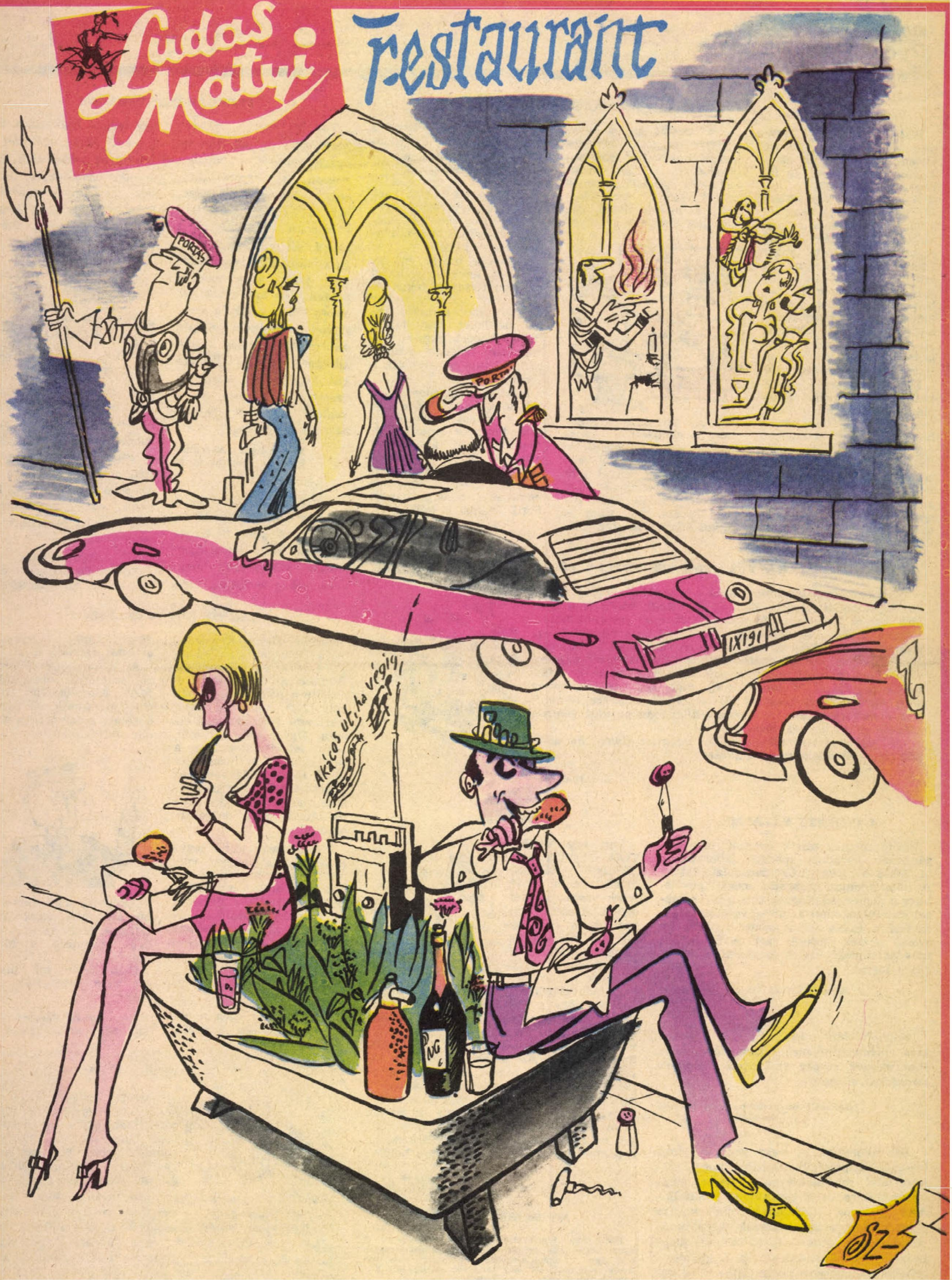
restaurant
PORTÁS
PORTÁS
IX191
Akácos út, ha végig...
NG

Végre találtak egy olcsó zöldvendéglőt...

Szűr-Szabó József rajza

KEDVES LUDAS!

LÁNGOS-KÖZGAZDASÁGTAN

Eddig megfejthetetlennek látszó talány titkára jöttem rá. A legjobb háziasszony sem tudja: az ízletes lángos téglából készül. A dologra úgy jöttem rá, hogy évek óta figyelem a lángos világpiaci árának alakulását. Néhány évvel ezelőtt egy darab lángos 1,10-be került. Aztán 1,20 lett, majd 1,30 — és tavaly már 1,40-ért mérték. Ebben az idényben aztán meglepetten tapasztaltam, hogy a Balaton környéki lángossütők kartellje egységesen 1,50-ben állapította meg a lángos árát.

Ekkor magamba szálltam, és a helyzetet tudományos elemzésnek vetettem alá. Megállapítottam, hogy az elmúlt évtizedben egy fillérrel sem drágult a liszt, az olaj, az élesztő, a só, a víz, tehát azok az alkotóelemek, melyek a lángos összekutyulásához elengedhetetlenül szükségesek. Öreg vizi emberek meséi szerint az öt évvel ezelőtti lángos nemhogy kisebb lett volna, sőt határozottan állítják, hogy testesebb darabokra emlékeznek. Míg el nem felejtem: a propán-bután gáz sem lett drágább.

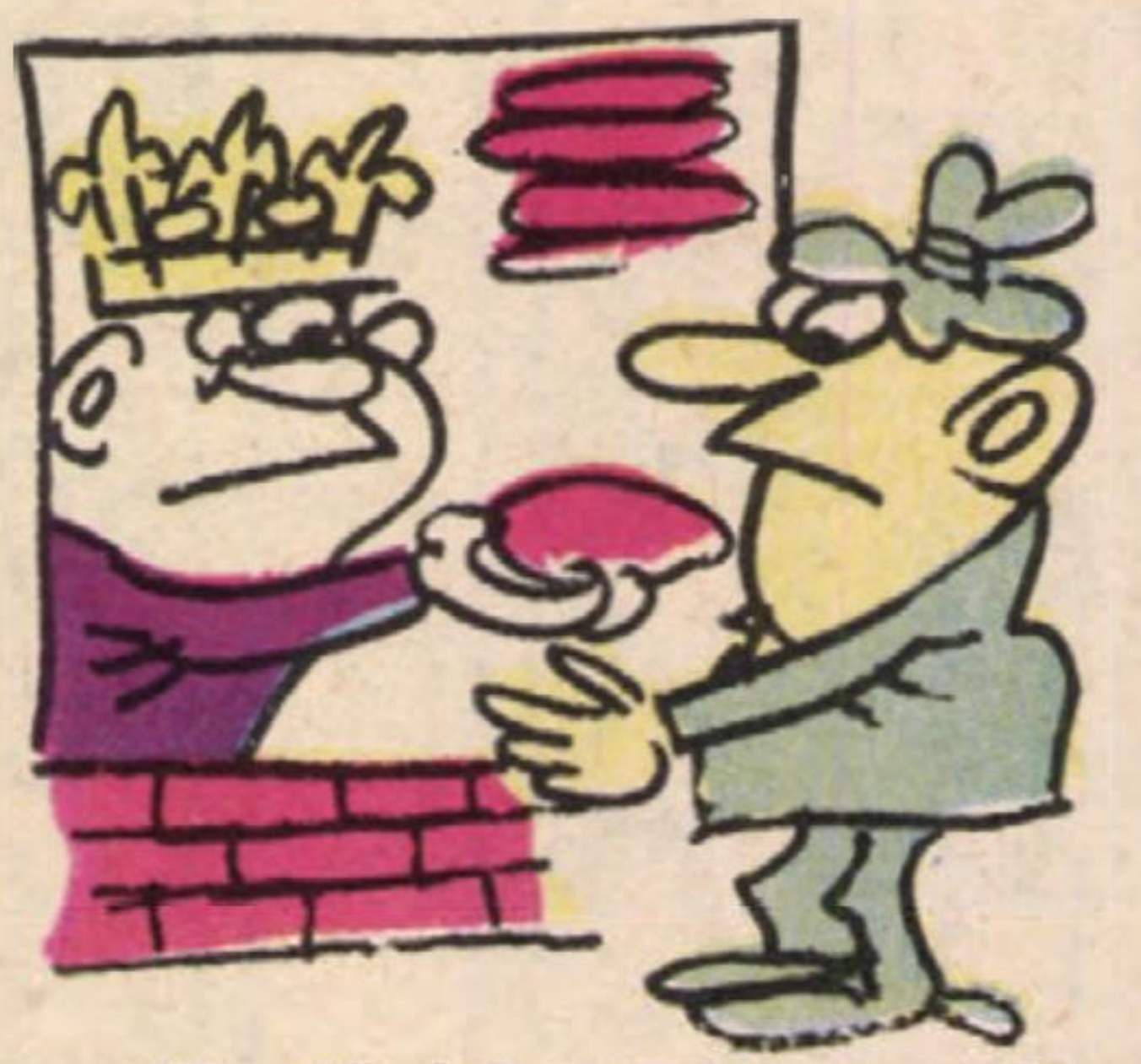

Kezdő közgazda a tudományos elemzést itt abbahagyta volna, kijelentvén: nem tudja, miért lett drágább a lángos, mivel erre semmiféle magyarázható okot nem talált. Nem így én! Tovább kutattam a lángos-közgazdaságtan szövevényes útvesztőjében, és megállapítottam: az utóbbi években drágult a tégla és az építőanyag, okszerű tehát a következtetés, hogy a két ügynek kapcsolatban kell lenni egymással. Mígnem egy siófoki lángossütő meg is magyarázta a dolgot:

— Drága uram, én ezelőtt öt évvel egy házat 300 ezer forintból felépítettem. Most ugyanez a ház kb. 500 ezer forintba kerül, de lehet, hogy többe. Ehhez képest nagyon humánusak voltunk amikor csak 40 fillérrel emeltük a lángos árát.

Most újra aggódom. Tartok tőle, hogy jövőre 1,60 lesz a lángos, mert olvastam, hogy az amerikai és nyugatnémet autógyárak 3,5%-kal emelik a gépkocsik árát. És nekem régi gyanúm, hogy a lángosba nemcsak tégla, hanem Ford Taunus is kell.

Ő. F.

FEBRUÁR ÓTA VÁRNAK!

Tavaly ősszel néhány fényképet készíttettem gyermekeimről a Dél-Pest megyei Ktsz ceglédi „Mosoly" fényképészrészlegénél. A képek ez év februárjában készültek el, s mivel jól sikerültek, néhányet közülük visszaküldtem azzal, hogy további példányokat kérek belőlük. Azóta hiába várom a megrendelt fényképeket, még a reklamálólevelemre sem kaptam választ. Érthető hát, hogy rögtön lefagy az arcomról a mosoly, ha a ceglédi „Mosoly" fényképészeire gondolok!

Marosvölgyi Andrásné
Szarvas, Munkás út 49

Egy ZK—120-as márkájú magnót kaptam ajándékba a szüleimtől, amit itt Kecskeméten, az Alföldi Áruházban vásároltunk meg. Csak otthon derült ki, hogy egy erősítő hiányzik a tartozékai közül. Miután a személyes reklamáció nem vezetett eredményre, levélben fordultam az áruház igazgatójához, s szépen kértem, segítsen abban,

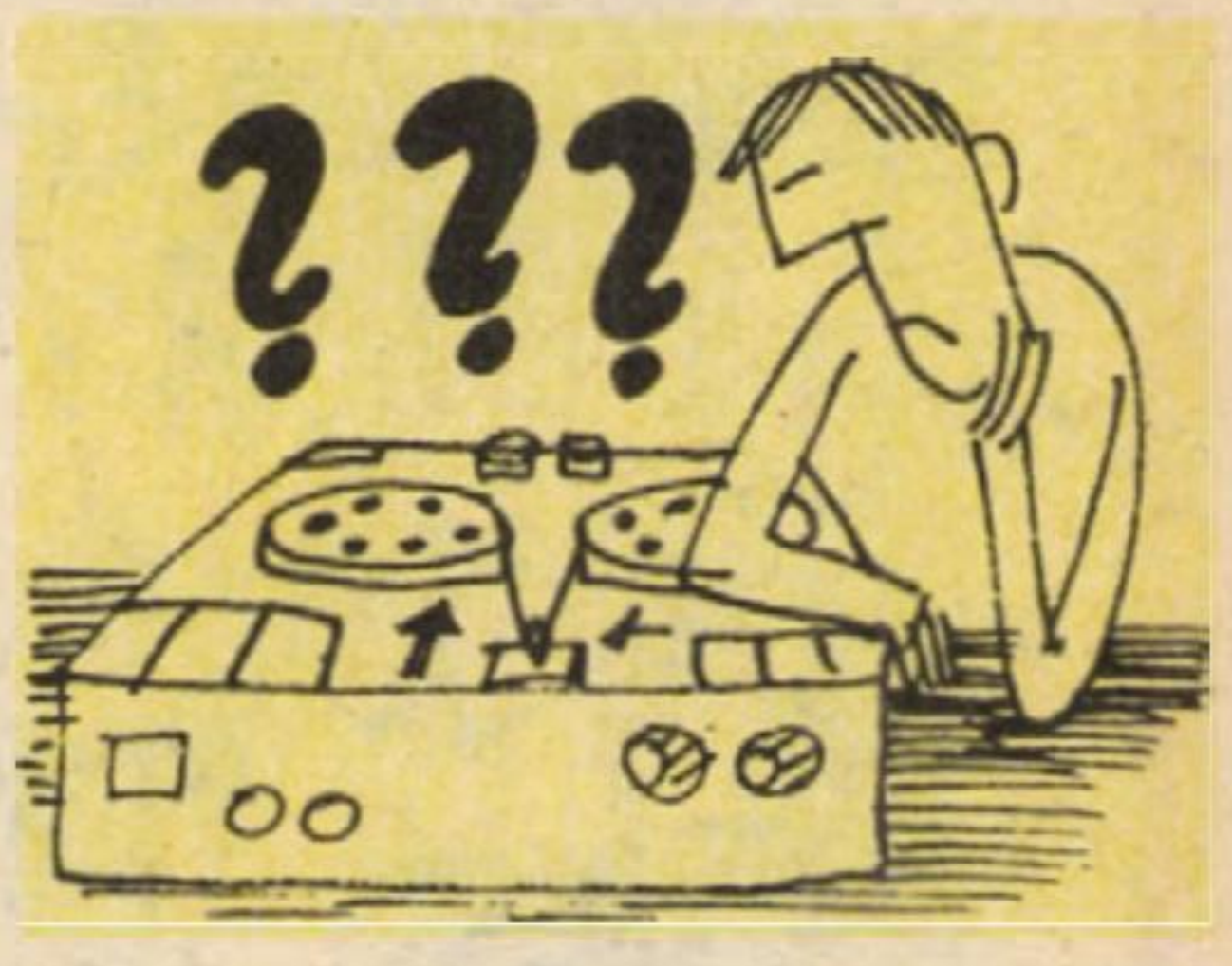

hogy azt az erősitőt, ami a géphez jár, s ami nélkül felvételeket csinálni nem tudok, végre megkapjam. A levelet február 21-én tettem postára. A válasz azóta sem érkezett meg. Mit gondolnak, remélhetem, hogy valaha is választ kapok?

Horzicki Imre
Kecskemét, Széchenyi város
V. ép. 1. lépcső

KÁTYÚS ÚTON VÉGESTELEN VÉGIG...

Hazánk egyik legszebb vidéke a Zempléni-hegység. Amikor legutóbb ott jártam, Tolcsva és Újhuta között, egy táblára lettem figyelmes. Az útügyi hatóságok figyelmeztettek mindenkit, hogy az út kátyús. Meghatott ez a figyelmesség, s óvatosan vezettem ezek után a kocsimat, hogy a kátyúkat elkerüljem. Ez, sajnos, csak részben sikerült, mert nagyon sok helyen út egyáltalán nem volt már, csak kátyú. Az oda-vissza mindössze 30 kilométernyi utat, egy óra húsz perc alatt sikerült megtennem. A táj szépségeiből, persze, semmit sem élvezhettem, mert a szemem állandóan az utat, pontosabban az út helyét fürkészte.

A figyelmeztető tábla nagyon udvarias dolog, de nem pótolja az út mielőbbi kijavítását!

Z. I. Budapest

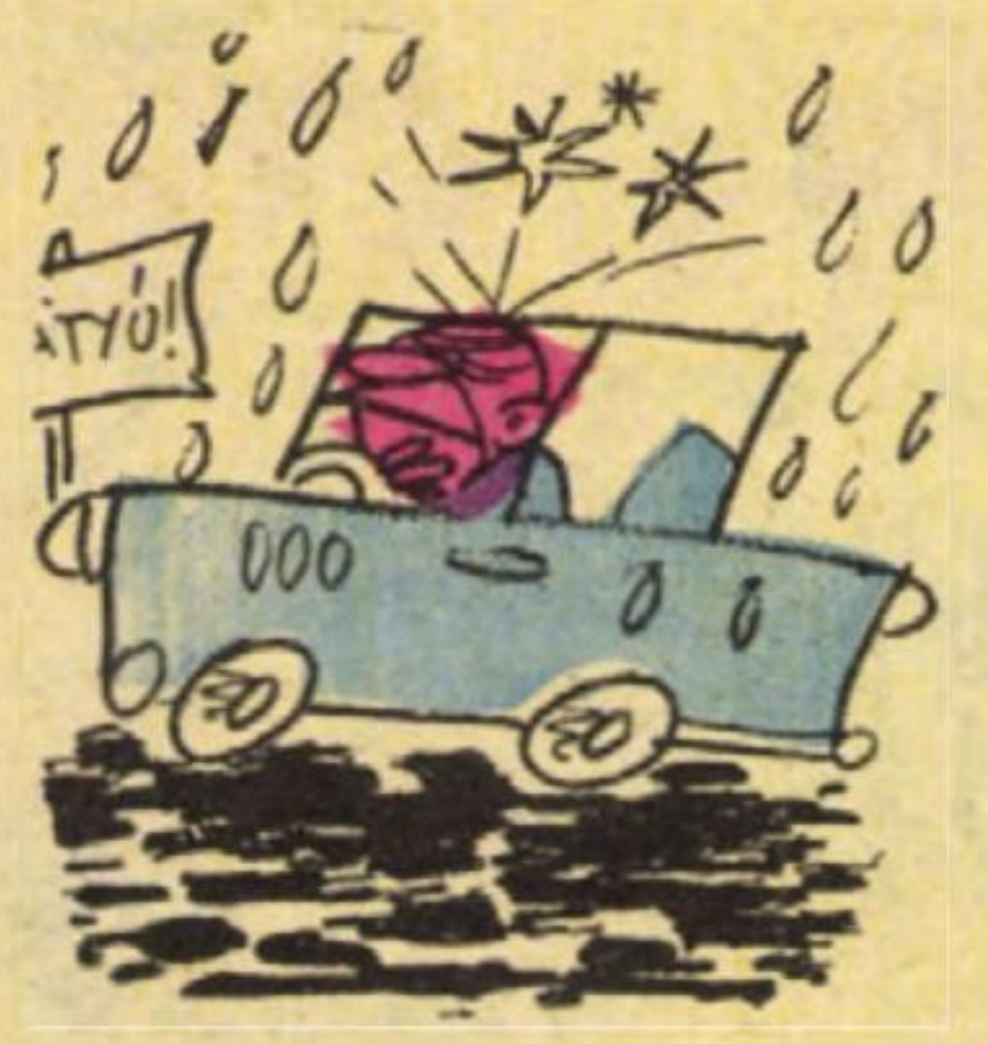

A CÍMZETT VÁLASZOL

Bíráló megjegyzéseik nyomán megvizsgáltattuk központi iparági laboratóriumunkkal a „Kék-vörös" fürdővíztablettát. A laboratóriumi vizsgálat megállapította, hogy a panaszosnak igaza van, a vizes kézzel szétnyomkodott tabletta valóban megszínezi a kezet. Nem színez viszont, ha száraz kézzel tördelik szét. A használati utasítás szövegét ennek megfelelően módosítani fogjuk.

Kozmetikai és Háztartásvegyipari Vállalat

„Boyler" című cikkük nyomán a panaszos vízmelegítőjének üzembehelyezését Pest megyei pb-gáz szolgáltató üzemünk soronkívül elvégezte.

Tiszántúli Gázszolgáltató és Szerelő Vállalat

„Kis állomások — nagy gondok" című írásukkal kapcsolatban közlöm, hogy Pestimre-felső megállóhelyen a peron meghosszabbítása és a pestújhelyi vasútállomás gyalogos átjárójának rendbehozása jogos kívánsága az utasoknak. Az állomás peronját augusztus 31-ig 40 méterre meghosszabbítjuk Pestimre-felsőn. A két pestújhelyi gyalogátjáró pedig július 15-re készül el.

**Tóth János igazgató,
MÁV Budapesti Igazgatósága**

VASMAG

Van egy VIDEOTON gyártmányú „Sirály" táskarádiónk, de a trafófazék vasmagjai széttörtek. A széttört alkatrészt a mai napig sem sikerült beszereznem. Hiába kilincseltünk a lakóhelyünk közelében levő szaküzletekben, mindig azt a választ kaptuk, hogy a jövő héten tessék érdeklődni, hátha kapunk. Érdeklődésünk hónapok óta tart, de eddig még eredménytelenül. Elkeseredésemben a VIDEOTON Rádió- és Televíziógyárhoz fordultam levelemmel. Azt a választ kaptam, hogy a kért alkatrészt legnagyobb sajnálatukra nem tudják megküldeni, mert az a budapesti anyagraktárukban nem található. Most már nem tudom, hogy kihez forduljak az alkatrész beszerzése érdekében, ha a terméket előállító gyárnak sincs belőle?

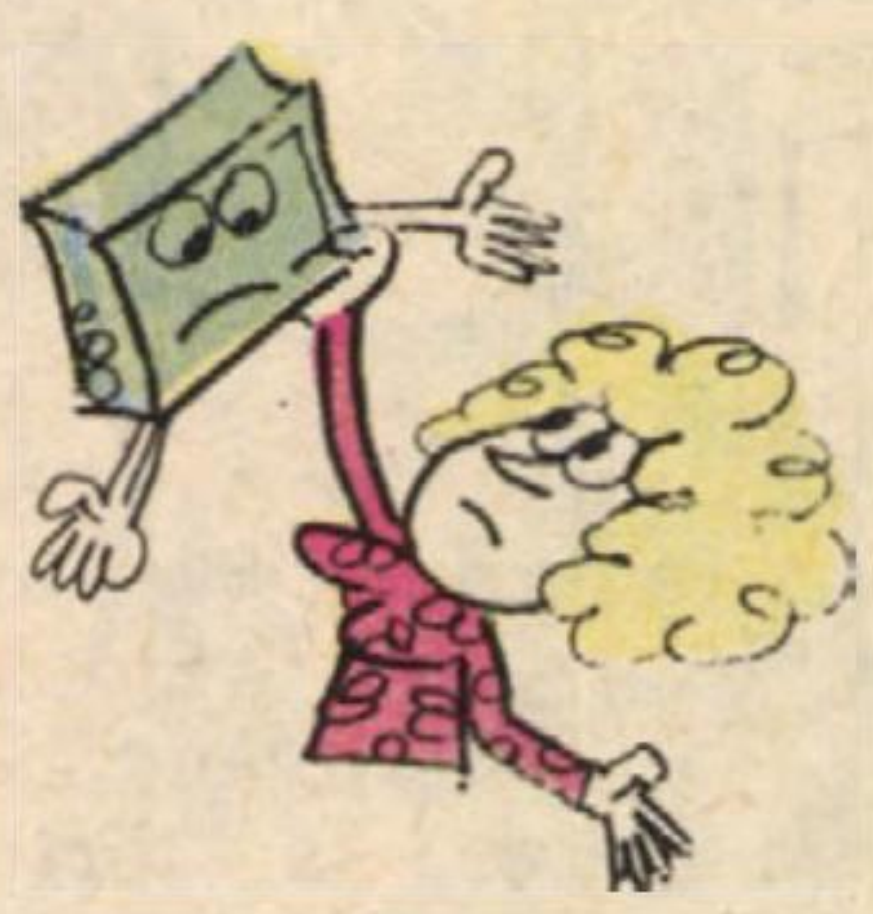

Molnár Gyuláné
Nyékládháza, Partizán út 10.

NYOMÁSKAPCSOLÓ

Házunkba beszereltettük a vízvezetéket, s most nagy szükségünk volna a hidrofor-tartályhoz egy nyomáskapcsolóra, de sehol sem tudunk szerezni. Ki tud tanácsot adni: hol keressük, ahol meg is találjuk?

Újvári Mártonné
Tököl, Fő u. 20.

MÁR MEGINT A HELYJEGY!

Június 26-án Kisvárdáról a 15.40-kor induló Szabolcs expresszel utaztam Budapestre. Jegyváltáskor közölte a pénztárosnő, hogy helyjegyet nem tud adni, mert ami volt, azt már eladta. Ugyanakkor közölte, hogy felszállhatok, de a jegykezelőnél 40 forint bírságot fizetek. Ugyanezt az állomásfőnök is megerősítette, amikor vagy tizen sorstársak, nála is reklamáltunk.

Jött a vonat, jött a jegykezelő, az állomáson váltott 1380 sz. menetjegyemhez kiállította a 006565. sz. utánfizetési űrjegyet 40 forintért. Továbbá tudtomra adta, hogy a szabályok szerint a legközelebbi állomáson leszállíthat.

Nem tette, hála neki. Így vált lehetségessé, hogy 40 forintért Budapestig kocsit béreltem, mert ezen a napon *a Szabolcs expressz 12-es számú kocsijában egyedül utaztam.*

A Közlekedési Közlöny 26. számában olvastam a MÁV Kereskedelmi Szakosztály vezetőjének nyilatkozatát, amelyből egy mondat ide kívánkozik:

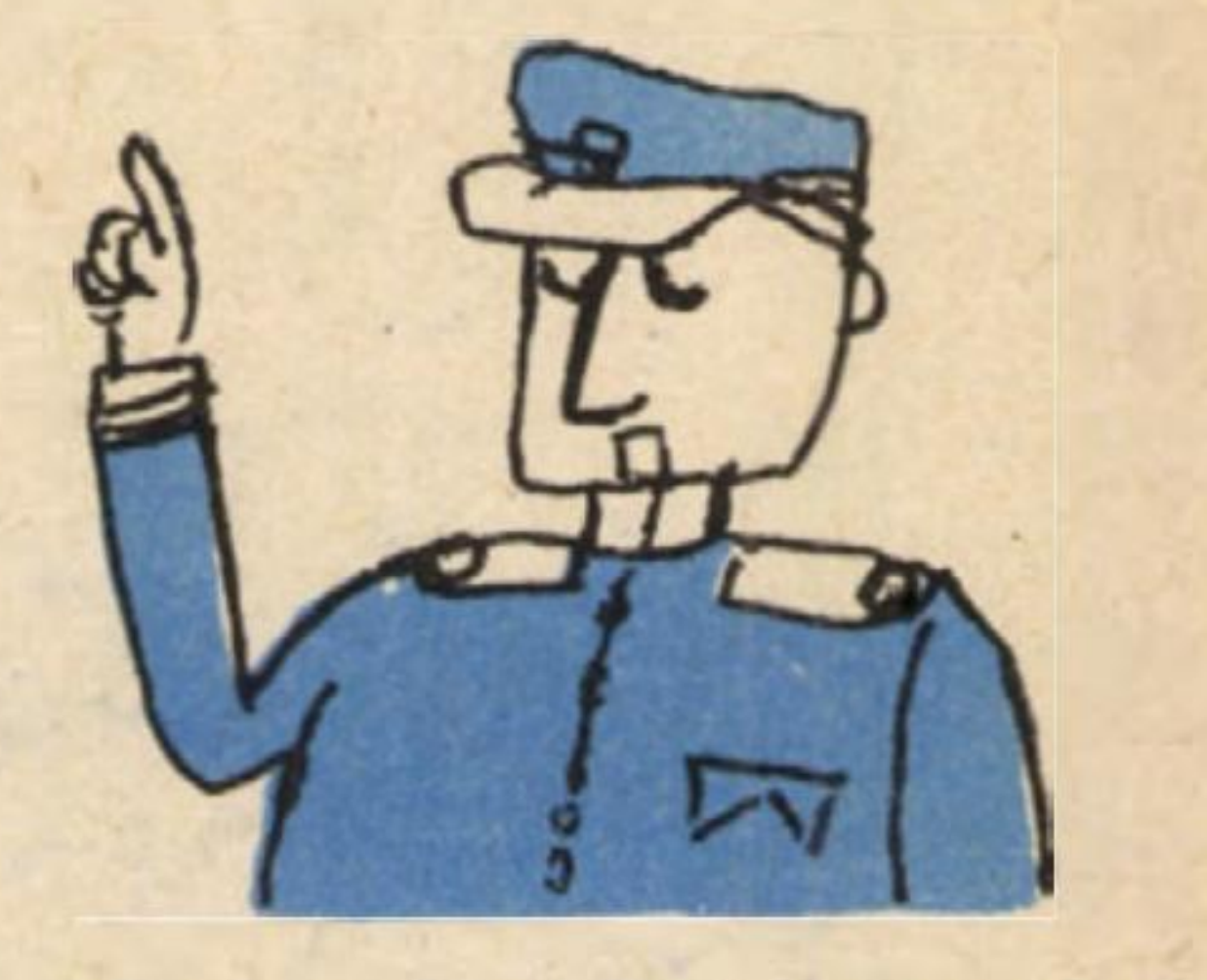

„Dolgozóink körében mind általánosabbá válik az a felfogás, hogy az utas vendége, partnere a MÁV-nak."

Csak talán mi, utasok ezt nem értékeljük kellően?

Juhász Károly
Bp. VIII., Asztalos Sándor u. 7.

SZEMÜVEG

Új szemüveget írt fel az orvosom. Az üveg receptjét március 23-án adtam be a miskolci Ofotért-üzletbe. Ott azt mondták, hogy 3—5 hét alatt kész lesz. Azóta nem három hét, de több mint három hónap eltelt, s a szemüvegem még mindig nincs készen. És nem én vagyok az egyetlen: minden alkalommal találkozom az Ofotért-ban másokkal, akik velem együtt sokat mérgelődnek amiatt, hogy a szemüvegek ilyen lassan készülnek el. Változtatni kellene ezen, de sürgősen!

Helmeczi József
Miskolc III., Békeszálló 39/5.

A TENGEREK SZABADSÁGÁÉRT

Erdei Sándor rajza

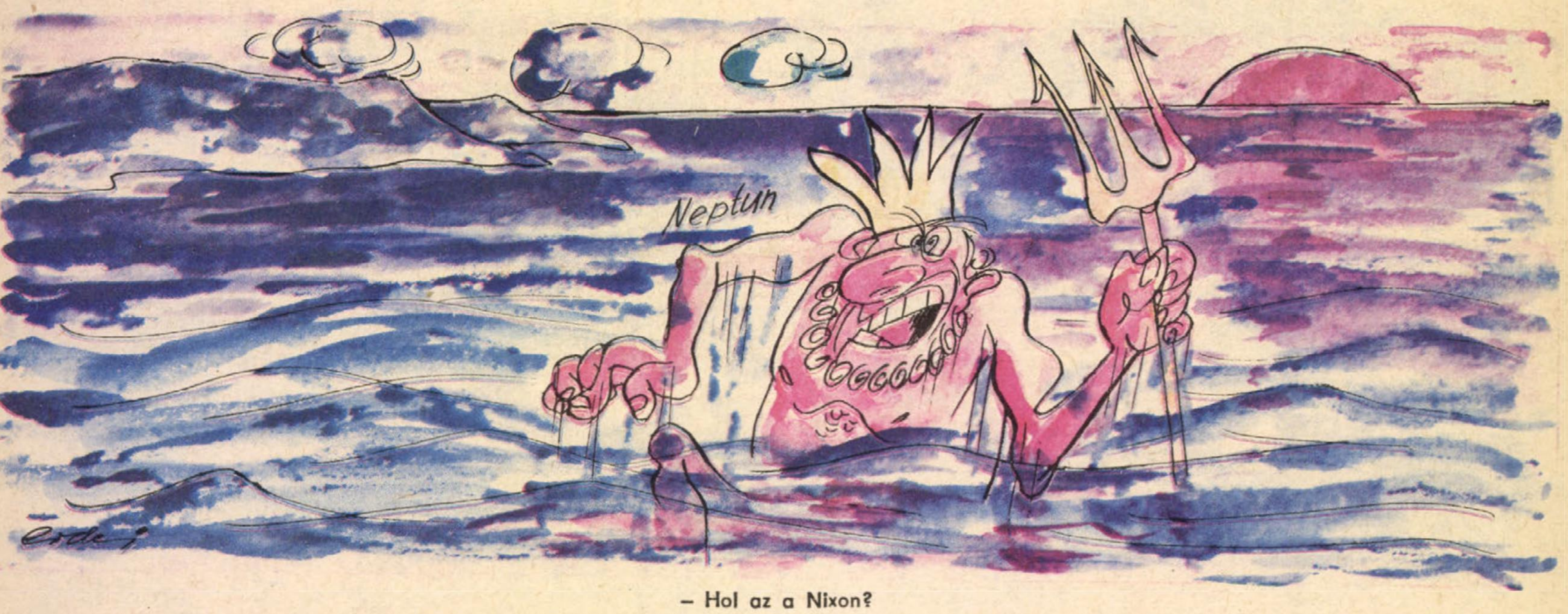

– Hol az a Nixon?

GOROMBA MŰVEZETŐ

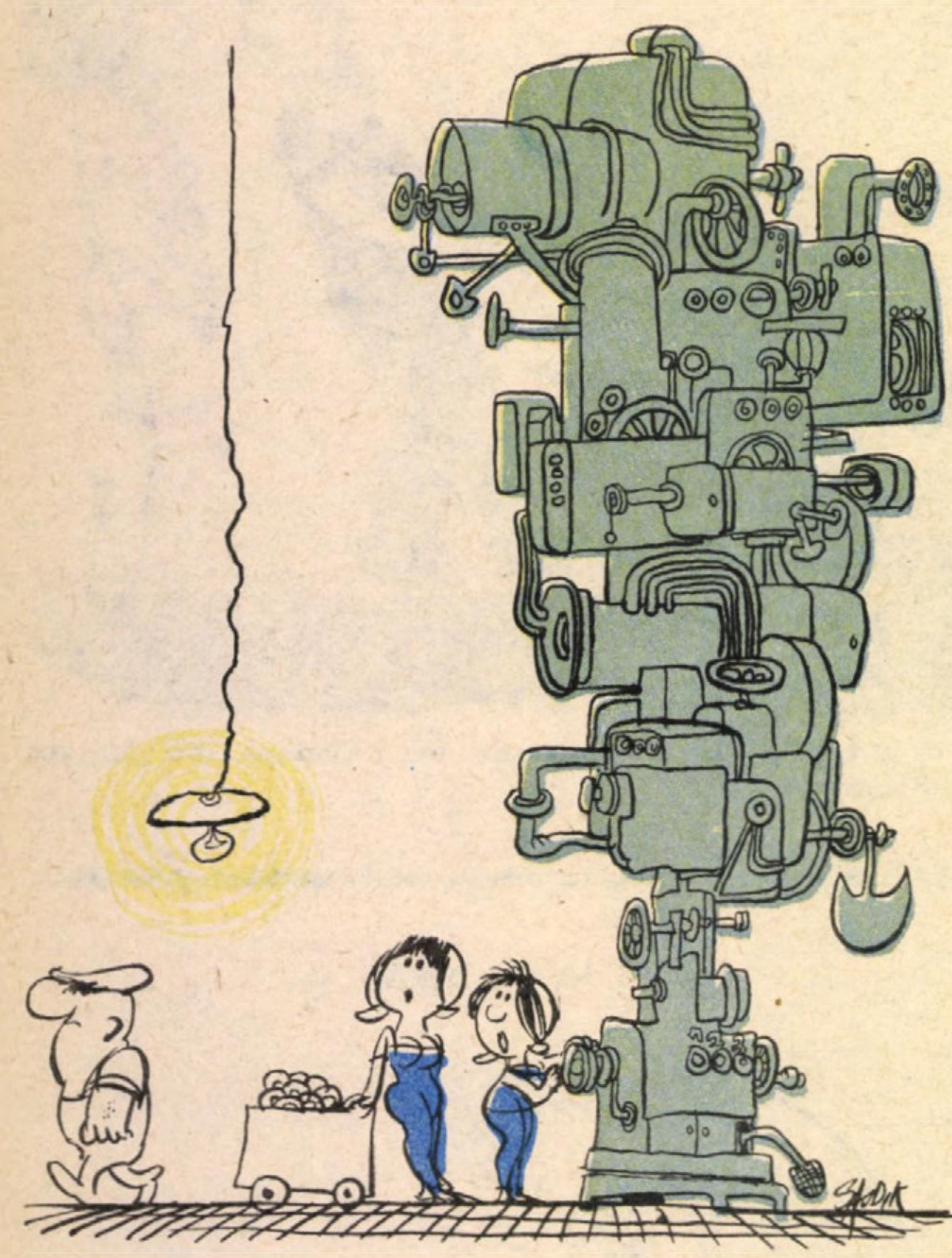

– Olyan trágárul beszél velünk, mintha egy modern regény főszereplője lenne!

FEGYELMI TÁRGYALÁS

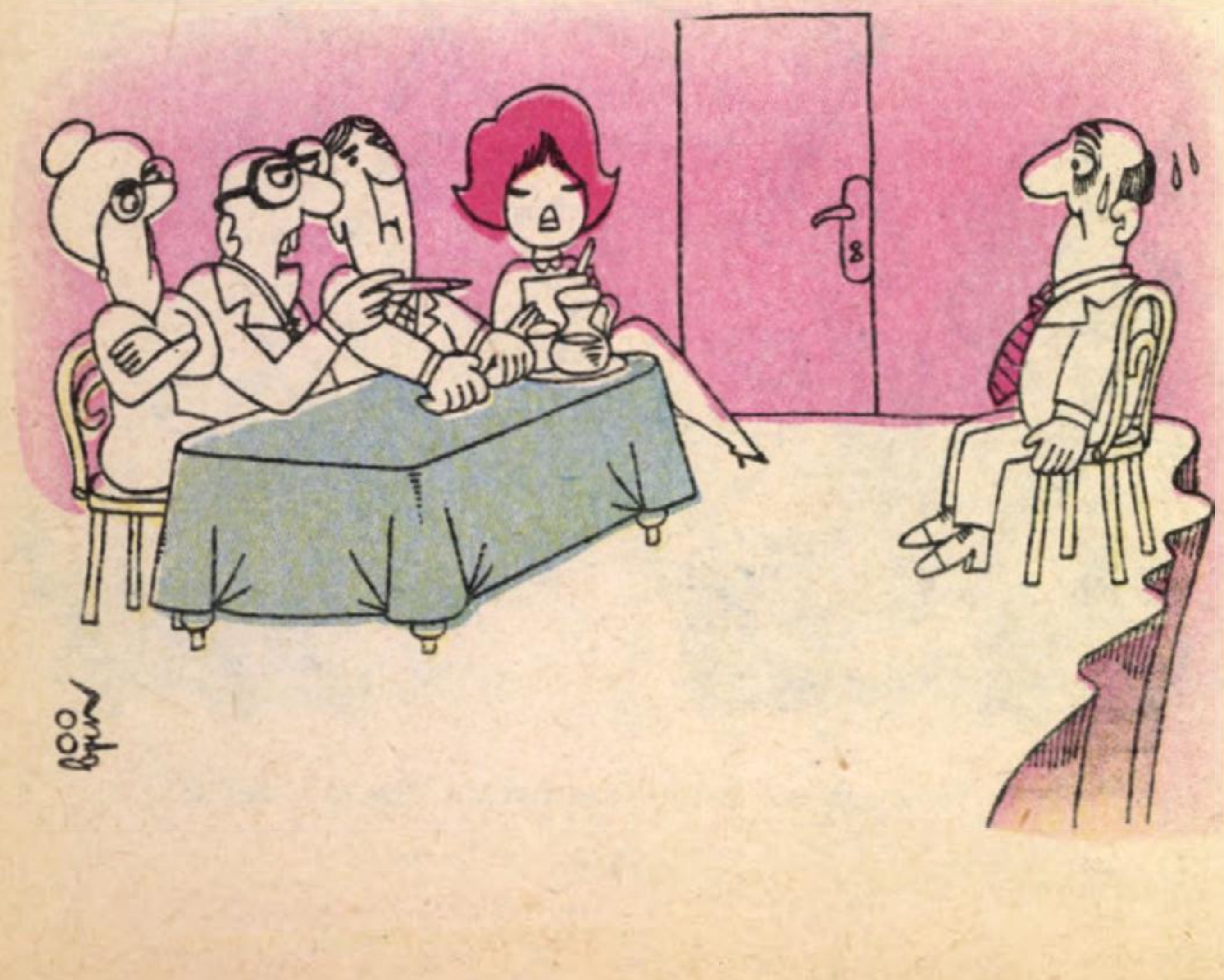

egy egyszerű asszony

— Hiába kunyerálsz, drága kisfiam, nincs pénzem, érd be ennyivel. Amikor én és apád ilyen korúak voltunk, zsír nélkül ettük a zsíros kenyeret és mégis itt vagyok. Amikor összeházasodtunk, összesen egy ágyunk volt és mégis itt vagy...

*

— Örökké csak azt kell hallanom, hogy nincs! Más férj kiteszi a lelkét, hogy a feleségét szépen öltöztesse, de neked ez nem számít! Én, aki szegény anyámtól mindent megkaptam, nem gondoltam, hogy ilyen élet vár rám melletted! Ma már külön szobában alszol, bezzeg, amikor összeházasodtunk, milyen boldogok voltunk!

*

— Vegye tudomásul, hogy ez disznóság! Azért, mert az én férjem nem törtető, azért, mert szerény és nem jár állandóan a nyakukra, nem tehetik ezt velünk. Terebesi sokkal később adta be a kocsiigénylését és már össze is törte, nekünk meg csak a negyedik negyedre ígérik? Szégyelljék magukat! Hiába, ma csak az boldogul, akinek összeköttetése van!

*

— Idefigyeljen, Törökné! Velem maga így nem beszélhet, mert szólok a férjemnek és aztán megnézhetik magukat! Az én férjemnek csak egy szavába kerül és maguk röpülnek! Az én férjem összeköttetéseivel ez nekem nem probléma, nahát ehhez tartsa magát...

*

— Tudja, kedves Lajos, maga más férfi... Maga megértő, maga meleg szívű és ha én nem lennék egy abszolút tisztességes asszony, akkor most... De én nem csalom meg a férjemet, pedig istenbizony megérdemelné, mert elhanyagol, mert neki minden előbbre való, mint a felesége, nézze ilyen rongyokban kell járnom... Miért nem találkoztunk mi tíz évvel ezelőtt?

*

— Ne sírj, Lujzikám, majd rendbe jön a dolgotok... Én persze sajnállak, mert nagyon rossz lehet egy olyan emberrel élni, mint ez a Lajos... Az én férjem egy bűbáj... Neki csak én számítok, minden gondolatát én töltöm be. Hidd el, ha én nem lennék ilyen igénytelen, akkor aranyban, bársonyban járhatnék a piacra is, de nem kell járnom, mert ő bevásárol és kifejezetten boldogtalan, mert nem hozhatja le nekem a csillagokat az égről és nem veheti meg nekem az egész Luxus Áruházat...

*

— Őszintén megmondom, kedves kartársak, hogy a gondolkodás módjukban van a baj. Manapság az embereket csak a szerzés érdekli és nem a valóságos értékek alapján ítélnek, hanem aszerint, hogy kinek milyen kocsija, milyen beosztása, mennyi pénze van! Hová vezet ez? Vegyék tudomásul, hogy minden ember egyenlő, hogy demokrácia van és nekem teljesen mindegy, hogy valaki segédmunkás vagy vezérigazgató, az a lényeg, hogy becsületesen dolgozzék... Köszönöm, csak ennyit akartam mondani...

*

— Ha még egyszer meglátlak a játszótéren azokkal az utcagyerekekkel kitekerem a nyakad, drága kisfiam! Mire viszed az életben, ha már most mindenkivel leadod magad? Barátkozz a Balázs Pistikével, annak minisztériumi főosztályvezető az papája. Ő való hozzád! Na és ha mulya? Ne feledd, néha áldozatokat is kell hozni a jó kapcsolatokért!

*

— ... És akkor két sima, két fordítottal elkezdesz fogyasztani, meglátod, csuda cuki lesz, majd felugrok hozzád, üdvözlöm a kedves férjedet... Puszi, puszi, de le kell tennem a kagylót, mert két ügyfél is veri az ajtót, hogy a fene egye meg ezt a nyomorult hajszát, gondoltad volna, amikor lányok voltunk, hogy ez vár ránk? Jaj, míg el nem felejtem, hallottad, hogy mi történt Katival... kapaszkodj meg, mert elájulsz a meglepetéstől...

*

— Meddig várjak még? A magánügyeiket otthon intézzék, maguk itt a vevőért vannak! Kérem a panaszkönyvet!

*

— Az a baj, hogy maguk férfiak, csak a nőt nézik bennünk, pedig nekünk is van lelkünk, nekünk is vannak problémáink, de maguknak ez nem számít, csak az fontos, hogy...

*

— Én teneked már nem vagyok nő, rám sem nézel, esténként csak problémázol, lelkizel, de észre sem veszed, hogy én is nő vagyok, hogy nekem is jól esne, ha udvarolnál, hacsak fele annyira nőnek néznél, mint a házmester lányát...

*

— Az az én bajom, hogy egyenes, őszinte és egyszerű ember vagyok. Az ilyen típusú nő sajnos semmire sem viszi az életben...

Ősz Ferenc

LEBEGTETÉS

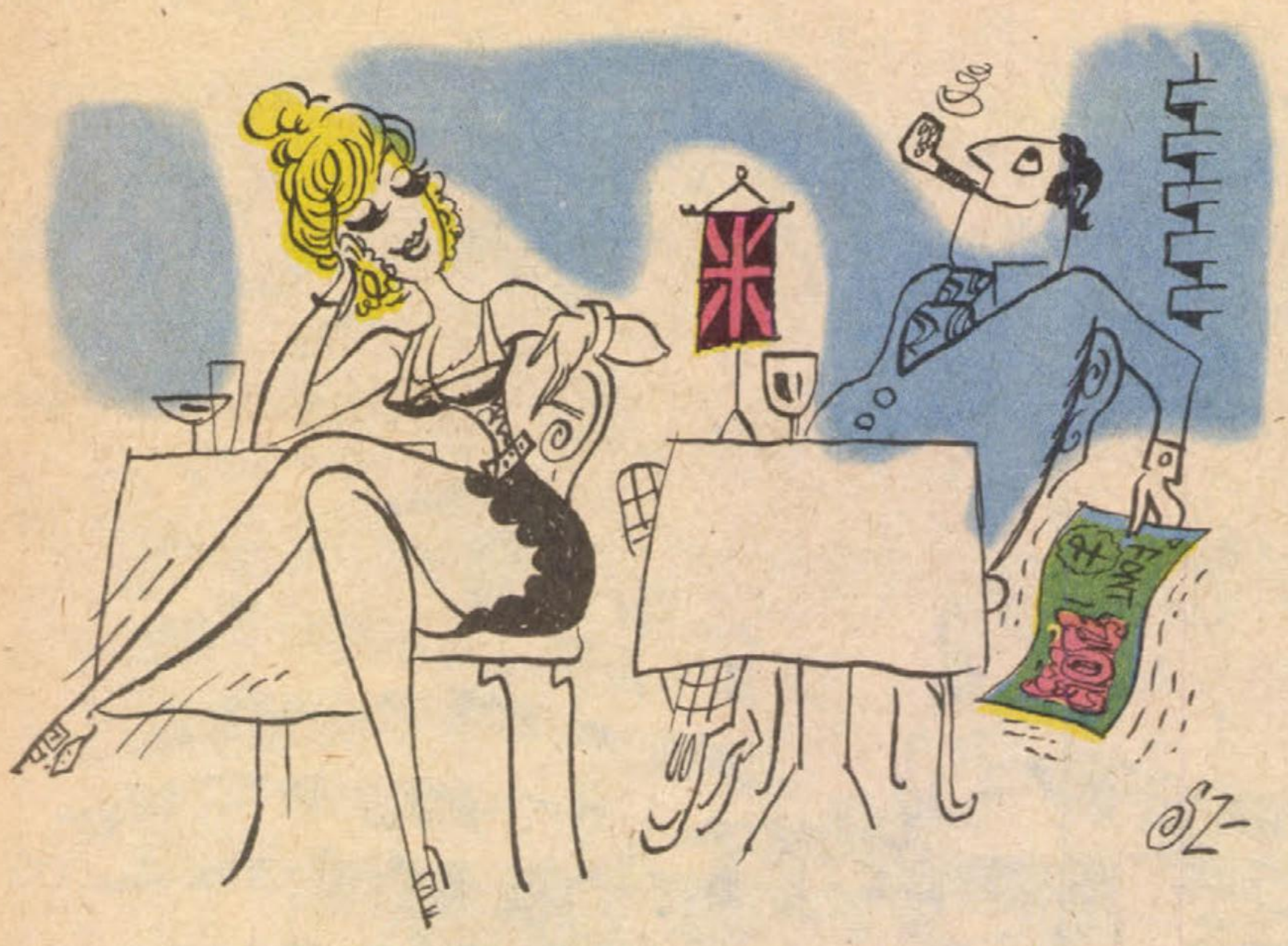

HEGYESHALMI FOLKLÓR

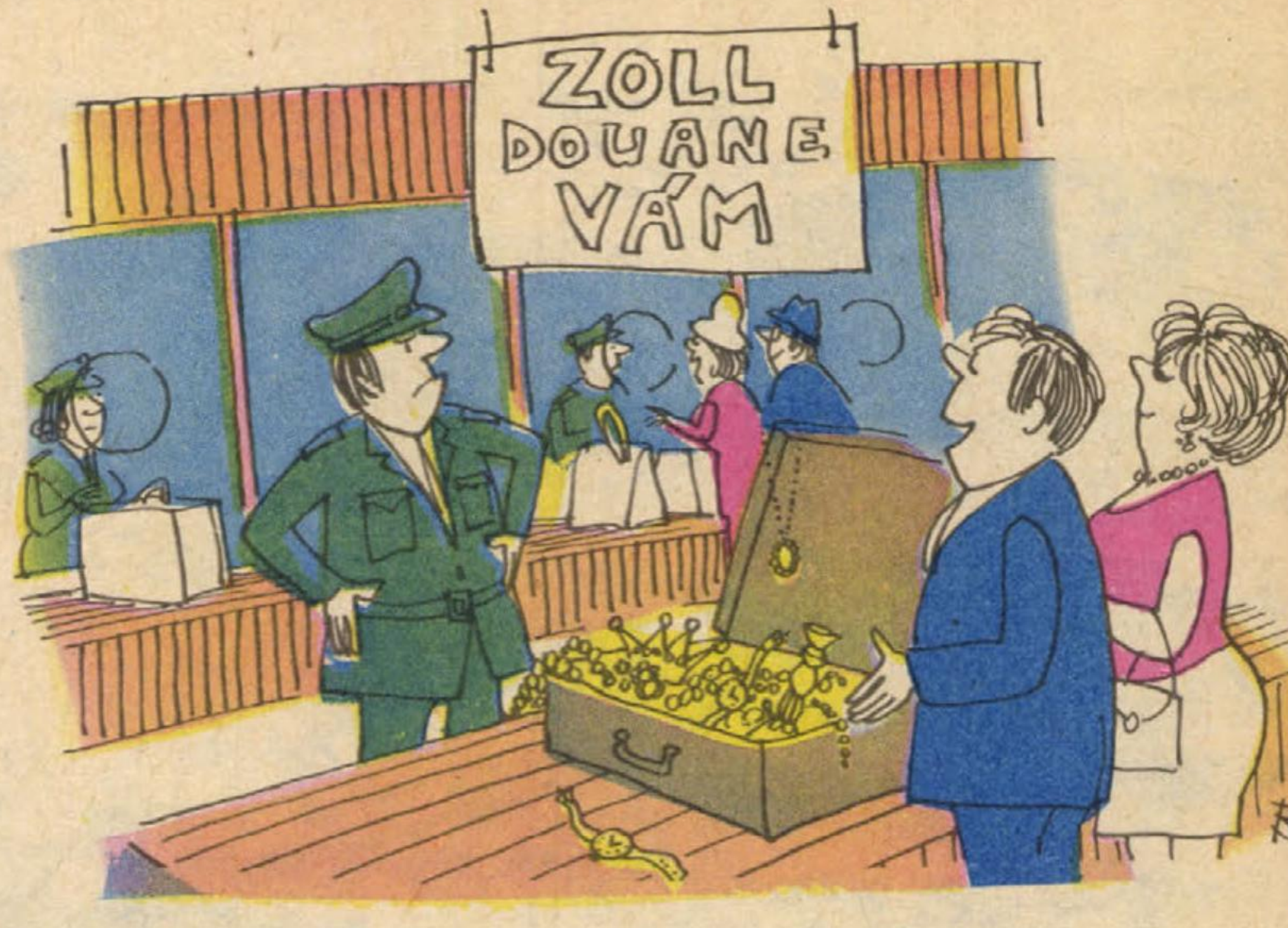

– És akkor azt mondta az anyóka, jótett helyébe jót várj . . .!

SZÁMTAN ÉS BORJÚHÚS

Az újságban olvastam, hogy a Vasas Szakszervezet társadalmi ellenőrei az élelmiszer szakmában egy hónap alatt nyolcvankilenc helyen végeztek próbavásárlásokat. Ötven esetben *többet,* huszonhét esetben pedig *kevesebbet* számoltak az eladók, mint amennyit kellett volna. Az ellenőrzött nyolcvankilenc bolt közül tehát hetvenhétben *tévedtek* az eladók és csak tizenkét boltban mértek és számoltak pontosan, Az eltérések többsége a vásárlókat sújtotta.

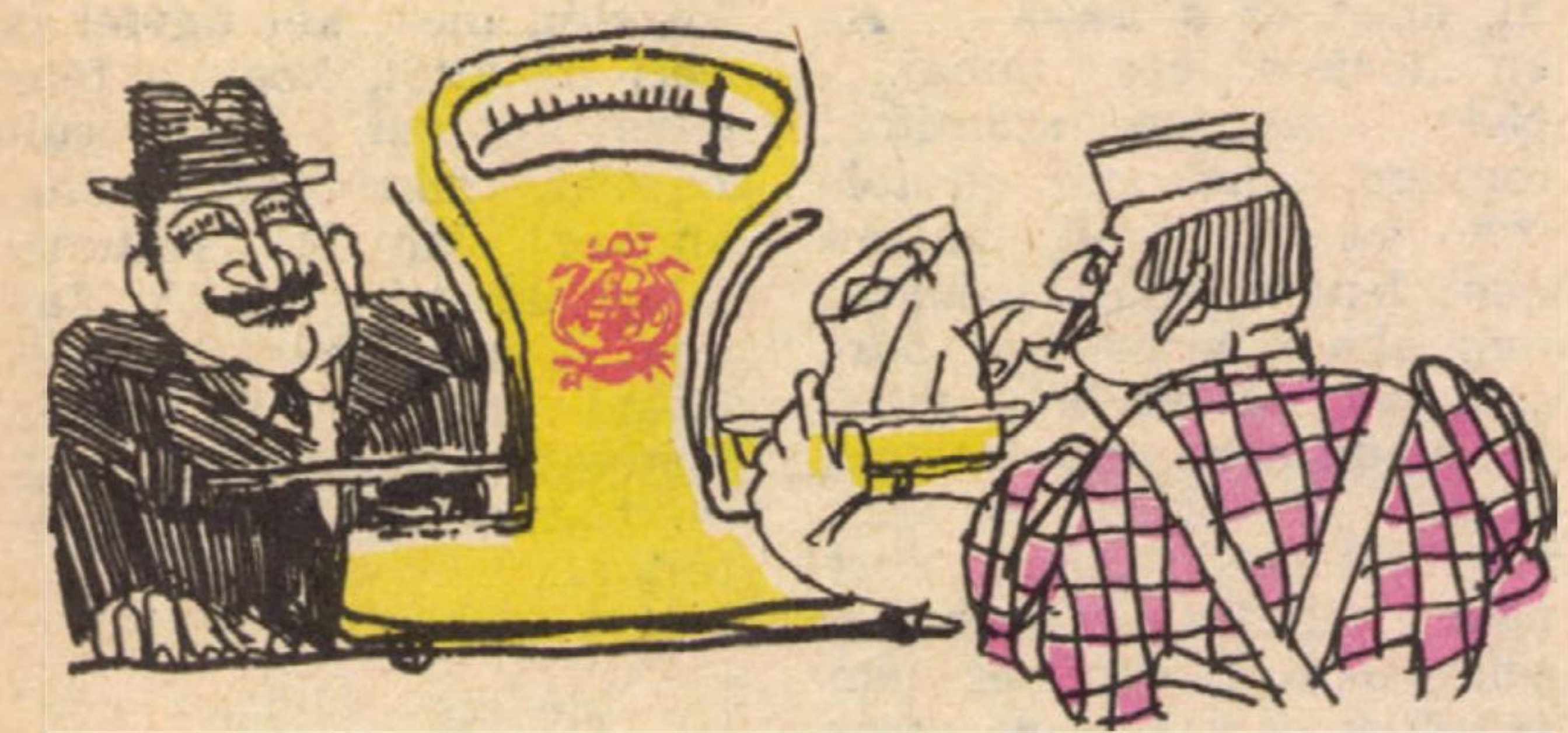

Ha netán valaki ebből arra következtetne, hogy a mérési eltérések szándékosak voltak, akkor nagyon téved. Egyszerűen arról van szó, hogy az eladók többsége nem ért a mérleghez és nem tud számolni. Ezen pedig könnyen lehet segíteni: az eladókat le kell vizsgáztatni, aki a kétszer-kettőre azt mondja, hogy öt, vagy azt mondja, hogy három, azt újból meg kell tanítani az egyszeregyre. Feltehető, hogy a szóbanforgó eladók már elvégezték a nyolc általánost, de számolni mégsem tanultak meg, tehát kezdjék el ismét az első osztálynál, és talán újabb nyolc év alatt majd megtanulnak számolni és megállják a helyüket. **Sajnos, a pontos mérésre** korántsincs ilyen okos javaslatom. Az olyan eladót, aki nem tudja a számoszlopról a súlyt leolvasni, más pályára kell irányítani. Esetleg át lehetne helyezni olyan üzletbe, ahol darabszám árusítanak, de nem mérnek. El tudom persze képzelni azt is, hogy az üzletvezető vagy a helyettese némi vesződséggel és kellő ellenőrzéssel megtanítja számolni és mérni azokat az eladókat, akik ezt az iskolában elmulasztották megtanulni.

Segítő szándékkal és tárgyilagosan igyekeztem javaslataimat megfogalmazni és büszkén mondhatom, nem álltam be azok sorába, akik a vásárlókat megkárosító számolási és mérési tévedésekben mindig szándékosságot vélnek felfedezni.

Engem tehát ezek a tévedések nem rendítettek meg bizodalmamban.

Hosszantartó elmélkedésre késztetett viszont egy másik újságcikk, mely szerint az Astoria szálló éttermében a borjúszeletet másfél éven keresztül sertésfelsálból, a marhabélszínt marhahátszínből készítették. Ezt mindenképpen el kell hinnem, mert a szakácsok — leleplezésük után — a rendőrségen jegyzőkönyvbe diktálták bűvészetük titkát.

Ellene vagyok mindenféle visszaélésnek, nem dicsérem meg az Astoriát, ahol igen zseniális szakácsok és konyhafőnökök dolgoztak, de azt el kell ismernem, hogy azért minden rosszban van valami jó. A szálló, a mester-szakácsok visszaélése révén. százegyezer forint jogtalan haszonhoz jutott. Ennyivel károsította meg a vendégeit. Ez benne a rossz. Ami ebben a rosszban mégis jó, az két recept, amelyet a szakácsok nyilvánosságra bocsátottak. Örülök, hogy ennek alapján, a Ludas Matyit olvasó háziasszonyok széles táborának, továbbadhatom őket.

Az egyik recept: *„A felsált megtisztítjuk a zsíros részektől, fontos, hogy a köretnek szánt mártást vajjal készítsük el. Ez tejes ízt ad a sertéshúsnak, amely aztán megtévesztően hasonlít a borjúhús ízéhez."* Ez a borjúhús, sertésfelsálból!

A másik recept: *„Marhahátszínből könnyen készíthetünk marhabélszínt. A hátszínről eltávolítjuk a faggyút, a húst lehetőleg olyan formára faragjuk, mintha bélszín lenne . . ."* Ez a bélszín, hátszínből!

Szakemberek véleménye szerint, az említett receptek tökéletesek. Ne panaszkodják többé egyetlen háziasszony sem, hogy nem lehet borjúhúst vagy marhabélszínt kapni. Vegyenek sertésfelsált és marhahátszínt.

A többi csak ügyesség dolga.

Földes György

KETTŐS ÉN

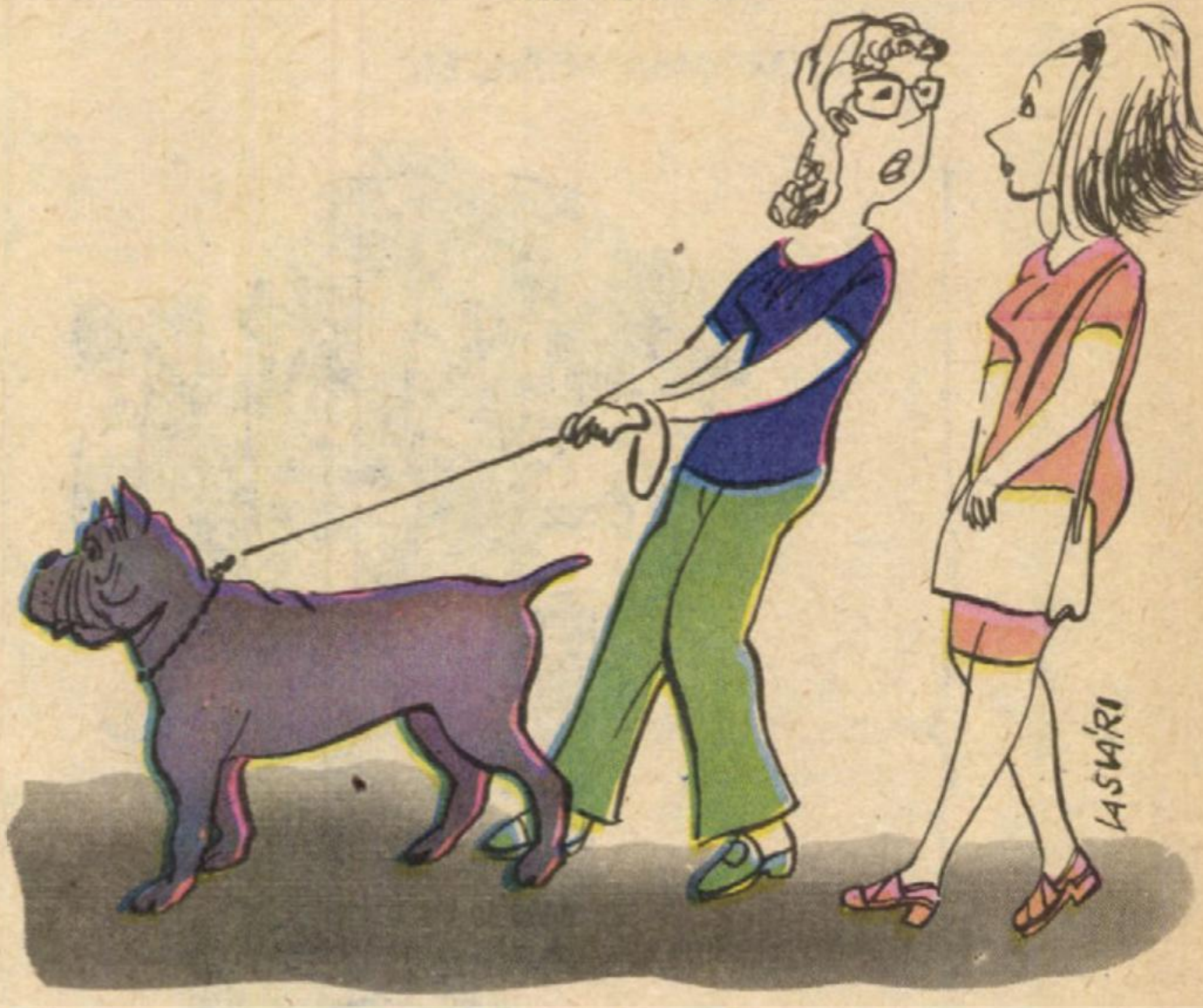

– Utálom a kutyákat, de mit csináljak, ha egyszer divat?

NYÁRI ORKÁN

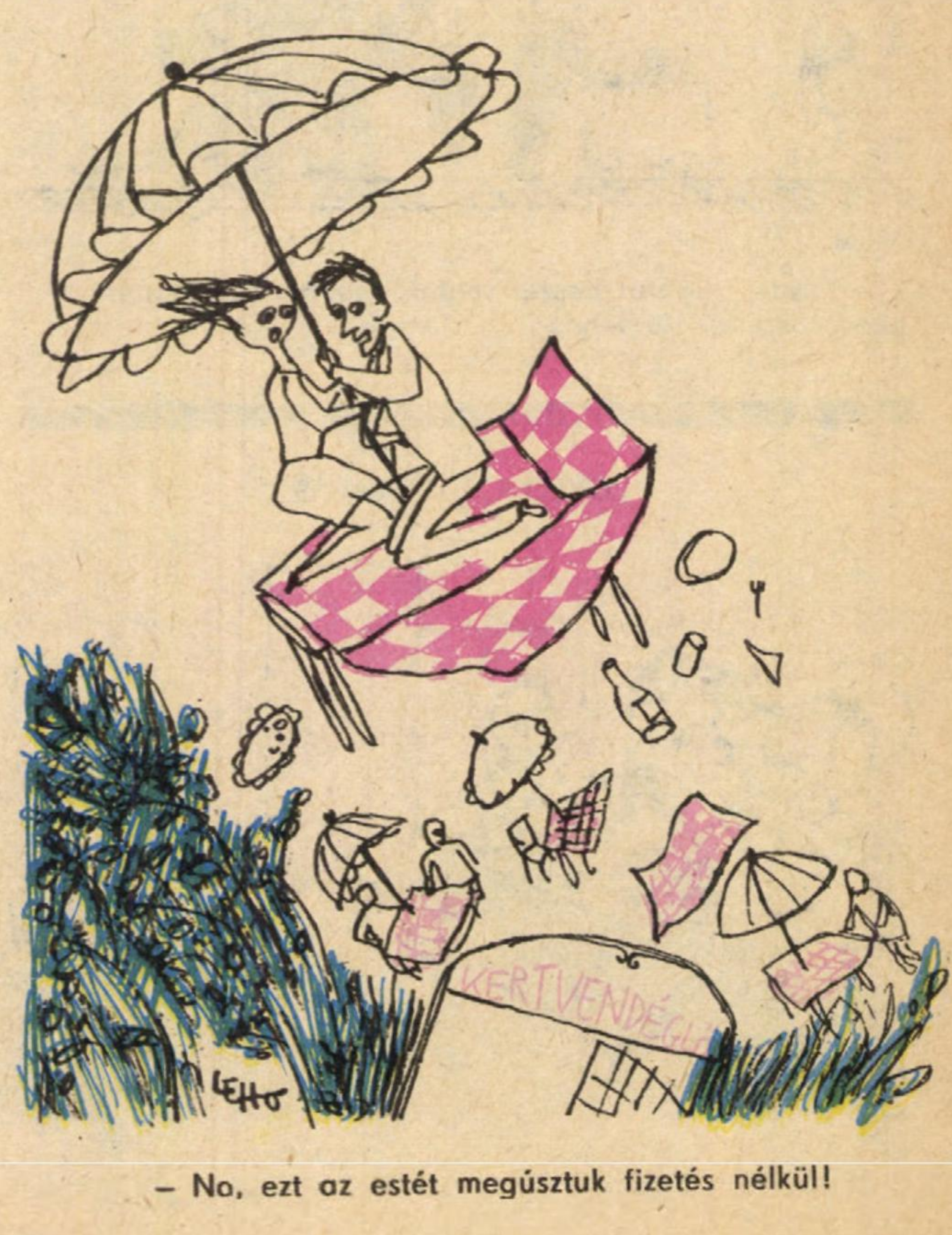

– No, ezt az estét megúsztuk fizetés nélkül!

ORSZÁGÚTON

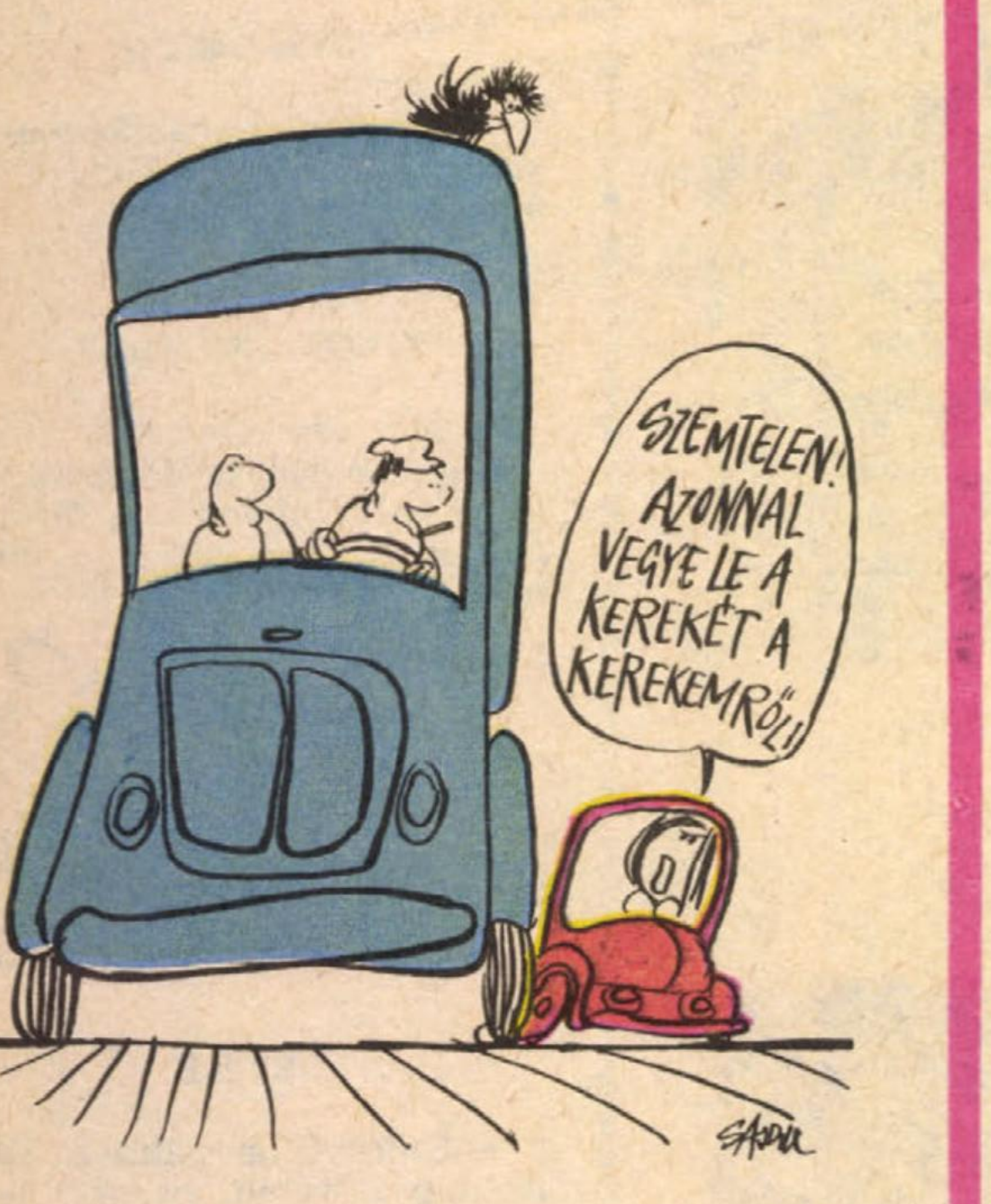
SZEMTELEN! AZONNAL VEGYE LE A KERÉKÉT A KEREKEMRŐL!
SAJDIK

VILÁGMÉRETŰ KÜZDELEM A LEVEGŐ SZENNYEZŐDÉSE ELLEN

Barát József rajza

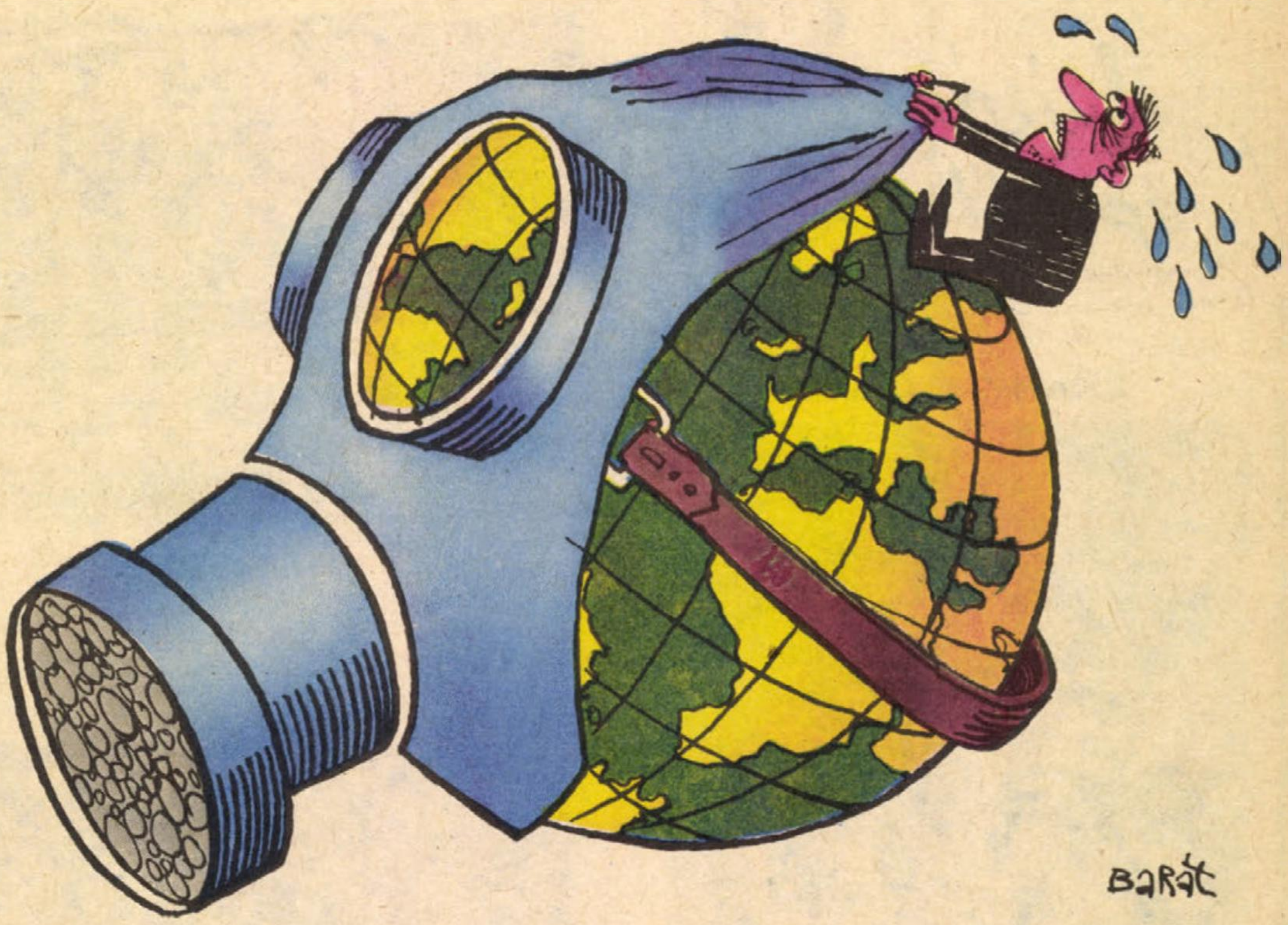

Egy és más

1

„Dózsa György születésének ötszázadik évfordulójára emlékezünk" — mondta a vonzó tévé-bemondónő Dózsa György születésének ötszázadik évfordulóján, jeléül annak, hogy nem jogosult (vagy nem óhajt) változtatni a felolvasásra kapott írott szövegen. Nyilvánvalóan tudta ő is, hogy nem az évfordulóra emlékezünk azon a napon, hanem Dózsa Györgyről emlékeztünk meg, születésének ötszázadik évfordulóján.

Nagyon sokszor fogalmaznak pongyolán, pontatlanul a hírszerkesztők. S a bemondók felolvassák, úgy, ahogy a henye hírek fogalmazva vagynak, ha jól sejtem, nem is változtathatnak rajta. Így jut el aztán milliók fülébe a hibás magyar beszéd s terjed ellenállhatatlanul, napról napra. Hazánkban ma a televízió és annak is a híradója jelenti a legnagyobb nyilvánosságot. Nyelvünket a képernyőről rontani semmiképpen sem volna szabad; mégis — hétfő kivételével — naponta megtörténik ez. A rokonszenves fiatal riporternek is tudnia illenék például, hogy híre-hamva *még* semminek sem lehet, hiszen hamva (hamuja) csak annak van, ami *már* volt valamikor. Mégis azt mondja: „tizenöt évvel ezelőtt a szövetkezetben még híre-hamva sem volt az erőgépnek."

Nem kevésbé bosszantanak az ellenkező előjelű, tehát a nyelvápolók túlbuzgóságából származó csacskaságok. Mint például legújabban az a szó, hogy „húzózár". Amikor először hallottam, nem is értettem. A rigli kapott volna új magyar elnevezést? De hiszen van már annak régen, reteszt mond, aki kerülni akarja. Kiderült rövidesen, hogy a cippzár neveztetik húzózárnak. Ugyan miért? A cippzárban a „cipp" hangutánzó szócska, mely jól érzékelteti a zár rövid, surrogó hangját; még akkor is, ha ezt a zárat egy Zipp nevű német úr találta volna fel (ami nem valószínű). Mért kell egy hangutánzó szót megmagyarítani? A húzózár a világ minden táján így szól: cipp! És mindenütt megértik.

2

Hogy nem tudnak szabatosan magyarul írni és beszélni azok, akiknek anyanyelvünket jól ismerniük hivatalból kellene, az sajnálatos dolog, de végső soron csak mi, magyarok pirulhatunk miatta. Ám az a példátlan nyelvi tájékozatlanság, ami az idegen nyelvű feliratokban, étlapokban, prospektusokban tapasztalható, az már nemzetközi blamázs. (Ki tud erre jó magyar szót? A „szégyen" nem egészen ugyanaz!)

Idegenforgalmunk évről évre erőteljesebben fejlődik. Új szállodák épülnek, s mindent megteszünk, hogy a nálunk forgó idegen jól érezze magát. Ha az angol, német vagy francia nyelvű közleményekben azért hordanánk össze tücsköt és bogarat, hogy az idegenek jól mulassanak — akkor is azt mondanám, hogy a szórakoztatásnak ez a fajtája nem helyeselhető. Mi azonban tudjuk, hogy műveletlenségüket nem a szórakoztatás szándékával fitogtatják, akik egy nemzetközi szálloda étlapján vagy itallapján megtűrik az elképesztően hibás szöveget. A Volga szálló bárjának árjegyzékét küldte meg nekem valaki; restellem ide másolni, hogy mi minden ostobaság szerepel rajta. Tévedés nyelvi kérdésekben, teljes csőd a helyesírás tekintetében s még abban is szánalmasan tudatlan az árjegyzék, hogy egy-egy ismert ital milyen összetevőkből készül. Ki tudja megmagyarázni nekem azt, hogy *van* tíz- vagy húszmilliónk egy szálloda felépítésére, de *nincs* két- vagy háromszáz forintunk arra a célra, hogy valaki évente egyszer átnézze azokat a nyomtatványokat, melyeket szeretett külföldi vendégeink kezébe adunk. Hát nem borzasztó ez, kérem szépen?

(t.)

IDOMÍTÁS

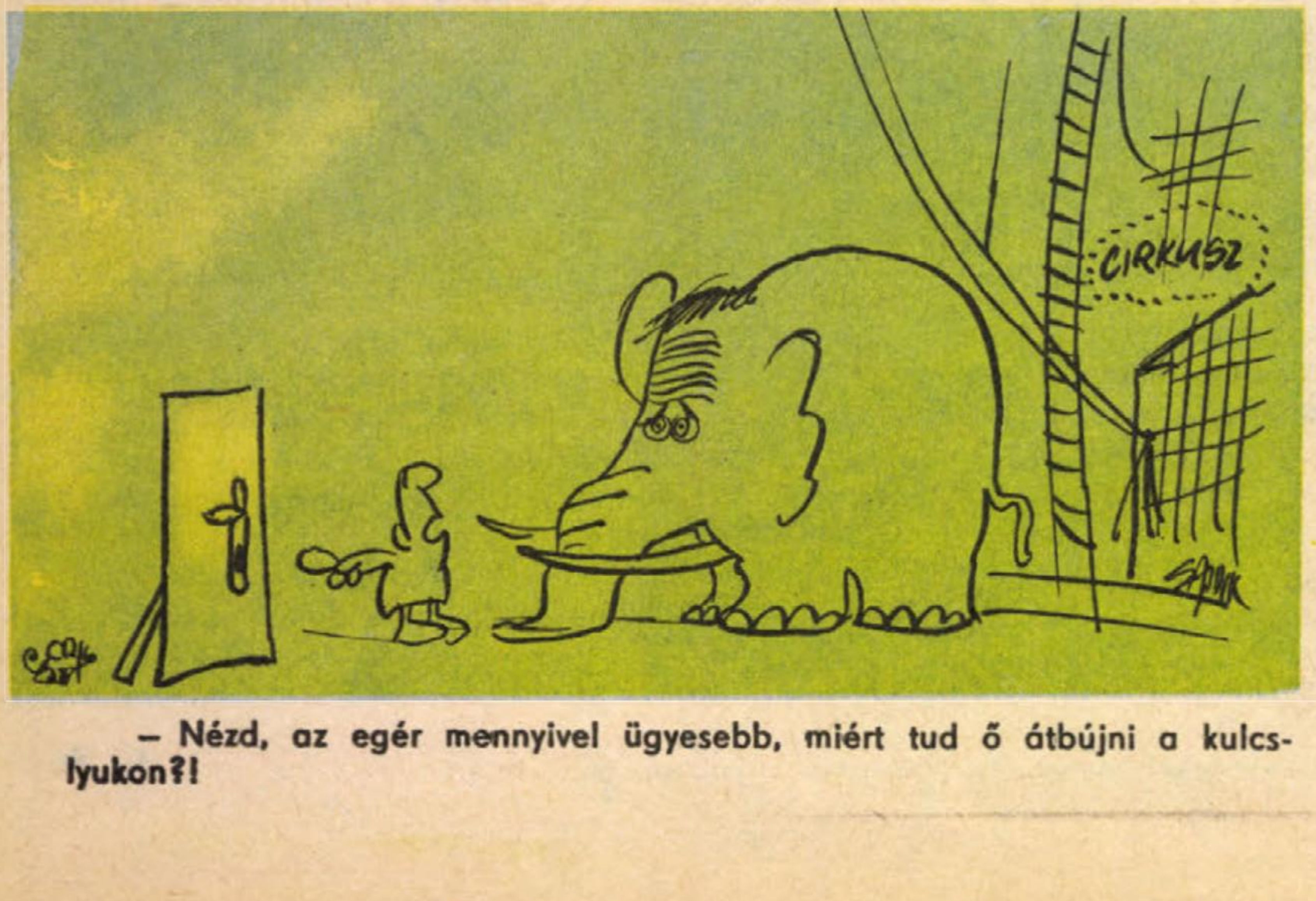

– Nézd, az egér mennyivel ügyesebb, miért tud ő átbújni a kulcslyukon?!

ÓSZERES

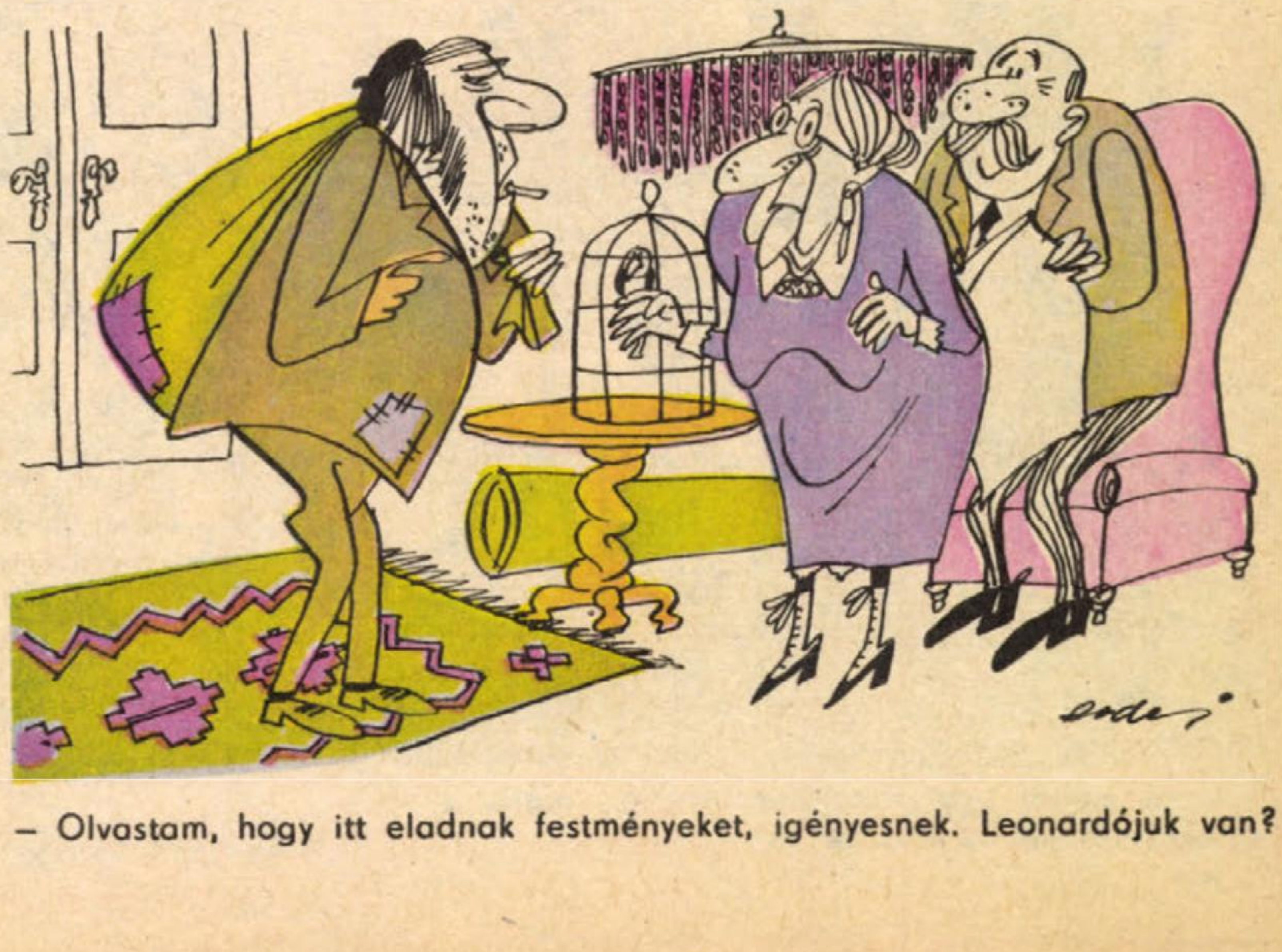

– Olvastam, hogy itt eladnak festményeket, igényesnek. Leonardójuk van?

DALLOS JENŐ:

ifjúsági építőtábor

RUGALMAS IFJÚSÁG

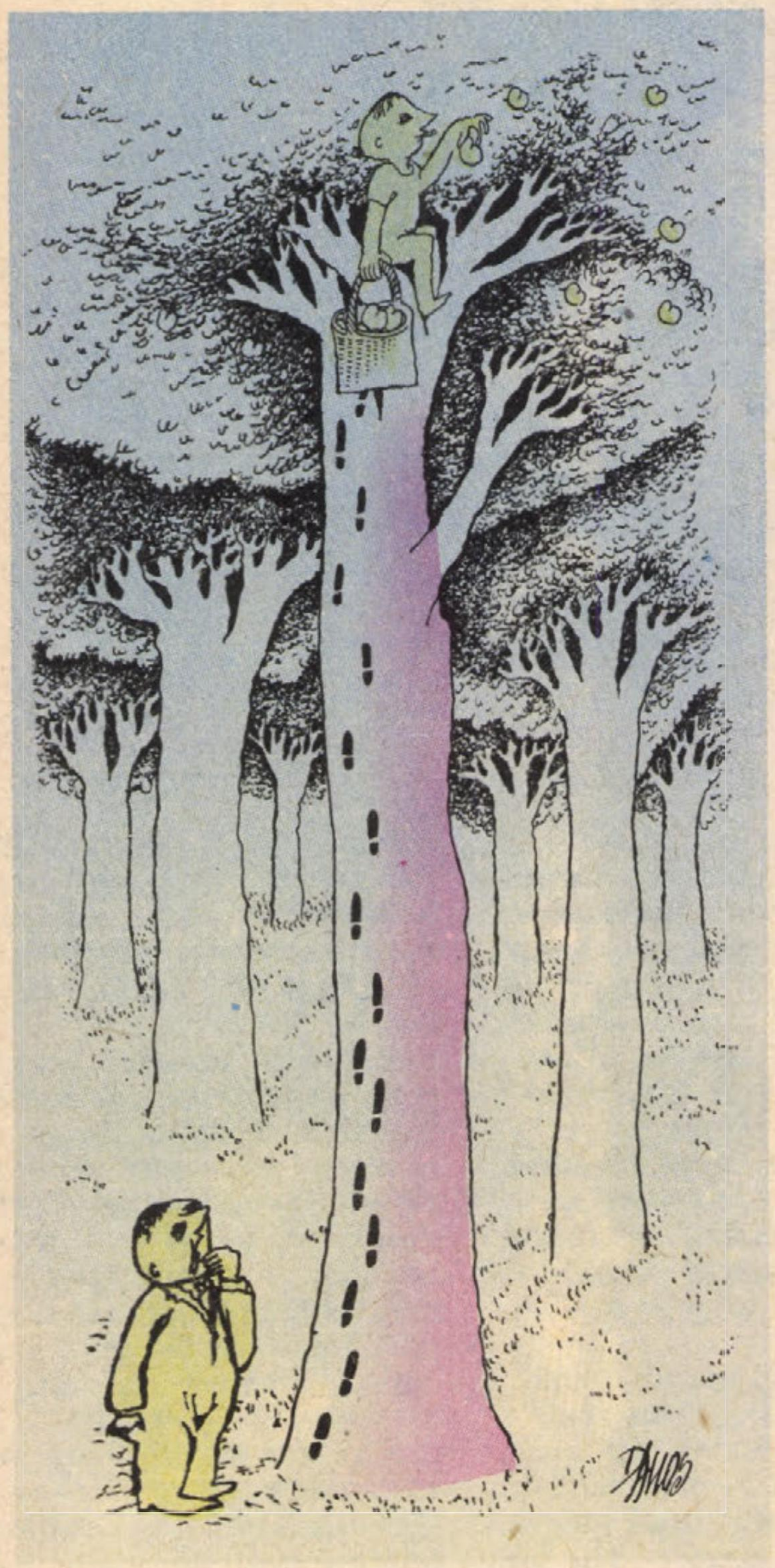

JAVÍTHATATLANOK

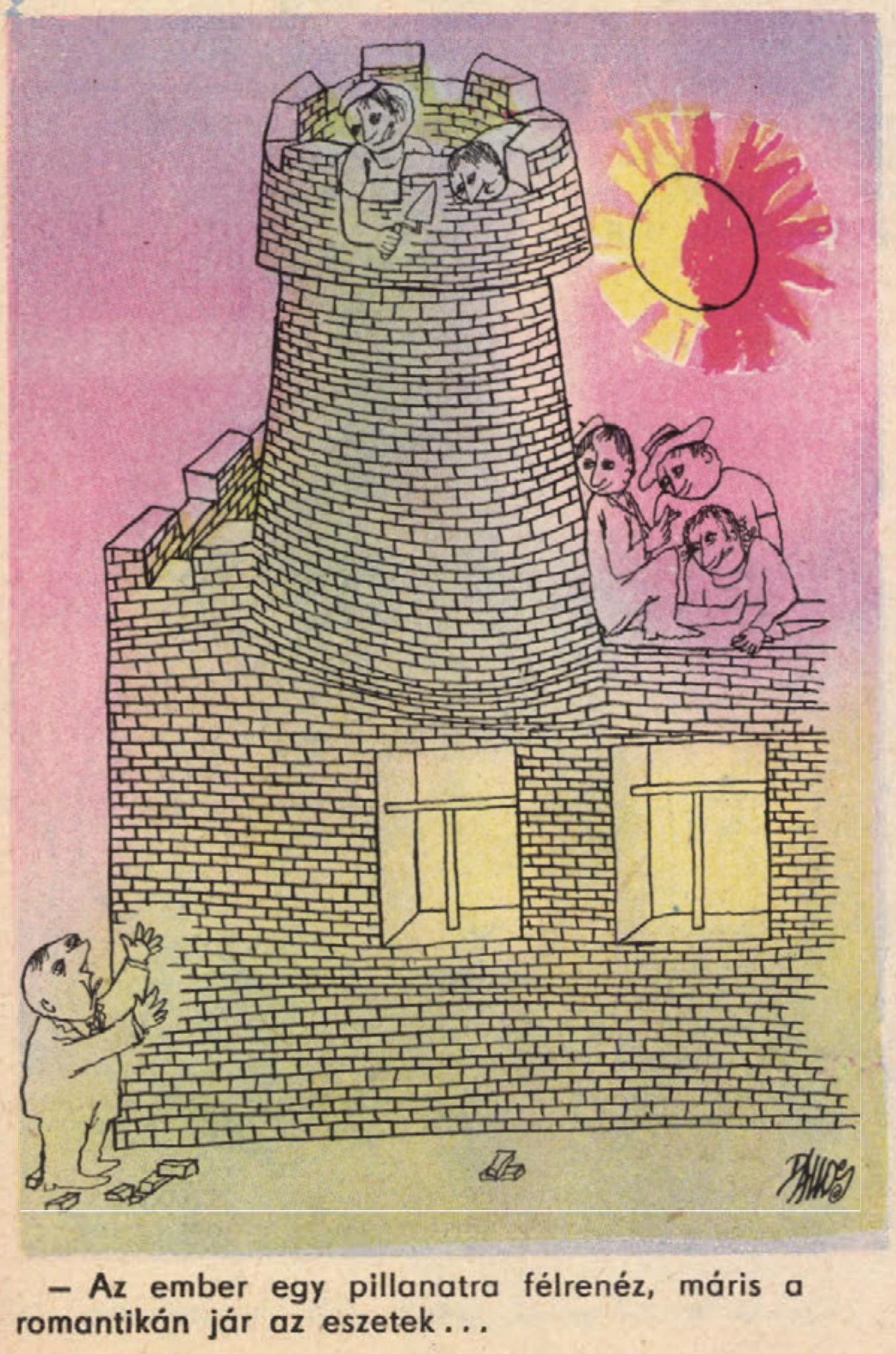

– Az ember egy pillanatra félrenéz, máris a romantikán jár az eszetek...

MALTER

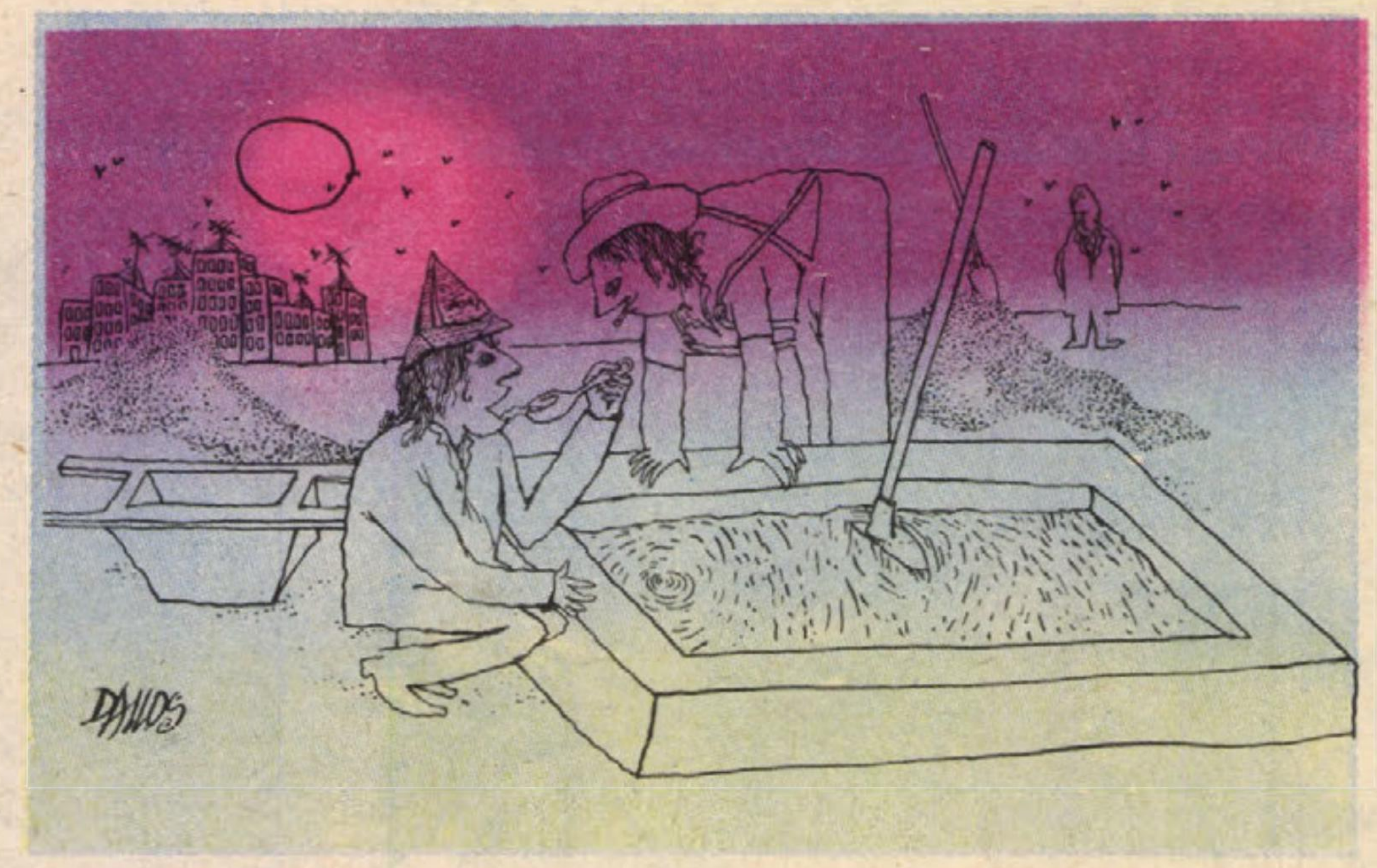

– Pont jó, vihetjük...

A VÍZHORDÓ

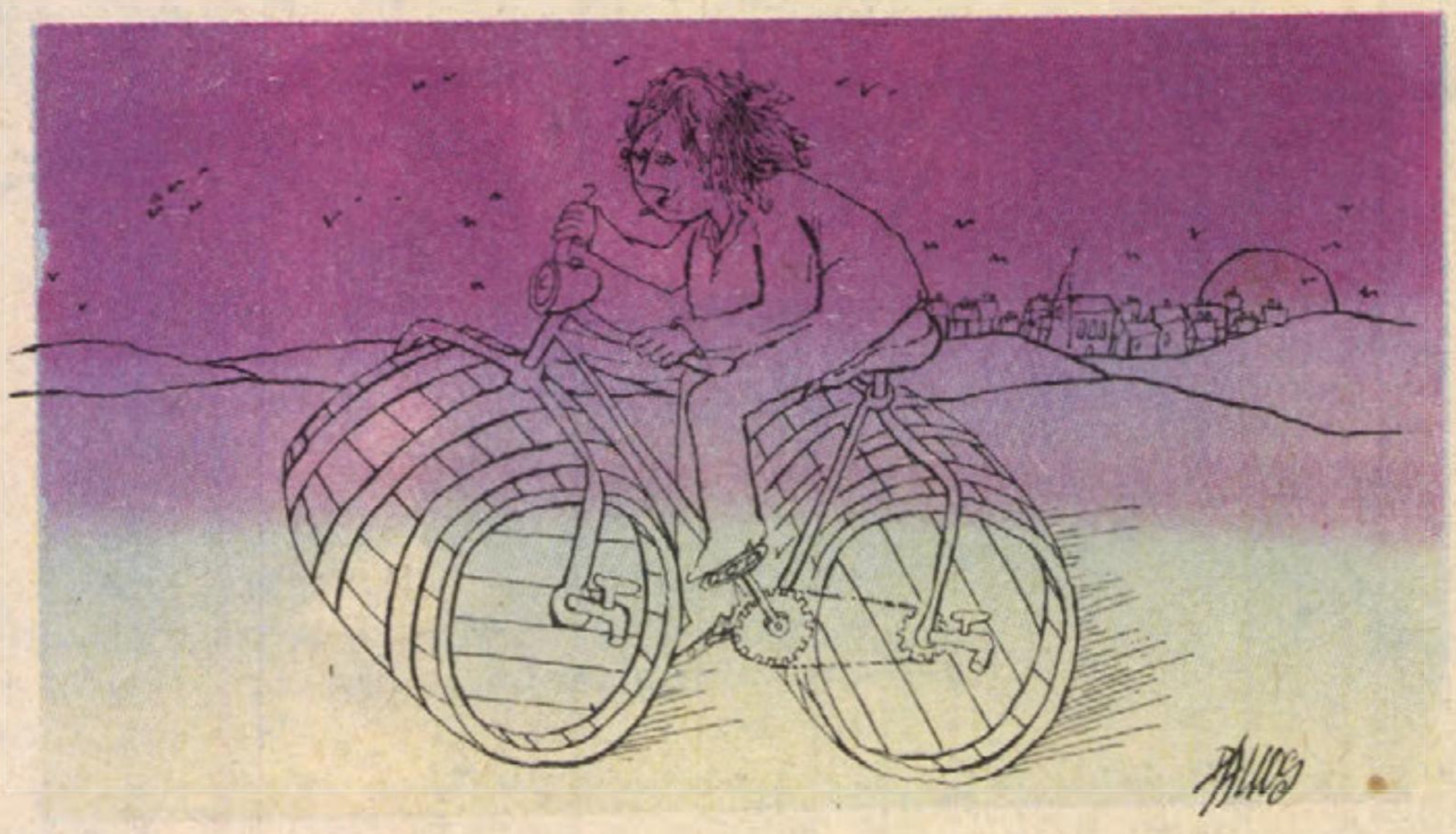

A MEDICINROLLER HASZNOSITÁSA

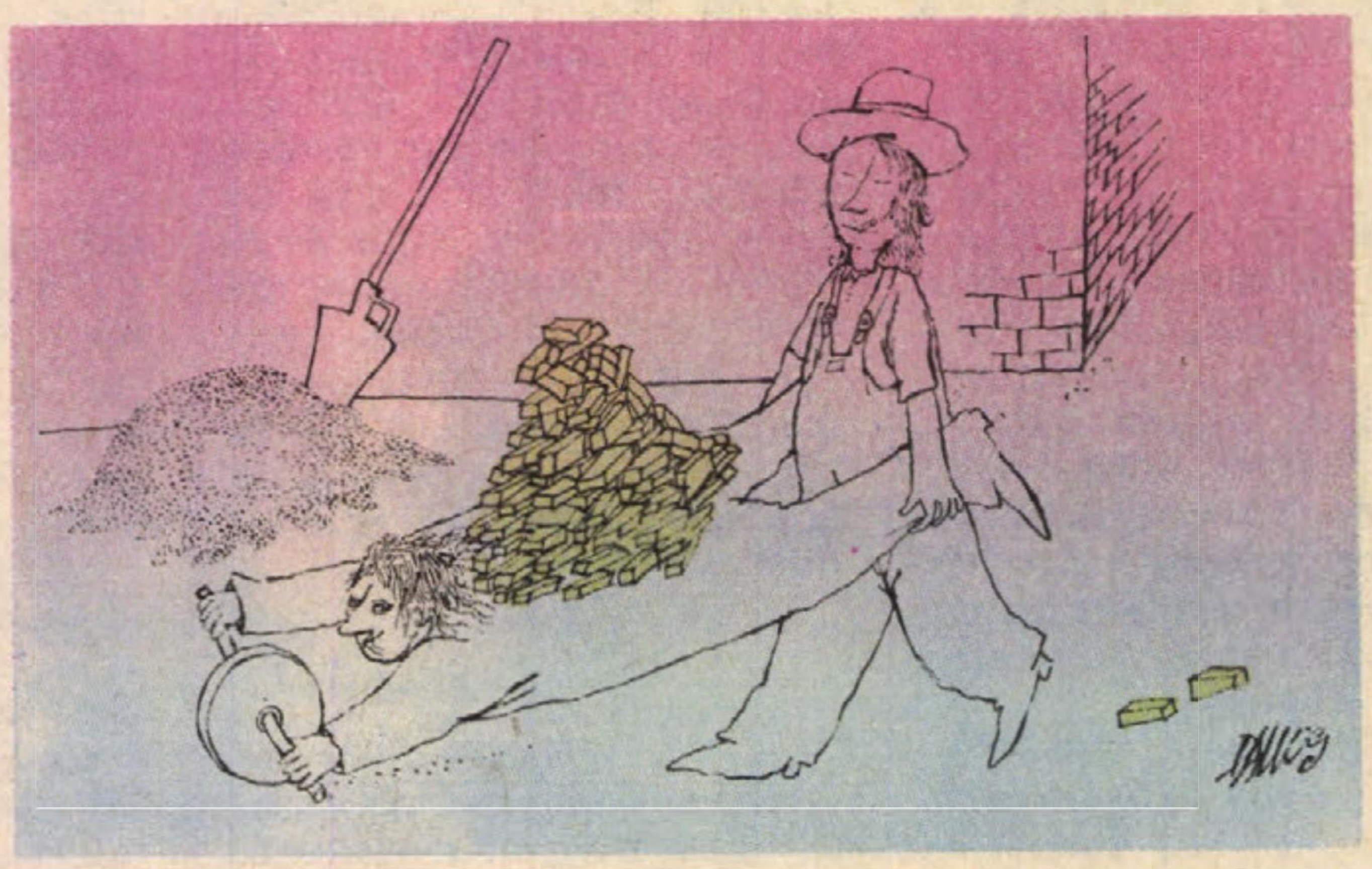

LOVAGIAS IFJÚ

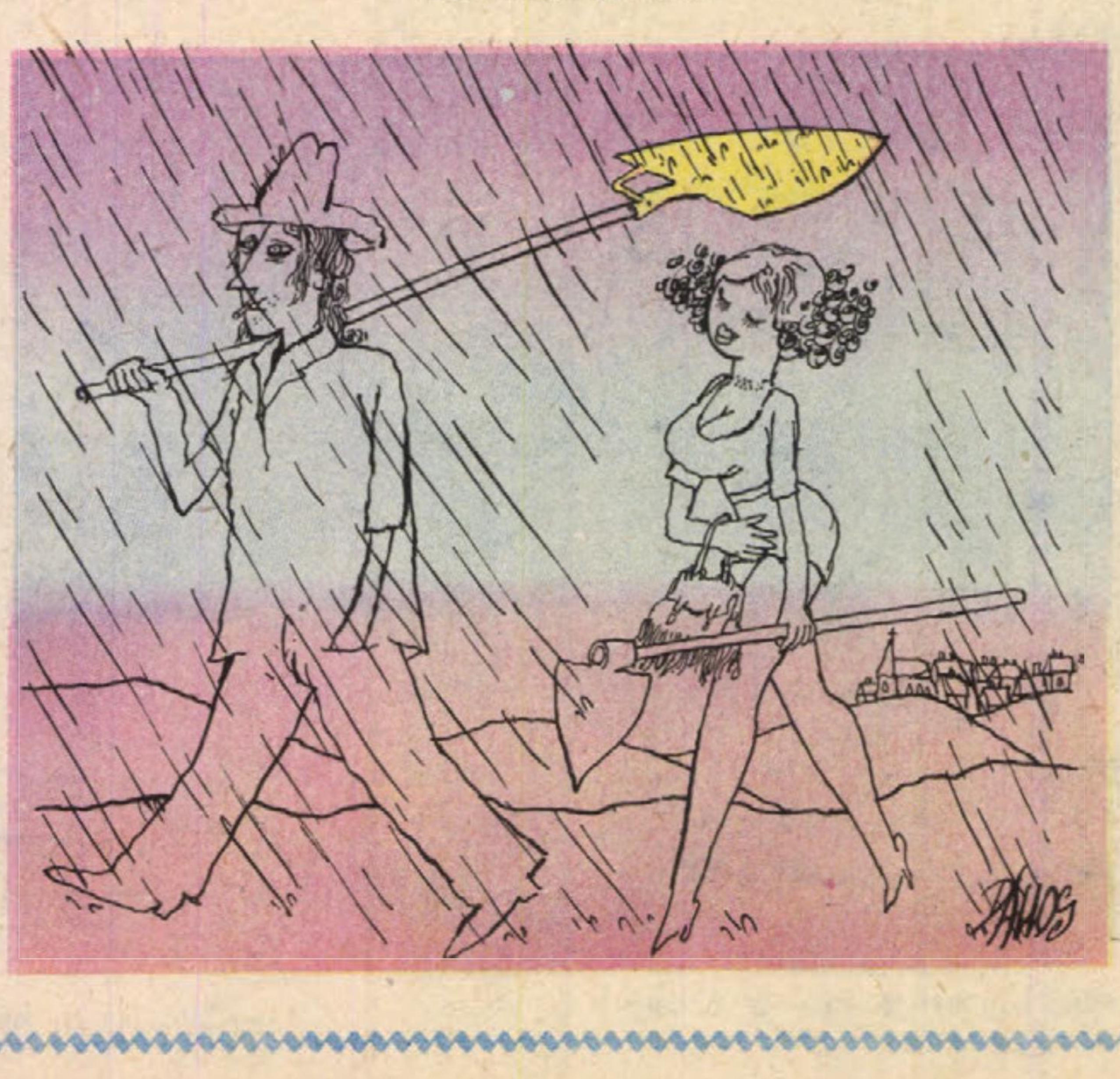

SZILÁNKOK

RITKA ESET

— Én nem panaszkodom a szomszédaimra: egyedül lakom egy erdő közepén.

GYOMOREMBER

— Már rég elmentem volna egy másik gyárba dolgozni, de a mi üzemünkben úgy főzik a bablevest, mint sehol a világon.

DRUKK

— Szörnyű lámpalázam van. Holnap felvételi vizsgám lesz az egyetemen.

— Ne izguljon. Reméljük, rendes ember lesz a vizsgabizottság elnöke.

— Ebben ne kételkedjék. Én vagyok az.

ÉRDEKHÁZASSÁG

Az esküvő után az ifjú pár — a két házassági tanú kíséretében — beült egy étterembe, a lakodalmi ebédre. Az új házasok olyan unottan néztek maguk elé, hogy a pincér a tanúknak kívánt boldogságot és bő gyermekáldást.

JAVASLAT

Meg kellene zenésíteni a KRESZ-t. Így talán a járművezetők alaposabban megtanulnák.

KÓRHÁZI PORTÁN

— Tudom, hogy a beteglátogatási idő csak 4-től 6-ig tart, de én egy egészségeset akarok meglátogatni!

REMEK TALÁLMÁNY

A pilóta nélküli repülőgép előnye, hogy senki nem tudja eltéríteni a pilótát.

SZIGORÚ SZÜLŐ

— Én ebbe a házasságba soha nem fogok beleegyezni! — mondta a zord apa, leánya gyémántlakodalmán.

G. Sz.

BALATON KÖRNYÉKI VÁLLALAT

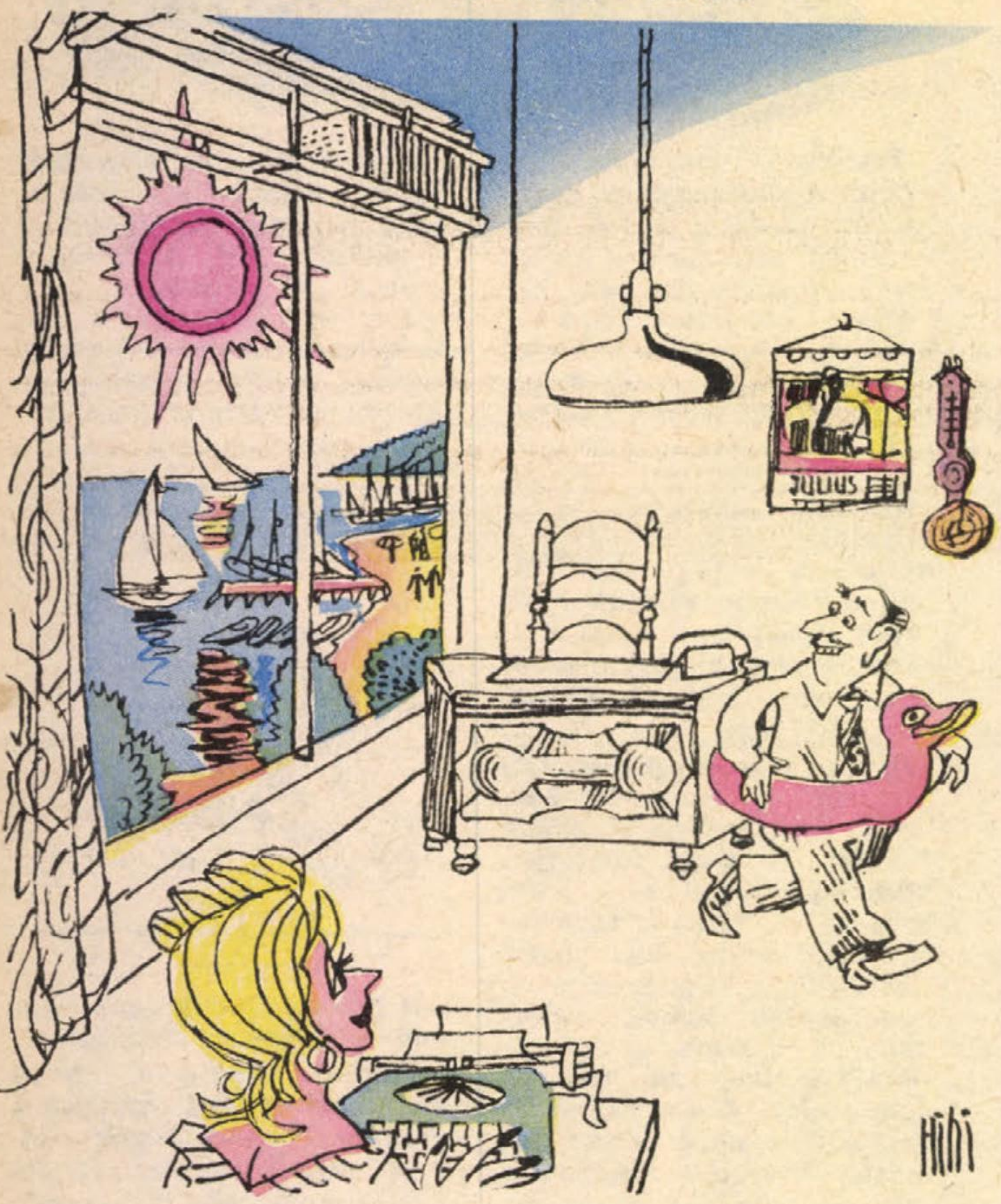

– Ha valaki keresne, házon kívül vagyok.

HASZONTALAN GYEREK

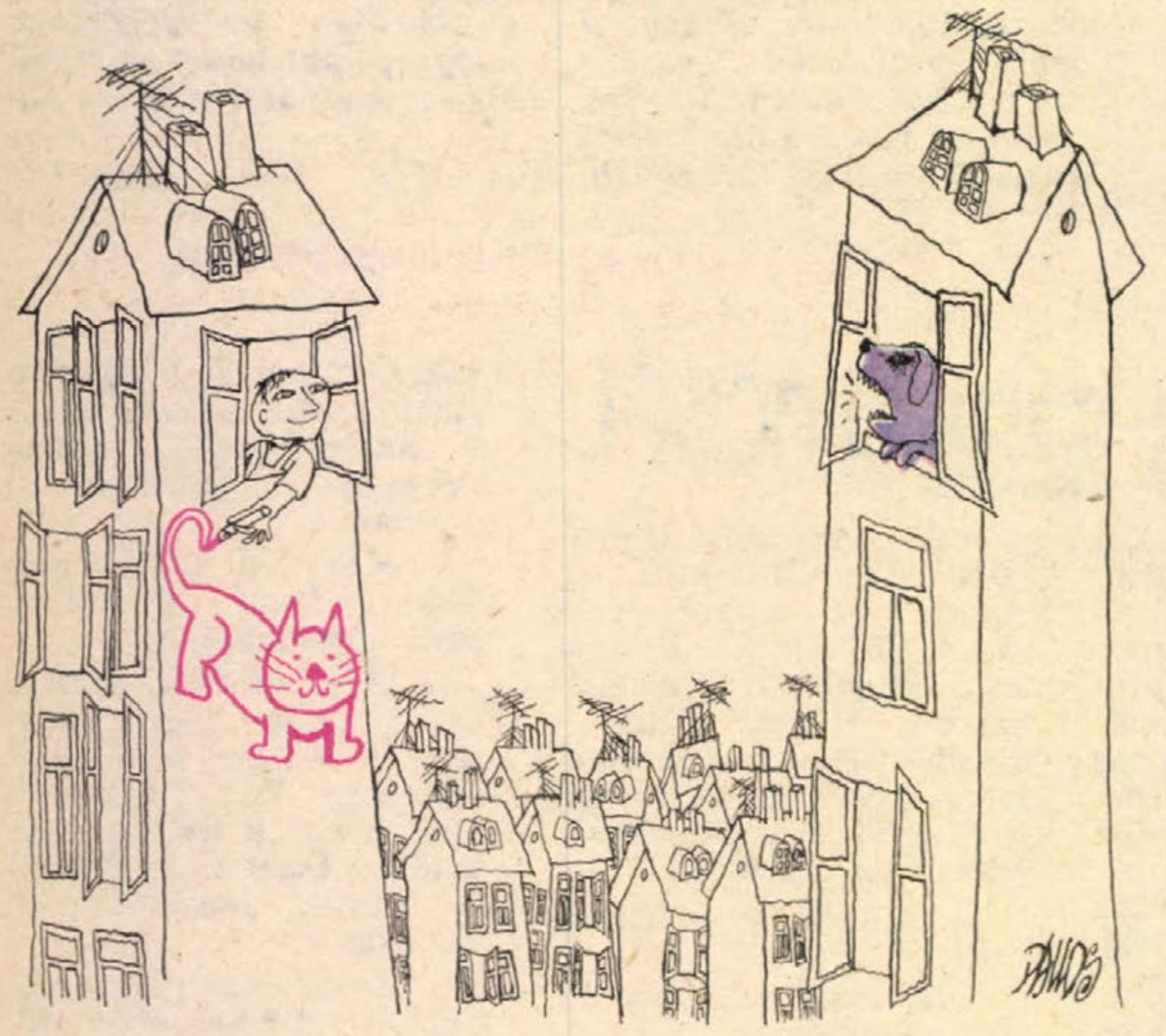

OKÉ, MR. FISCHER

A helyzet az, hogy viccelődnek az emberrel.

Itt van Bobby Fischer, világsakkozó Amerikából. Ez a Bobby Fischer, mint tudjuk, több héten át az orránál fogva vezette az egész Föld kerekét. A nyűgöst játszotta, ez volt a trükkje. Hogy az istennek nem megy el Rejkjavikba, a világsakk világdöntőjére, ha nem biztosítanak neki különgépen különszakaszt, különüléssel, különbombával és különeltérítővel. Továbbá, hogy abban a pillanatban felborítja a táblát, mihelyt a versenyteremben keresztthuzatot, keresztes pókot, vagy keresztes lovagot észlel.

A pepita táblák világa hosszú időn át tele volt felvont szemöldökökkel és bosszúsan ciccegő indulathangzatokkal. Aztán egy izlandi cipőipari tanuló hirtelen felkiáltott: „Észnél legyünk, emberek, csak szórakozik velünk az ürge!" Attól fogva aztán mindenki mosolyogni kezdett, oké, Mr. Fischer, come on Bobby, ki-ki úgy fejezi ki az egyéniségét, ahogy tudja.

Hát tényleg, oké, Mr. Fischer, eb, aki bánja. És hetedíziglen eb, aki nem tanul belőle. Én azóta külön magatartást formáltam ebből az egészből, és adok önnek hét vezér (Álmos, Előd, Kund, Ond, Tas, Huba, Töhötöm) fórt a végjátékban, ha az életben még egyszer rosszat húzok.

Mondjuk, hogy Cáp Gerzson, egyénileg gazdálkodó zöldségkereskedő elad nekem egy kiló málnát. És nem elég, hogy harminckét forintot számít fel a fáradságáért, hanem ráadásul még egy félkiló visszataszító gezemicét is a stanicli aljára lapátol, amelyben mérges bogyóktól riadt kis ízeltlábúakig a tájjellegű fauna és flóra számos egyede fellelhető.

Mármost erre én nem ugrom Cáp Gerzson torkának és nem hallatom a foltos hiéna jellegzetes hangjait. Inkább bégető lélekkel mondok köszönetet, mert rögtön észreveszem, hogy szíve mélyén Cáp Gerzson is egy Bobby Fischer és eszem ágában sincs megakadályozni tréfás egyéniségének kifejlődését. Szó sincs róla, oké, Mr. Cáp, come on Gerzson!

Vagy tegyük fel, hogy a nyári csúcsidőben a tévé újra tálal nekem egy sorozatot, amely már frissiben sem késztetett vad örömrikoltásokra. És ráadásul mégcsak azt sem közli, hogy ismétlés esete forog fenn. Mármost nekem erre megint csak nem megy fel a pumpa, nem kezd odabenn dühödt harcot kilenc kis törpe nyolc kis sámliért. Ellenkezőleg, páncélos lélekkel figyelem az egészet, a kutyafáját neki, mert tudom, hogy ők is csak egy Bobby Fischer és hogyan vethetnék gáncsot vicces egyéniségüknek?

De kész tervem van arra az esetre is, ha ez a nagy és könnyes megértés netán elhatalmasodik bennem és dühöngeni kezdek.

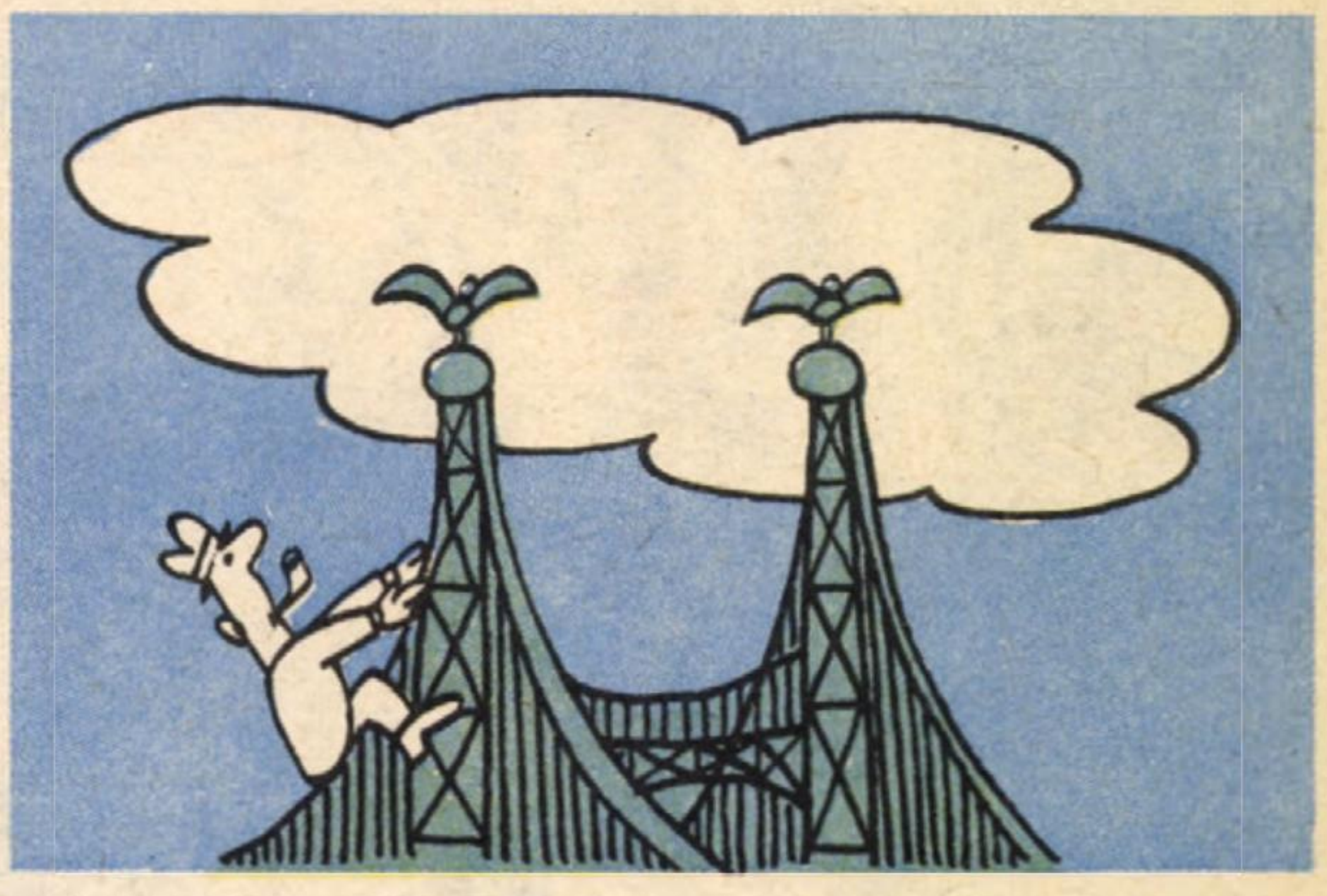

Nagyon egyszerű. Akkor felmászom a Szabadság-híd tetejére. Nem sietem el a dolgot. Időt adok a sokaságnak, hogy összetorlódjék odalenn s boldog lökdösődések közepette kérdezgesse: mit akar az a fonnyadt őrült ott a szellős és sugaras magasságokban? Na, mi lesz, apám, ugrunk, vagy nem ugrunk?

Amikor aztán összejöttek már vagy ötvenezren, akkor összecsapom a tenyerem és derűs szóval rákiáltok a turulmadárra:

— Hess!

Ne legyen Bobby Fischer a nevem, ha nem repül el.

Peterdi Pál

HOVÁ TŰNT EL A TUBUSOS KOLBÁSZ?

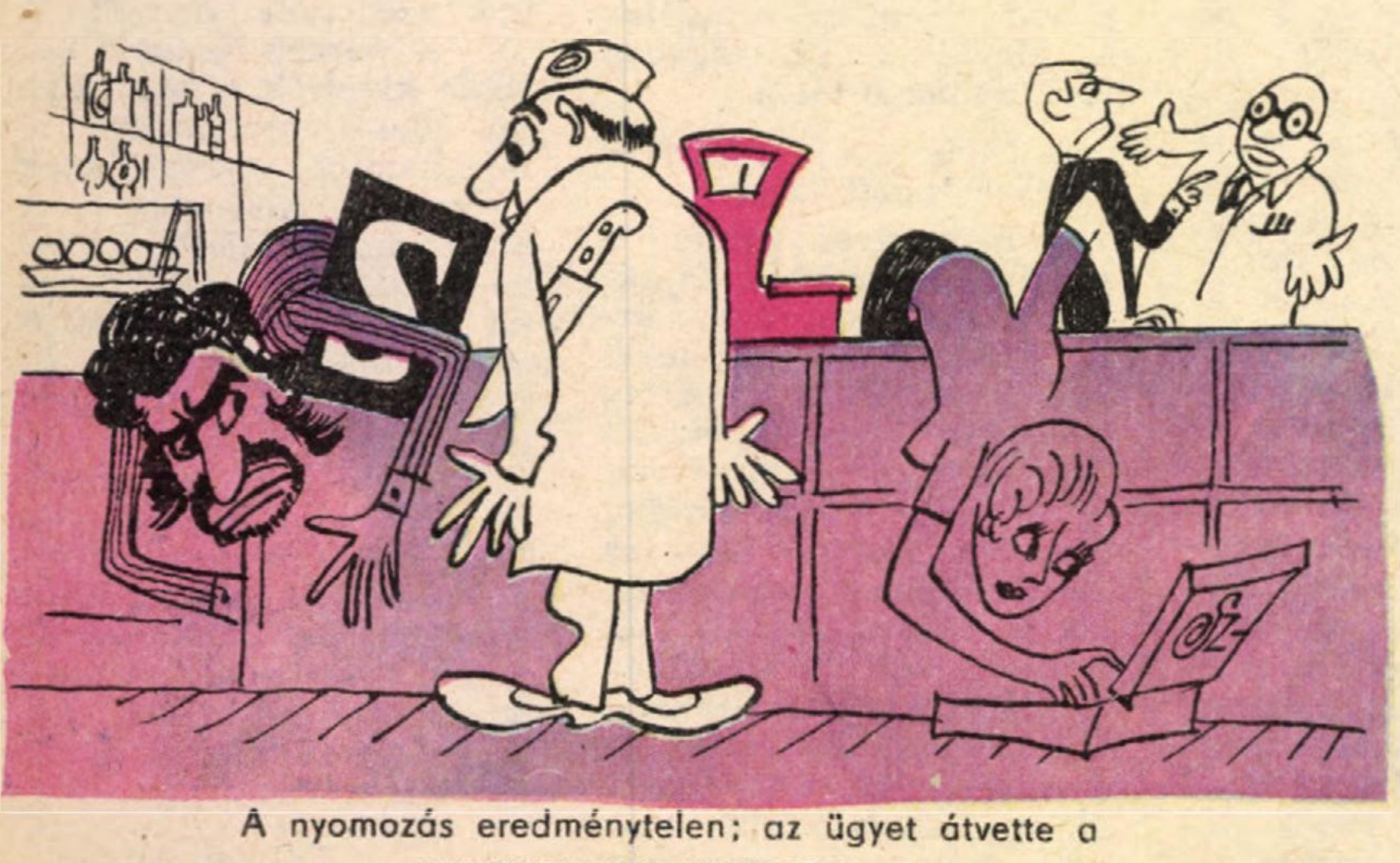

A nyomozás eredménytelen; az ügyet átvette a KÜLÖNLEGES ÜGYOSZTALY

TAPINTAT

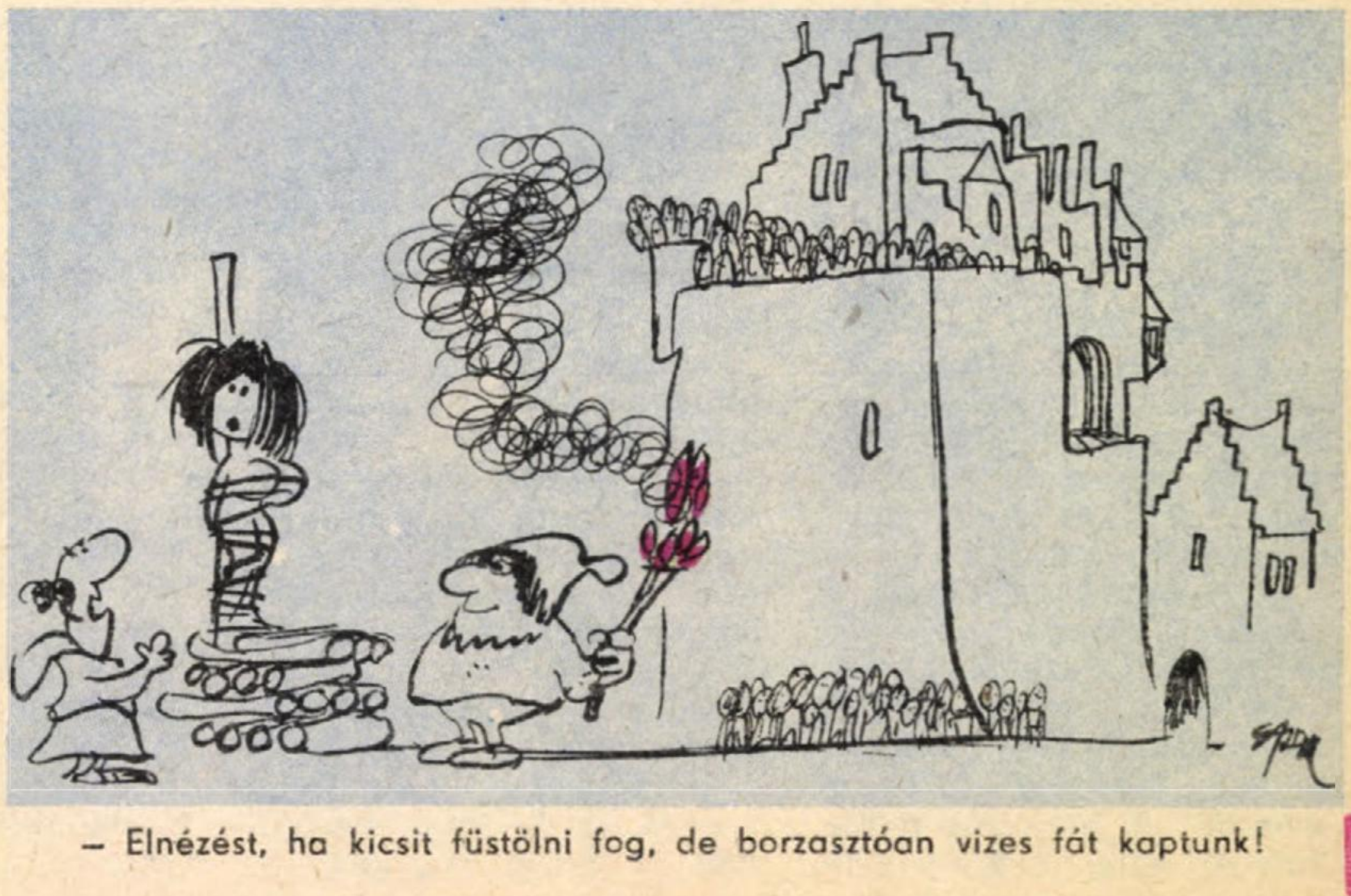

– Elnézést, ha kicsit füstölni fog, de borzasztóan vizes fát kaptunk!

Hegedűs Gyula rajza

ÉPÍTKEZÉS SAJÁT ERŐBŐL

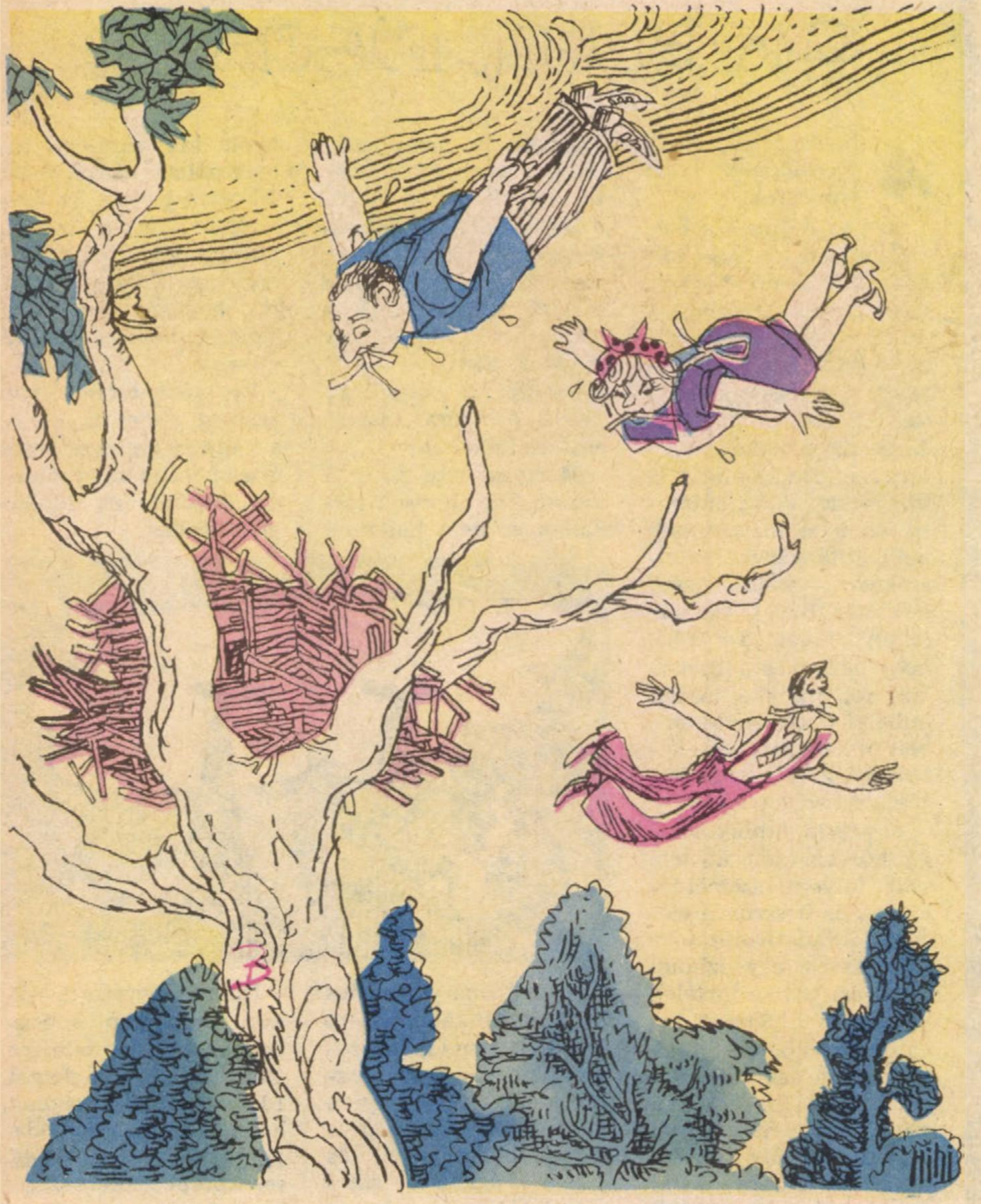

RODEÓ

Francia ördöglovasokat láttam a Millenárison, autórodeót, ahogy a plakát írja. A rodeó szót persze kézből megkontrázom, alapvető különbség esete forog fenn. Az igazi rodeón — mint tudjuk — vad lovakat, szilaj musztángokat igyekeznek betörni, kézhez igazítani a vasmarkú szakmunkások. Itt viszont végtelenül szelíd és békés célzattal épült Peugeot-kat hergelnek fehéren izzó őrületig a benzincowboyok, hogy aztán figyelemre méltó dolgokat vigyenek véghez a toporzékoló lóerők nyergében.

Száguldanak a piros, fehér, kék (bon jour, Marianne!) fűrészek a betonteknőben, aztán egyszerre felbillennek és két keréken folytatják körbe-körbeútjukat, ledér hasukat villantva a néző felé. Ön, uram, aki hátsó szélvédőjére ragasztott matricácskákkal követel emberséget az úttesten, az ég szerelméért, meg ne próbálja valahogyan. Csak nézze álmélkodva a pucér hasat, s jó másfél évtizedes benzinmúlt után is sóhajtsa nyugodtan velem együtt: uramisten, hát ilyen egy autó?

Közben a Peugeot folytatja speciális kötéltáncát, és egyszerrecsak kibújik valaki az ablakon, hogy néhány izgatott mozdulattal fejre álljon a kocsi tetején. Pöttöm, vézna, és teljesen ősz moszjő az illető, ez maga Gilles Legris, a főnök, aki élemedett korára abban leli örömét, hogy naponta bizonyos időt fejenállva tölt kétkeréken robogó Peugeot-k tetején, teljes bukfenceket vet be egy szánalmas Simca-csoroszlya volánja mellett, majd egy Abarth hűtőjére szíjazva repül át fejjel valami őrületes benzinmáglya kellős közepén. Gilles Legris lángoló bugyogóját később kézi poroltóval kezelik, s ő közben véznán mosolyog a lelátó felé.

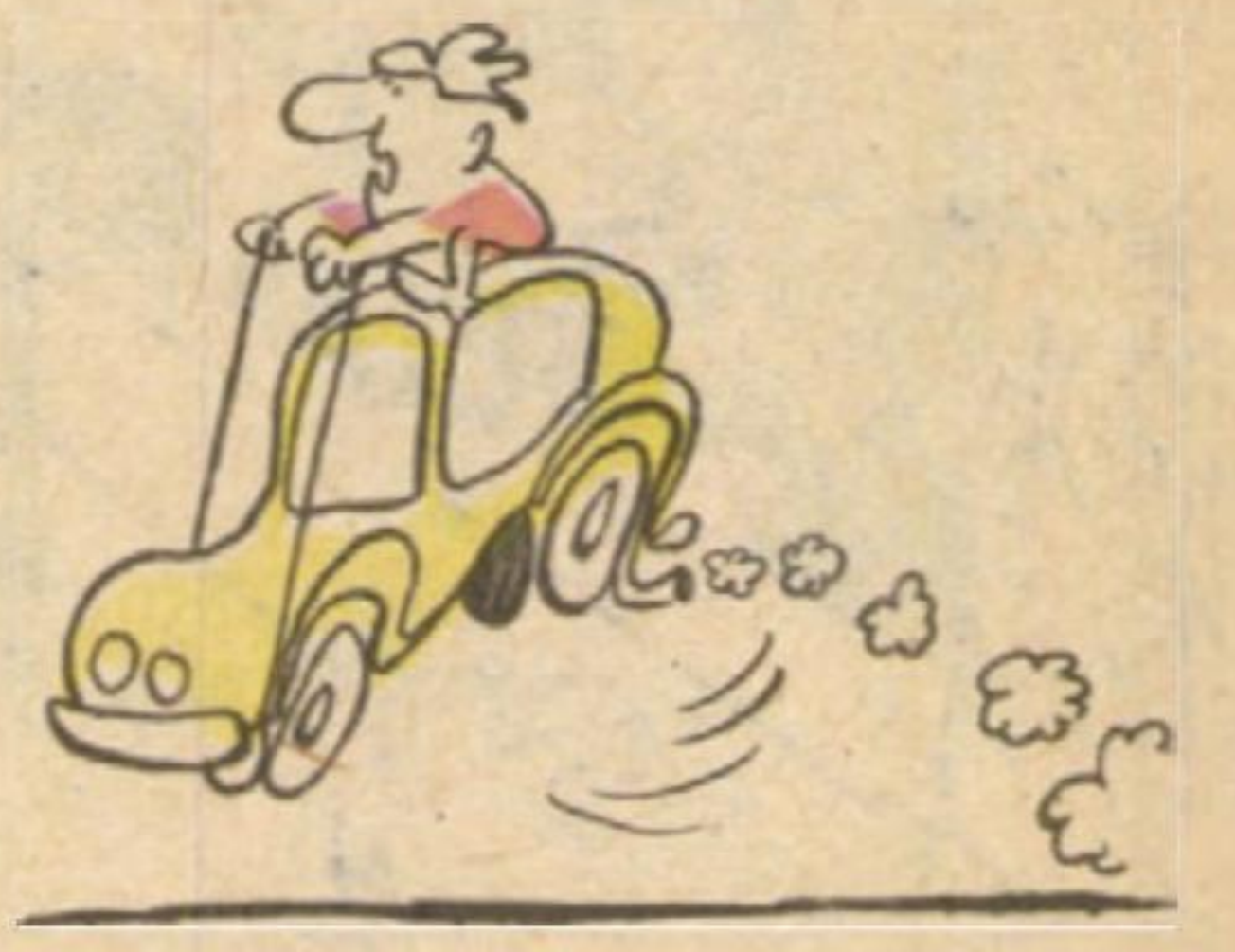

Szívből kívánom, hogy megfelelő számú esztendők elteltével Gilles Legris aggkori végelgyengülés következtében hunyja le szemét és egyben kötelező ígéretet teszek: a magam részéről addig sem török a kenyerére.

A géperejű musztáng egyébként annyiban különb anyaszülte unokaöccsénél, hogy legalább addig nem kell etetni, amíg az istállóban áll.

(p—i)

HUMORÜGYBEN FÉNYES SZABOLCCSAL

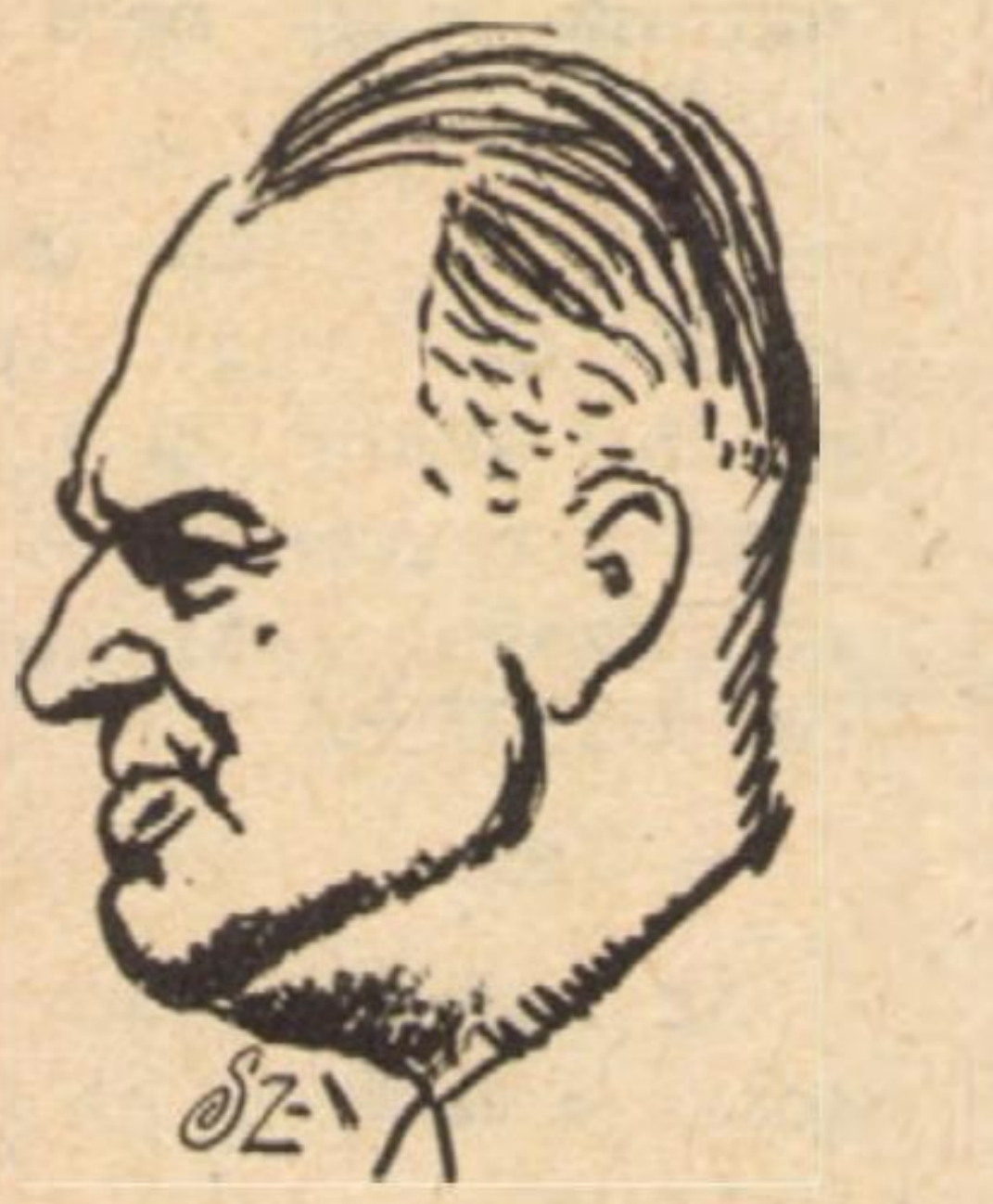

Rég beszéltem a humorról nálad illetékesebbel.

— De kérlek, én nem vagyok humorista.

— Bocsáss meg, nem akartalak megsérteni.

— No, annyira humortalan sem vagyok, hogy megsértődjem.

— Tudom, hiszen a te műfajodnak, az operettnek, s a musicalnek szerves része a humor.

— Ha erre gondolsz, erről szívesen beszélek. Igaz, nem készültem, de várj csak... Egy kis türelmedet kérem, amíg megfogalmazom magamban, hogy közérthető legyen... Tehát... khm... Konkrétan mire is vagy kíváncsi?

— A zenés játékoknak a humoros részeit ugye zeneileg is... szóval...

— Értem, értem, pontosan értem. A zene humorára vagy kíváncsi... Nos... Írhatod! A humoros motívumok zenei megfogalmazása... Nem, nem... Ez így nagyképűen hangzik. Inkább talán azt mondanám, hogy... hogy... Megvan! A zenés játékok humorát illetően a zeneszerzőre hárul az a nem csekély feladat, amely... Stop! Ez így nagyon misztikus, nem szeretném, ha azt hinné az olvasó, hogy ködösítek... Legjobb lesz, ha egy példából indulunk ki. Itt van például egy dallam: du-du-u...

— Ne haragudj, de nem tudok kottázni.

— Nem baj, az a fontos, hogy én tudok. Legalábbis jobban tudok kottázni, mint a kottázásról beszélni. Különben is, minek beszélni erről? Ez épp olyan, mintha Illovszky elmagyarázná, hogyan készítette föl a csatárait a tizenegyes rúgásra... No, de ne bolygassuk a fájó sebeket!

— Evvel azt akarod mondani, hogy az eredmény a lényeg?

— Igen. Hiába magyarázom meg én, hogy milyen fülbemászó zenét szereztem, ha a közönség nem engedi azt a „fülébe mászni".

Tehát a zenét is „mellé lehet rúgni"?

— Hajjaj!

— A ti dolgotok annyiban is nehezebb, hogy a „kapu alakja", azaz a közönség ízlése mindig változik.

— No, és ha nem változik az ízlése... A legstabilabb közönség is kiszámíthatatlan, különösen az olyan komplex műfaj esetén, mint épp az operett és a musical.

— Tudom. Azt szokták mondani, elég, ha egy légy berepül a színpadra...

— Vagy ha a főpróbán megjelent szegény Manó.

— Mi a manó?

— Nem emlékszel arra a szerencsétlen színházi szabóra?

— Ő volt az, akire ráfogtak minden bajt?

— Magam sem hiszek a szemmel verésben, különösen, ha valaki nem akar szemmel verni, mint ahogy Manó nem akart; de ott voltam, amikor...

— Ismerem a sztorit. Latabár Kálmán a főpróba első felvonását ragyogóan végig énekelte. A szünetben a folyosón meglátta Manót, és a második felvonásban olyan rekedt lett, hogy...

— Ezt könnyű megmagyarázni. Annak a hiedelemnek a pszichés hatása... stb. Történt azonban hajdanában a Fradi pályán (tanúkkal tudom igazolni) egy nemzetközi mérkőzésen... Ültünk a páholyban, s egyszer csak valaki följajdul: „Úristen, itt a Manó!" — „Hogy kikapunk, az már biztos — mondom én —, csak valami nagyobb baj ne történjen!" Abban a pillanatban szakadt le a tribün.

— Vannak ilyen véletlenek!

— Vannak. Ha valaki, én mesélhetnék róla...! Most döbbenek rá... Lehet, hogy bennem is van bizonyos „manóság"? Elvégre 1933-ban, amikor Berlinben Alpár Gittával a címszerepben próbálták a Mayát... Ez azonban nem humoros téma.

— Nem baj, legyünk egyszer rendhagyóak.

— Húsz éves voltam, a világsiker küszöbén, és akkor kis bajusza alatt artikulátlanul ordítozva megjelenik az ördög... Aztán teltek az évek, az évtizedek, és már jóval elmúltam húsz éves, amikor 1959-ben Mario Lanzának két filmjéhez engem kértek föl zeneszerzőnek. Zsebemben volt a szerződés, az előleg, a római lakásom kulcsa és az engedély egy év fizetés nélküli szabadságra. Napok voltak már csak hátra az indulásig, már biztos volt, hogy nem jöhet közbe semmi és... és akkor szegény Lanza alaposan „megtréfált". Meghalt.

— A római zeneszerzés helyett tehát maradt a pesti színigazgatás.

— Még egy évig. Szívem szerint már akkor leléptem volna, de nem illett közvetlen az ünneplés után venni a kalapot, különösen, hogy az az ünneplés olyan emlékezetesen sikerült.

— A színházak államosításának tizedik évfordulójáról beszélsz?

— Arról. Én, mint a Fővárosi Operett igazgatója ültem a díszemelvényen, s a minisztériumi főilletékes így szónokolt mellettem: „... a maszek igazgató kezéből kivettük a színházat, és állami igazgatásba, a mi államunk igazgatójának a kezébe helyeztük." A nagy megilletődésbe ekkor beletrillázott Honthy Hanna nevetése, s őt követték sokan mások, akiknek én 1946-tól 49-ig a maszek igazgatója voltam. A szónok zavarában megragadta a kezemet, és gratulált. Máig sem tudom, hogy azt a kezemet szorongatta-e, amelyből kivették annak idején az igazgatóságot, vagy azt, amelyikbe néhány évvel később „bele helyezték"?

Sólyom László

Tót Gyula:

KÖZÉLETI KI MIT TUD?

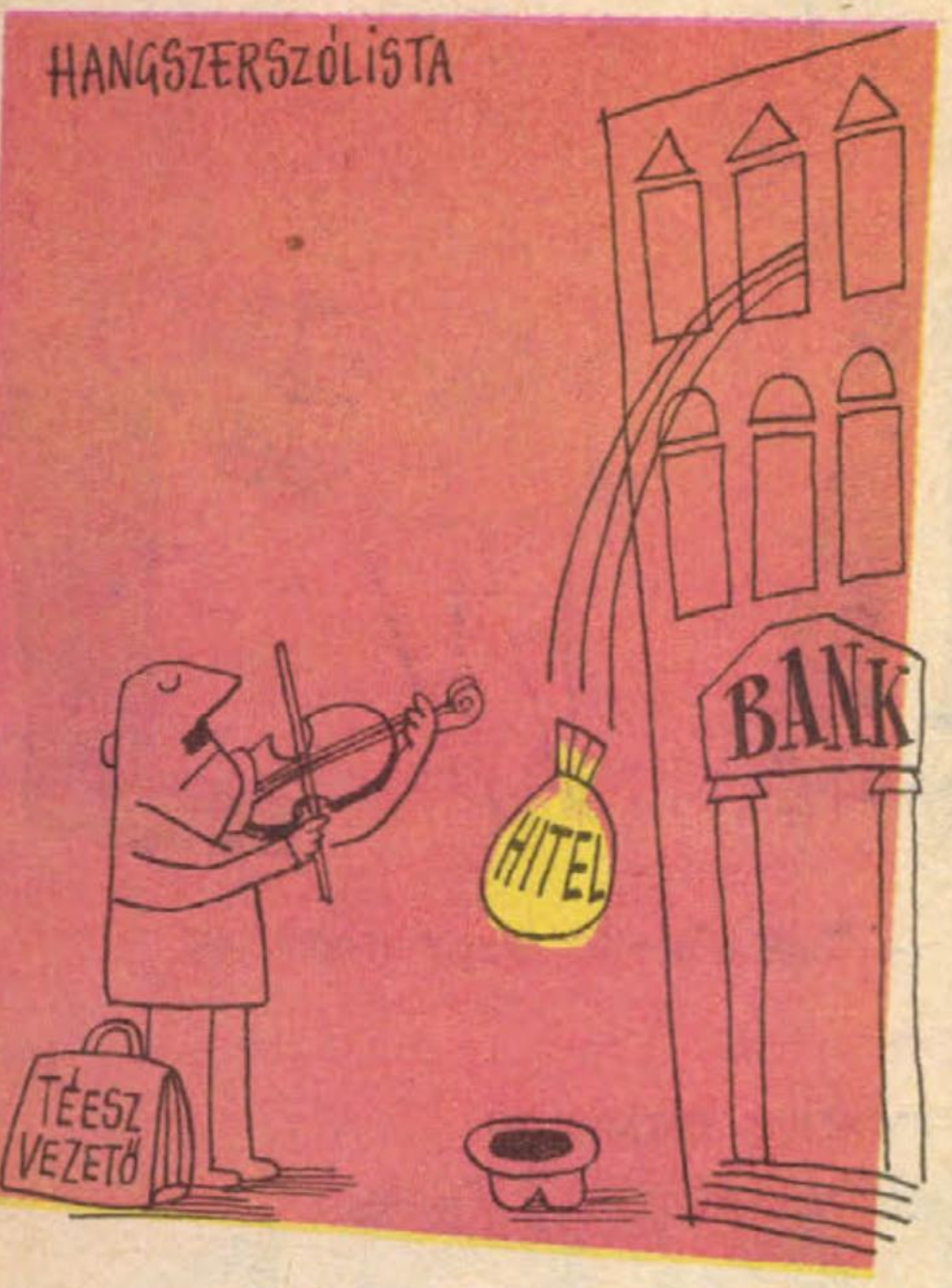
HANGSZERSZÓLISTA
BANK
HITEL
TÉESZ VEZETŐ

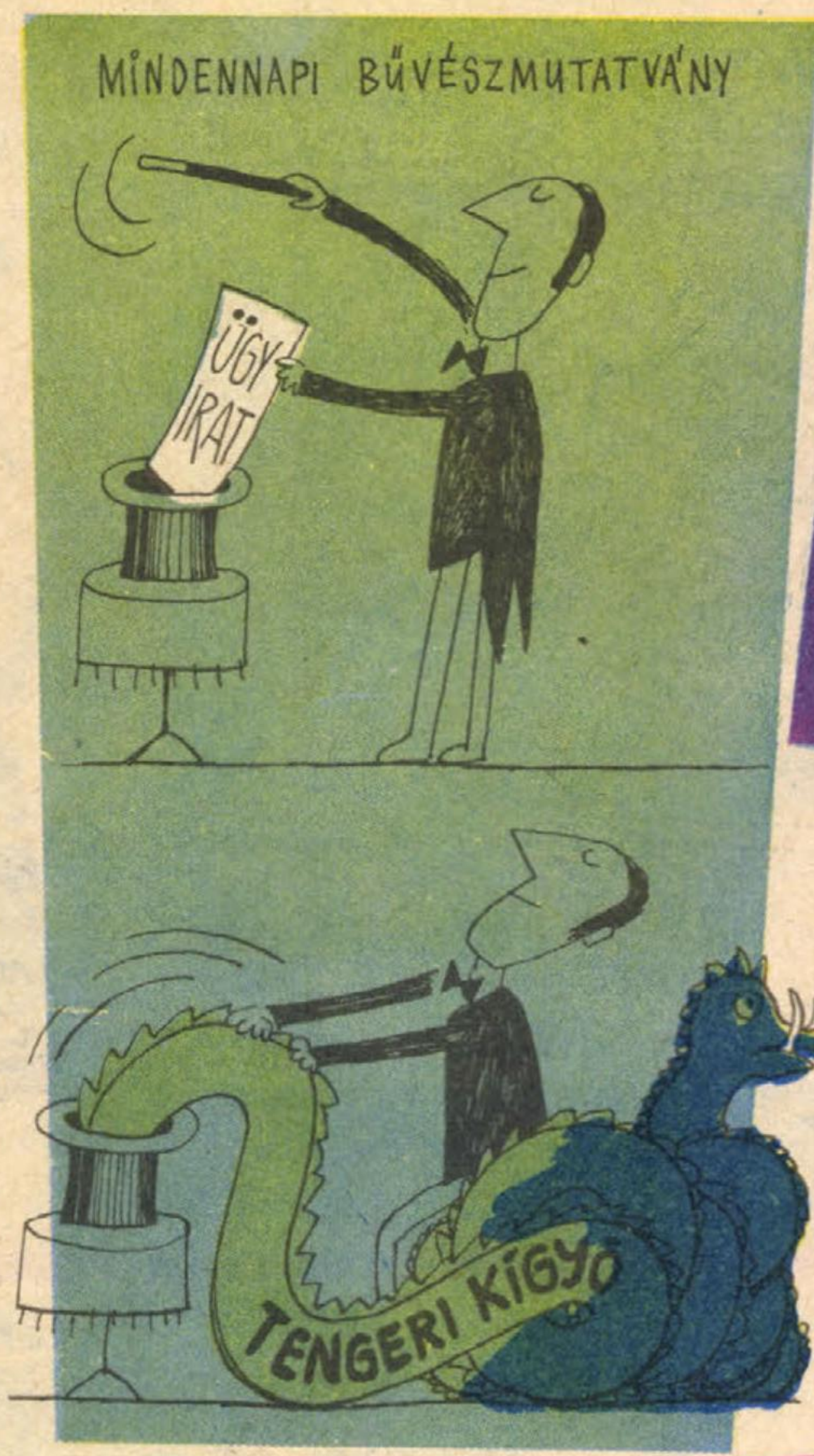
MINDENNAPI BŰVÉSZMUTATVÁNY
ÜGYIRAT
TENGERI KÍGYÓ

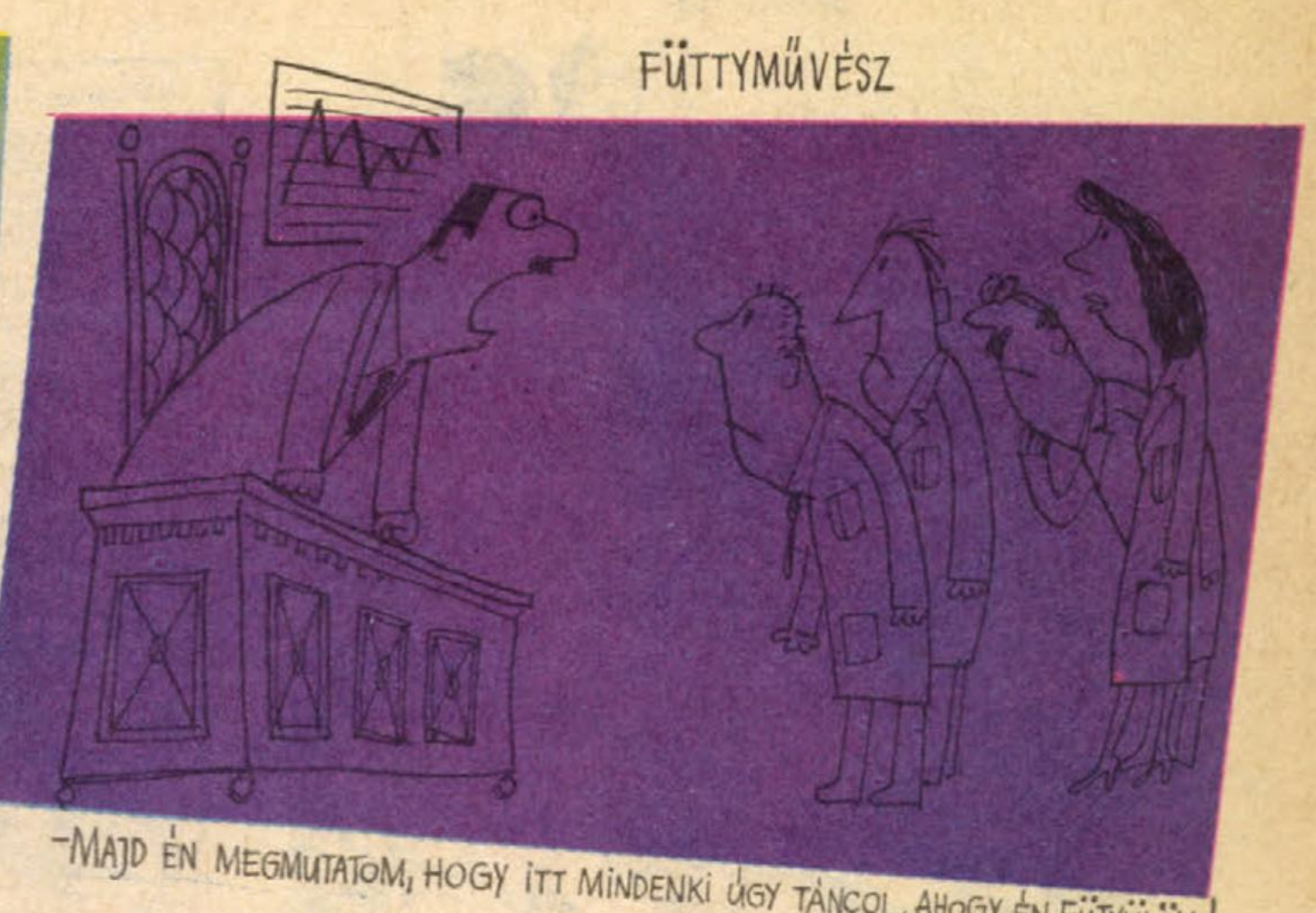
FÜTTYMŰVÉSZ

–MAJD ÉN MEGMUTATOM, HOGY ITT MINDENKI ÚGY TÁNCOL, AHOGY ÉN FÜTYÜLÖK!

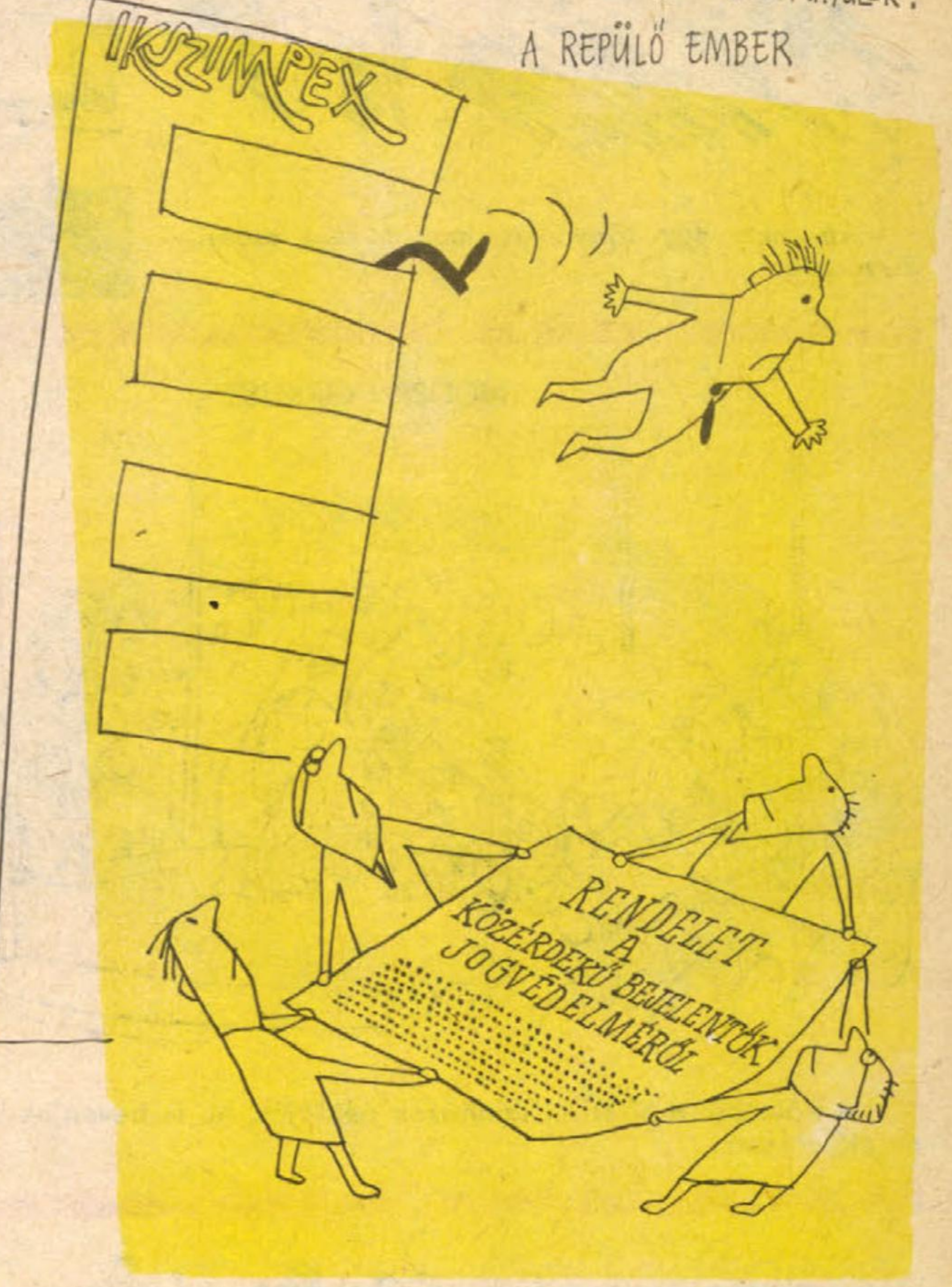
A REPÜLŐ EMBER
IKSZIMPEX
RENDELET A KÖZÉRDEKŰ BEJELENTŐK JOGVÉDELMÉRŐL

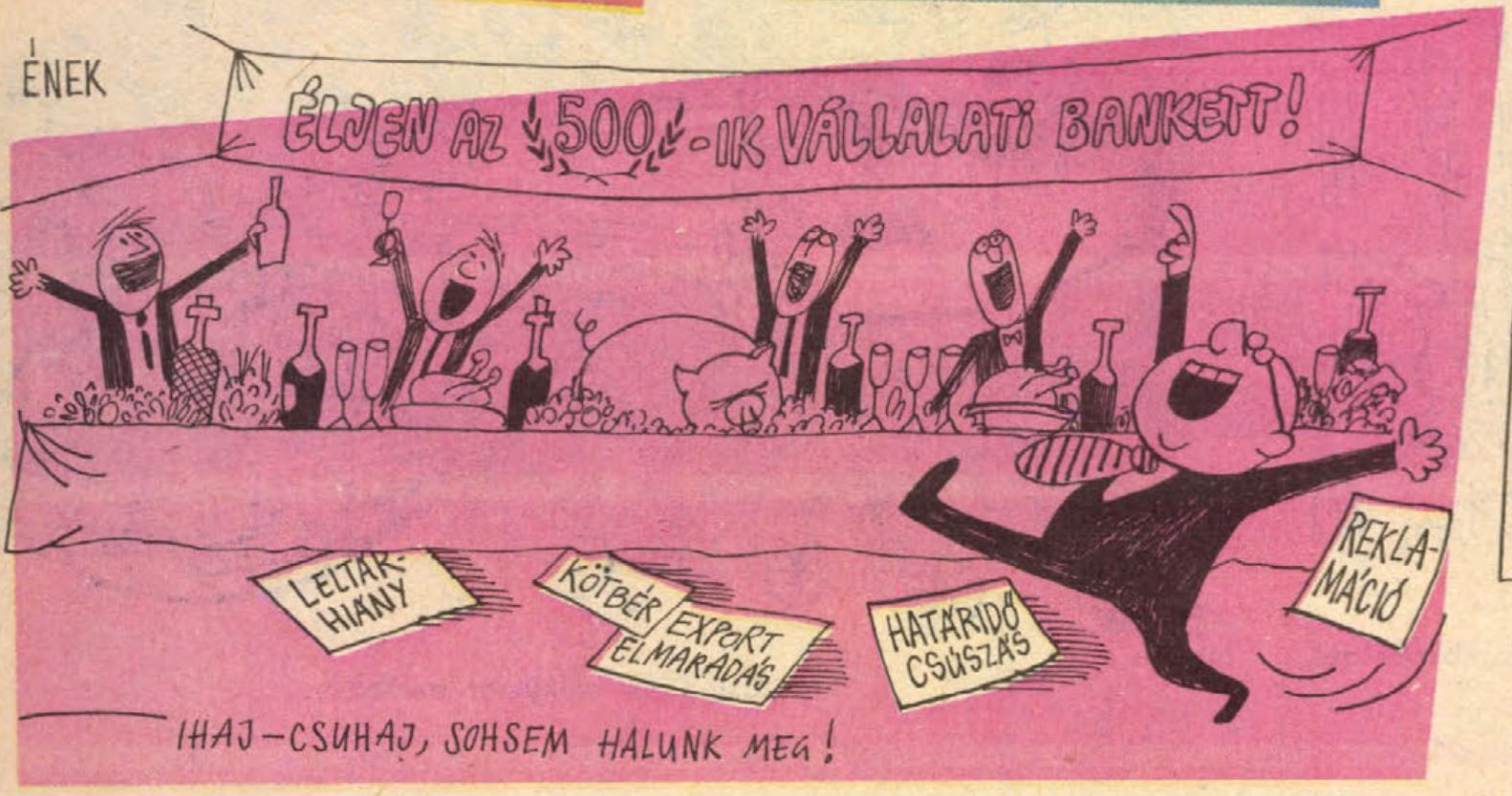
ÉNEK
ÉLJEN AZ 500-IK VÁLLALATI BANKETT!
LELTÁRHIÁNY
KÖTBÉR
EXPORT ELMARADÁS
HATÁRIDŐ CSÚSZÁS
REKLAMÁCIÓ
IHAJ-CSUHAJ, SOHSEM HALUNK MEG!

EGY SÉRTŐ SZULETÉSNAP

Pablo Picasso nemrég töltötte be 90-ik életévét, s ebből az alkalomból megtiltott minden születésnapi ünneplést. A világhírű festő nem fogadott el ajándékokat, az üdvözlő leveleket és táviratokat nem vette át. Bosszúsan jelentette ki:

– Az emberek tapintatlansága határtalan. Olyasmire emlékeztetnek, ami alkalmas arra, hogy elrontsa az egész napomat. Tizenhat éves koromban alig gratulált valaki, pedig akkor lett volna értelme.

ITT A HAJNÖVESZTŐ CSODASZER!!

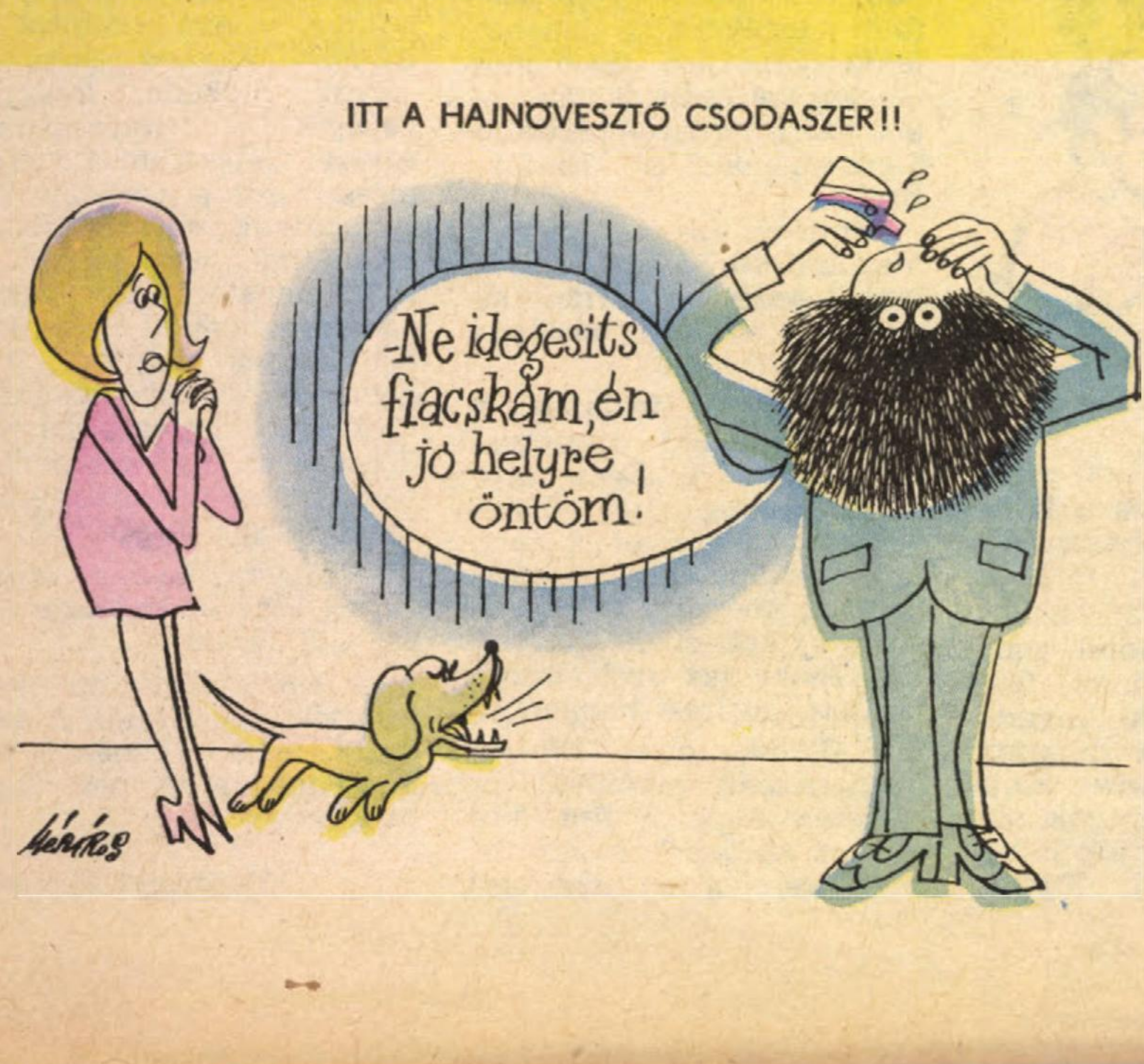
-Ne idegesits fiacskám, én jó helyre öntöm!

VANNAK MÉG CSODÁK!

Az Ország-Világ június 28-i száma „Rátonyi és a vurstli" címmel közreadja népszerű művészünk néhány „ligeti sztoriját".

Az egyik sztori így kezdődik:

„A Csodák Házában éveken át „Trojanoff, a majomember" volt a koronázatlan sztár..."

Magam is aláírom, hogy az egykori Csodák Házában napirenden voltak a csodák, de olyan csoda, hogy egy balettmestert majomemberré varázsoljanak, még a Csodák Házában sem fordult elő! Úgy látszik, vannak még csodák, mert ami annak idején nem sikerült a Csodák Házában, most sikerült az Ország-Világ hasábjain...

Csupán a fiatalabbak kedvéért idézek egy adatot az 1943-as telefonkönyv betűrendes névsorából:

Troyanoff Varga Simon balettakadémiája, VI., Hajós utca 15. 323-755.

A régi vurstli öregedő rajongói azonban telefonkönyv nélkül is tudják, hogy a majomembert nem „Trojanoffnak", hanem TAGRANOF-nak hívták! Off... of... de micsoda különbség!... S ha már szóba került, élek az alkalommal, hogy bemutassam hiteles fotográfiáját, mert ezúttal a nevét írták el, de a közelmúltban a televízióban nagy sikert aratott Bors című filmsorozat egyik epizódjában a külsejét is megváltoztatták; Tagranof helyett egy nagyszakállú, neandervölgyi ősember szaladgált a képernyőn...

Kis ország vagyunk, összesen egy majomemberünk volt, becsüljük meg az emlékét...

Szilágyi György

SZAKÍTÁS

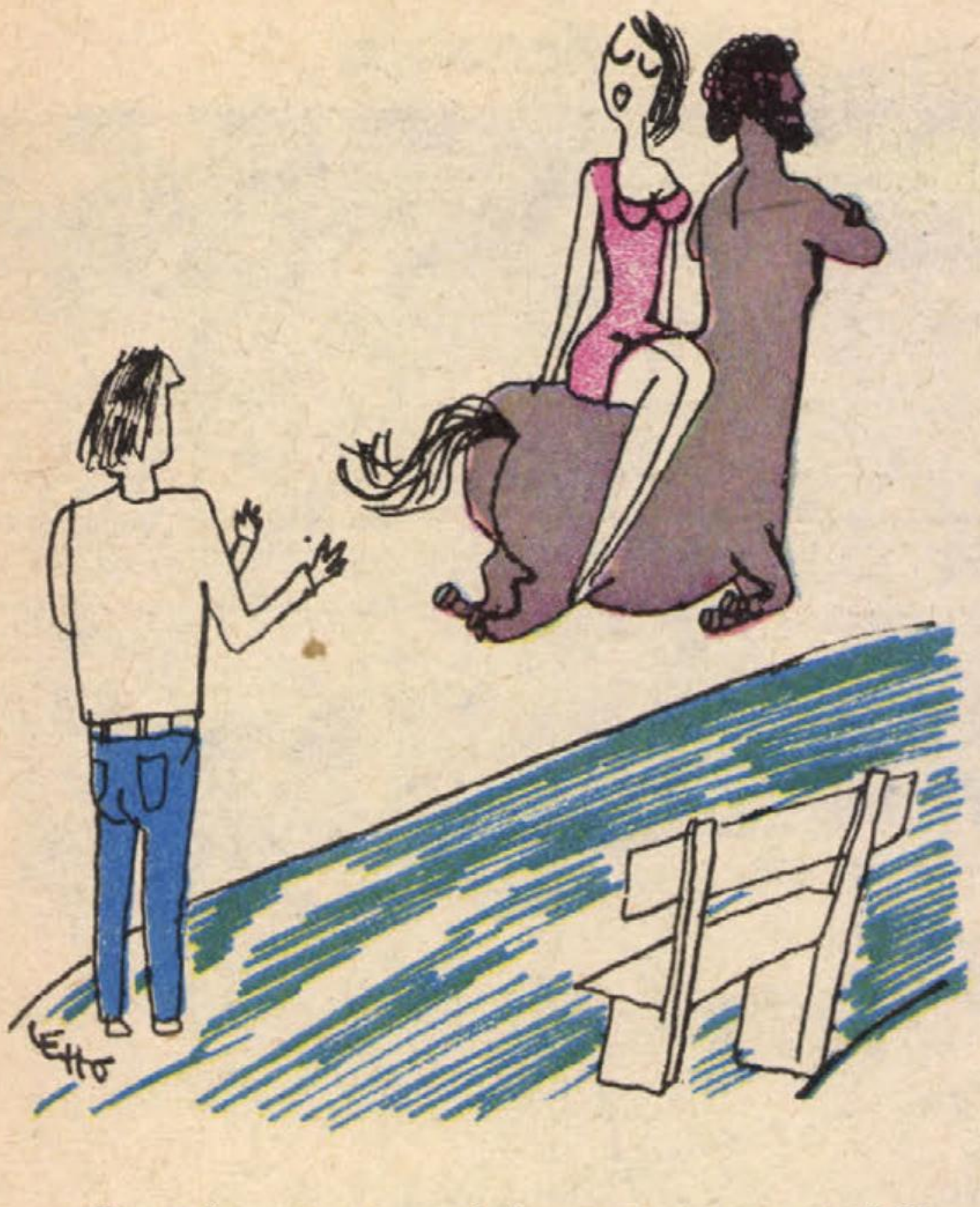

– Te még egy nyavalyás motort sem tudtál összeszedni!

KÍVÁNCSISÁG

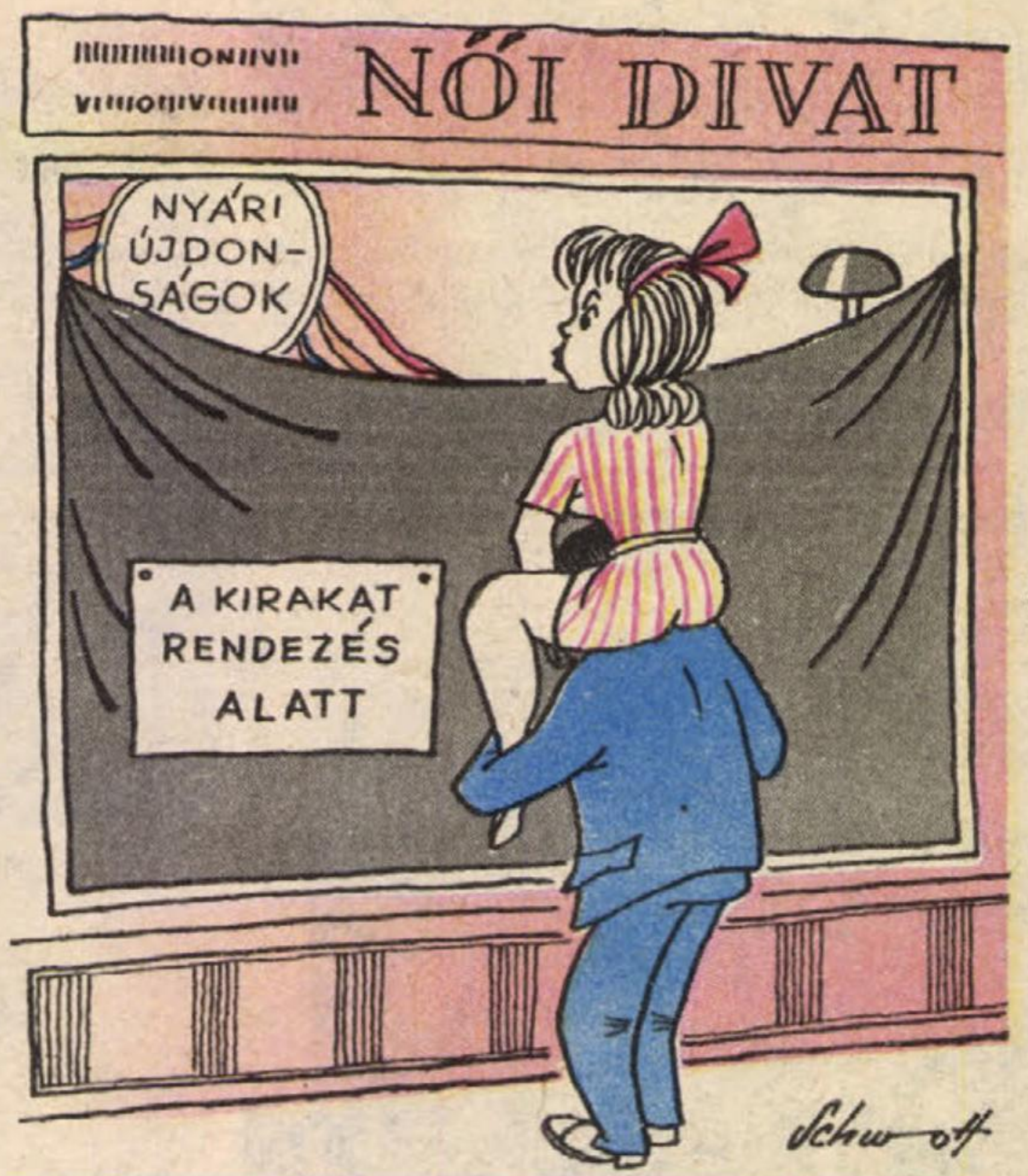

ELADÓ LÁNY

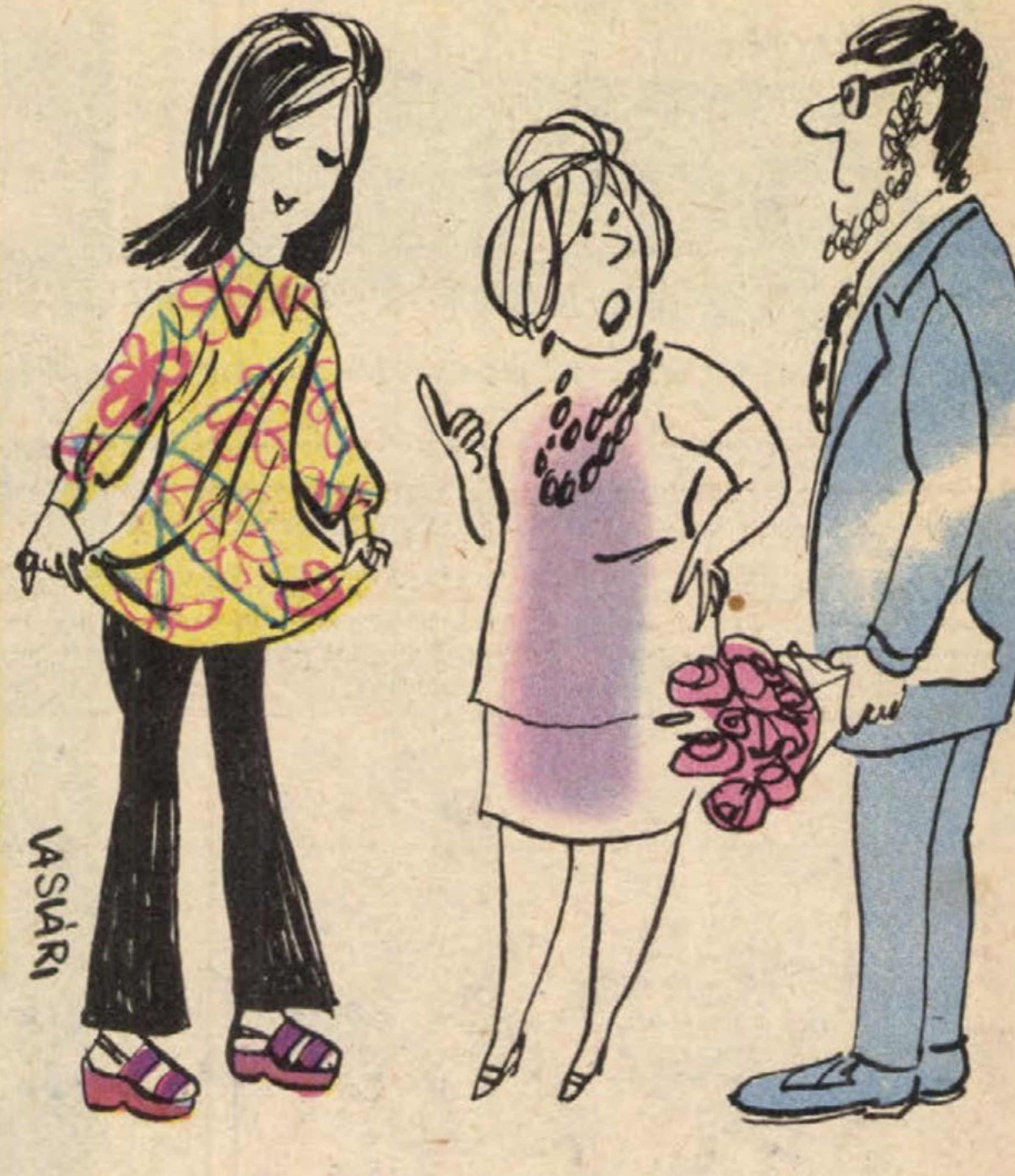

– Csak a tunika maga 1500 forint...

MODERN CIRKUSZ

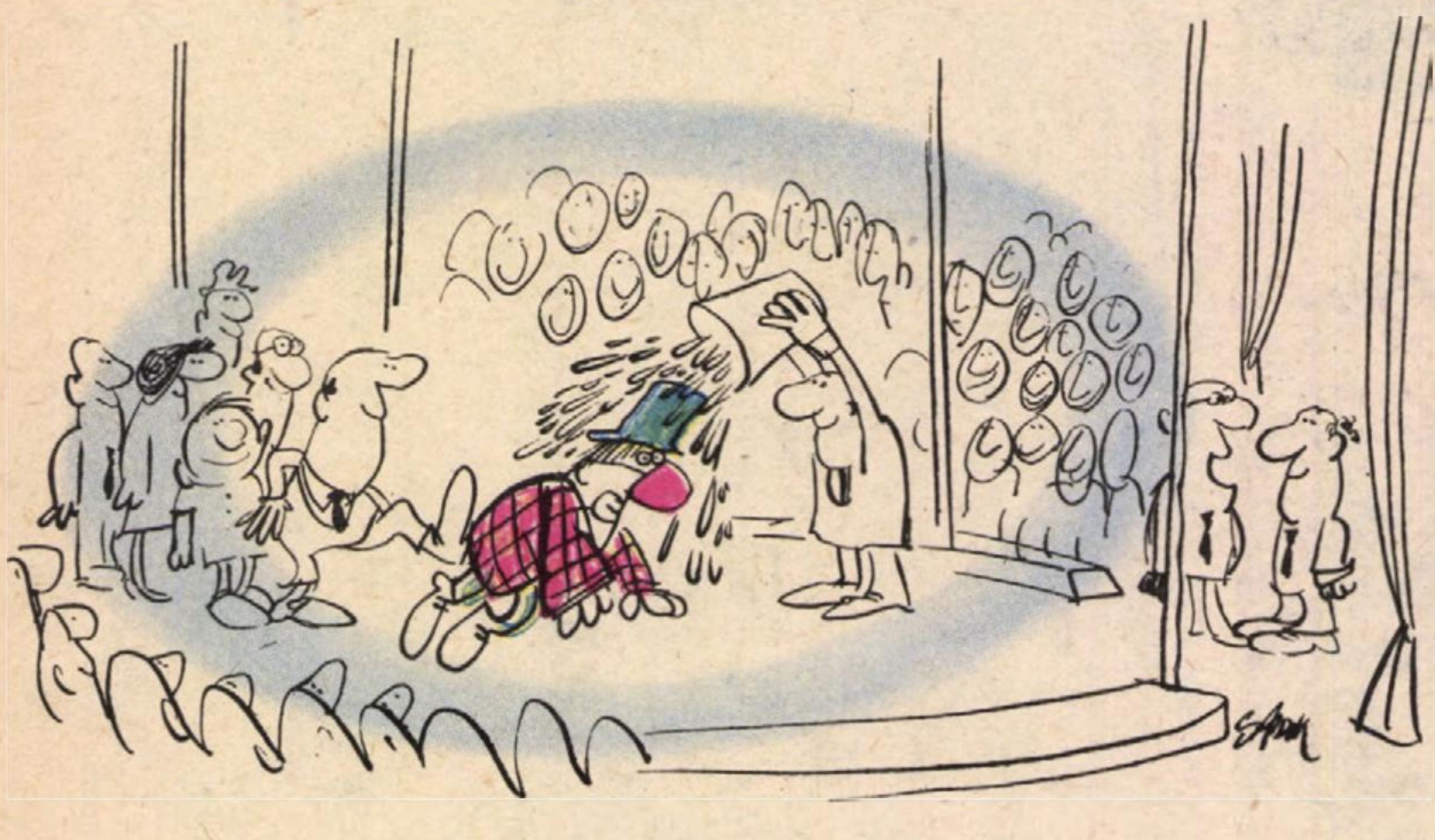

– Követtük a kísérleti színházak példáját. Mi is bevonjuk a közönséget az előadásba...

SÉRTŐDÉKENY TERMÉSZET

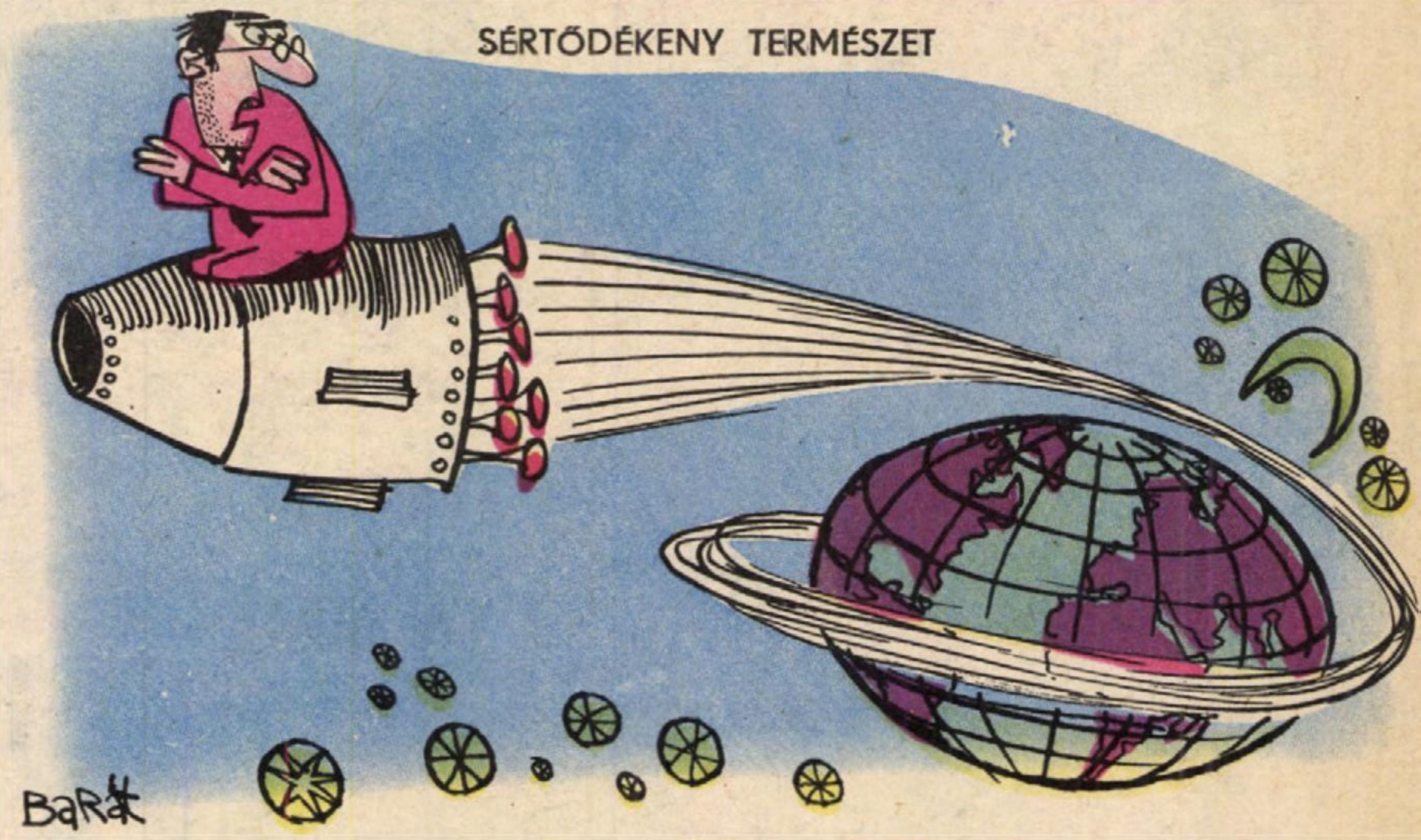

– Csinálják nélkülem tovább!

az első hét

Szombaton kapta meg az érettségi bizonyítványát Kovács Jancsi, s hétfőn reggel már jelentkezett is élete legelső munkahelyén, a Középszerű Intézmény (a továbbiakban: KÖSZI) írásjel osztályán. A kollégák szeretettel fogadták, az osztályvezető hosszan elbeszélgetett vele, elmondta, hogy a kettőspontozógép kezelését bízza Jancsira, ami nagyon felelősségteljes munka, s megkérdezte, van-e valami kívánsága?

— Igen. Szeretném mielőbb megismerni a gépet, amelyen dolgozni fogok.

— Mindennek eljön az ideje — mondta az osztályvezető kimért hangon, elkomorult arccal. — Tanulja meg, fiatalember: a türelmetlenség sosem vezet jóra!

Kollégái közül is hiába kérdezett bárkit a gép felől, mindenki másra terelte a szót. Kedden aztán cselhez folyamodott, megkérte Kosárka Zsigmondot, a legszimpatikusabbnak tűnő idős kollégát, vezesse körül őt a KÖSZI irodáiban. Kosárka készseggel vállalkozott a kalauzolásra, s megmutatta azokat az irodákat, ahol a KST-kölcsönt adják, ahol a bérreklamációkkal foglalkoznak és ahol a nyugdíjügyeket intézik.

— Ennyi helyismeret egyelőre bőven elég magának — mondta Kosárka a villámkörséta végén —, gyerünk az ebédlőbe! Tanulja meg, hogy 12 előtt legalább 10 perccel le kell menni, ha azt akarja, hogy a konyhai kijárat közelében kapjon asztalt, s ne kelljen sokat várni majd a felszolgálóra!

A kollégák oktatókedve kifogyhatatlan volt. Szerdán például, amikor Jancsi parizert evett tízóraira, s a héját a szemétkosárba dobta, Kalácsondiné jóindulatúan figyelmeztette:

— Két dolgot jegyezzen meg, János. Az egyik: az üzemi büfében csak pénteken szabad parizert venni, mert akkor kapnak friss árut. A másik: a héj mindig Sanyié! Persze, maga azt sem tudja, ki az a Sanyi. Hát a nagy vörös kandúr, amelyik mindig ott fekszik a főporta ablakában. Akinek sikerül Sanyi kegyeibe férkőzni, az nem elveszett ember a vállalatnál, mert az egyúttal elnyeri Csaranda néninek, a főportásnak a kegyeit is; nem tesz jelentést róla Csaranda néni, ha késik, mindig felengedi hozzá a látogatókat, s nem terjeszt róla gonosz pletykákat.

Csütörtökre már szinte mindent tudott Jancsi, amit a KÖSZI dolgozóinak feltétlenül tudniok kell. Tudta, mikor van a direktor titkárnőjének a név- és a születésnapja, s melyik alkalomra milyen csokoládét illik venni neki. Tudta, hogy kávézni a műszaki osztályon érdemes, mert Rózsika, az ottani adminisztrátor egy csipet kakaót is tesz a kávé tetejére, emellett is csak egynyolcvanat számol érte, s ami fő, utólag is lehet fizetni, másodikán. Tudta, mikor tart nyitva az üzemi könyvtár, s mikor van fogadóórája az intézmény önkéntes tűzoltóparancsnokának. Tudta, hogy jó külföldi pengéket Pagodánénál lehet venni, a harmadik emelet kettőben, pulóvereket pedig hathavi részletre Sonkásinénál, az irattárban.

Pénteken Liszkai kartárs megtanította őt a tekerőlant kezelésére, Veterleiné pedig a sárközi keresztöltéses hímzésre.

Mindenki foglalkozott vele, mindenki megtanította valamire, csak szép, fiatal kolléganője, Évike volt eleinte közömbös iránta. Szombaton azonban nála is megtört a jég, s amikor kettesben maradtak, Évike így szólt hozzá izgatott, suttogó hangon:

— Gyere, most én is megtanítalak valamire!

Kézen fogta a fiút, kivitte a szobából, s vezette a folyosó legtávolabbi, sötét zugába, ott óvatosan kinyitott egy ajtót...

— Less be ide...

Jancsi, aki egészen másra volt felkészülve, bekandikált a résen. Egy nagyon idős bácsikát látott, aki egy hatalmas ollóval valamit szabdalt.

— Ő a mi kettőspontozó gépünk — mondta Évike. — Háromszor adott pénzt a minisztérium a gépre, de mindig másra költötte a KÖSZI. Egyszer lézersugárral működő írógépet vettünk a titkárságnak, egyszer elektromos térdmasszírozót a vállalati focicsapatnak, egyszer pedig, tévedésből, egy szénakazlazó elevátort. Így aztán hármaspontokkal vagyunk kénytelenek dolgozni. Junovics bácsi havi ötszázért levágja a felesleges harmadikat, s az első két pontot pedig vízszintes helyzetből függőlegesbe állítja.

— Engem akkor miért vettek ide? — kérdezte értetlenül Jancsi.

— Azért, mert ha nem veszünk fel valakit a gép mellé, még rájönnek a feletteseink, hogy nem vettünk gépet.

Radványi Barna

FÜLÖP,
DALLOS,
CSÁSZÁR,
TÓT,
BRENNER,
SZŰR-SZABÓ,
HEGEDŰS

függőleges

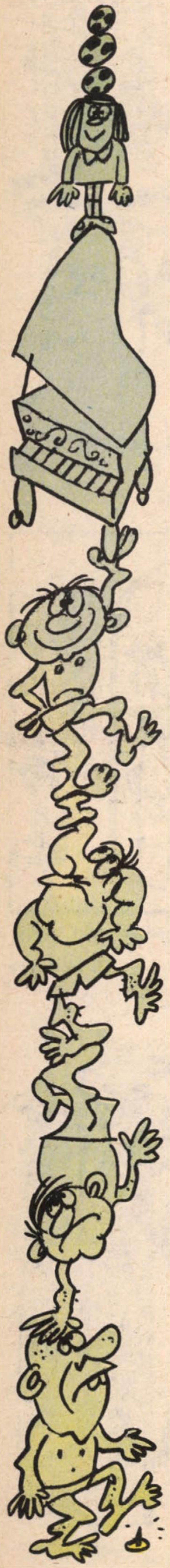

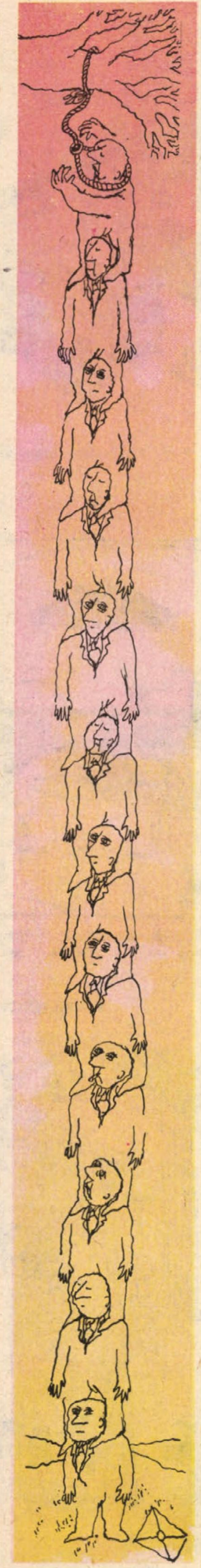

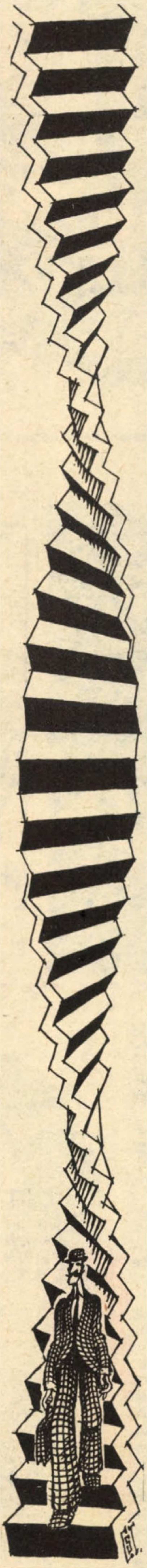

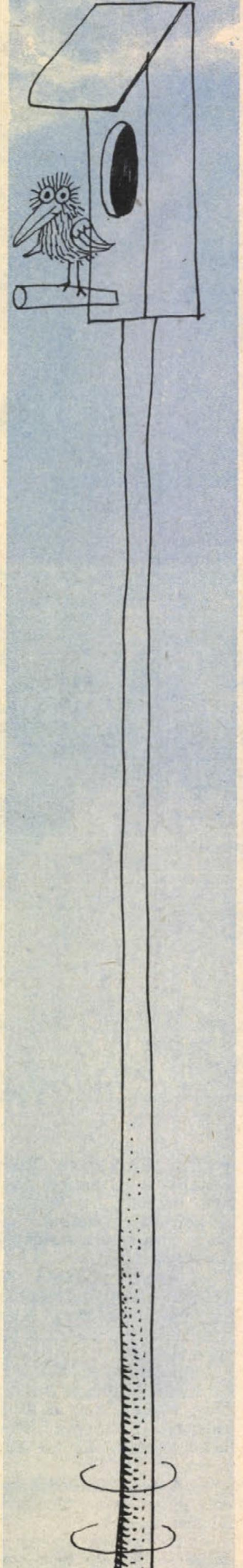

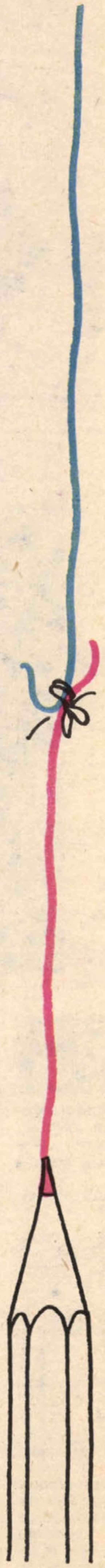

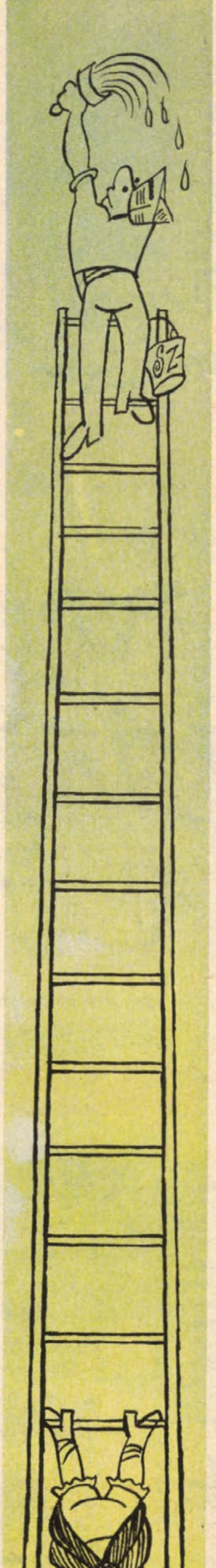

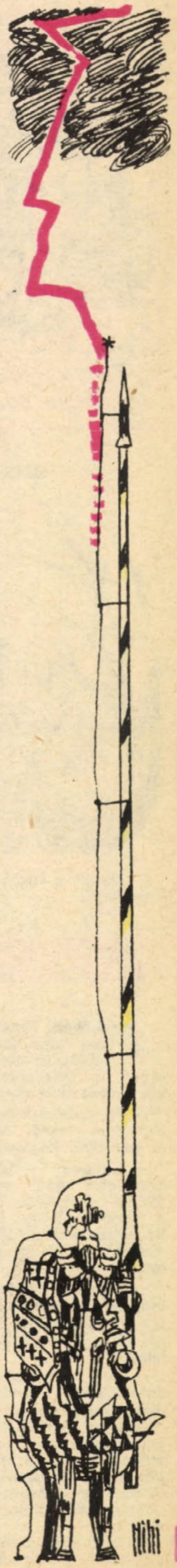

IMPORT HUMOR

KINTORNÁS

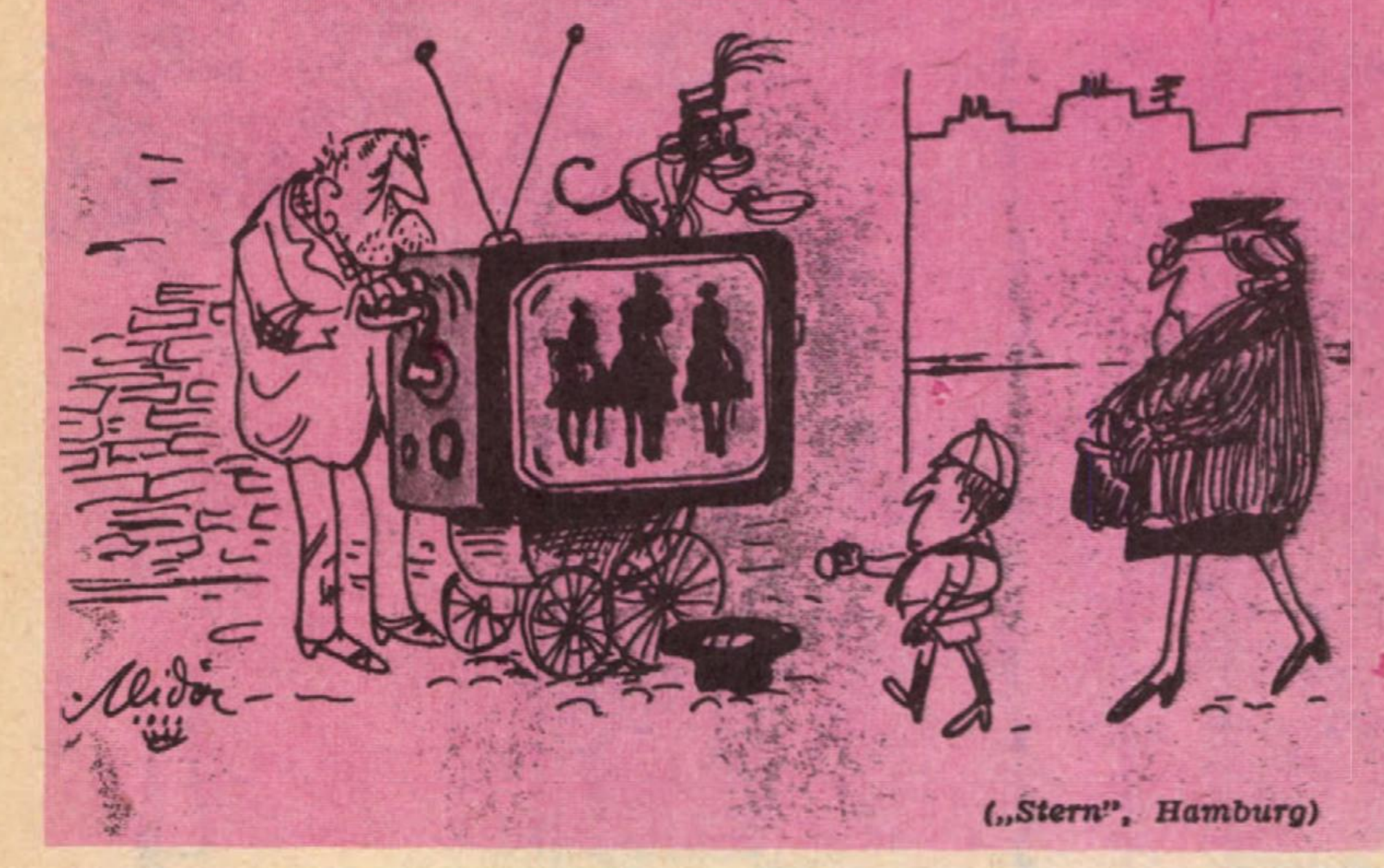

(„Stern", Hamburg)

A HOBBY-KLUBBAN

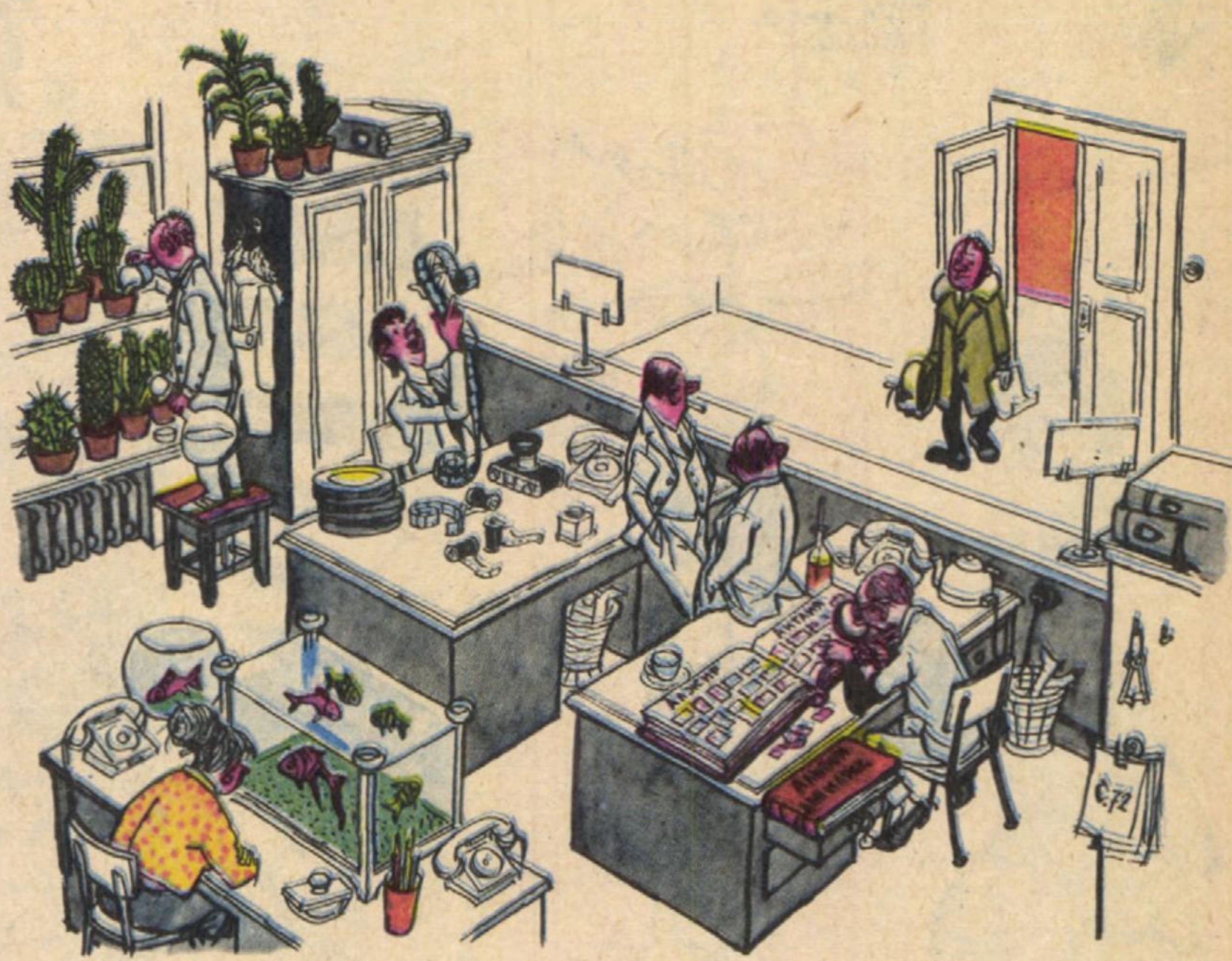

– Ennek az a hobbyja, hogy mindenféle igazolásokat gyűjt...

(„Krokodil", Moszkva)

ELFOGLALT EMBER

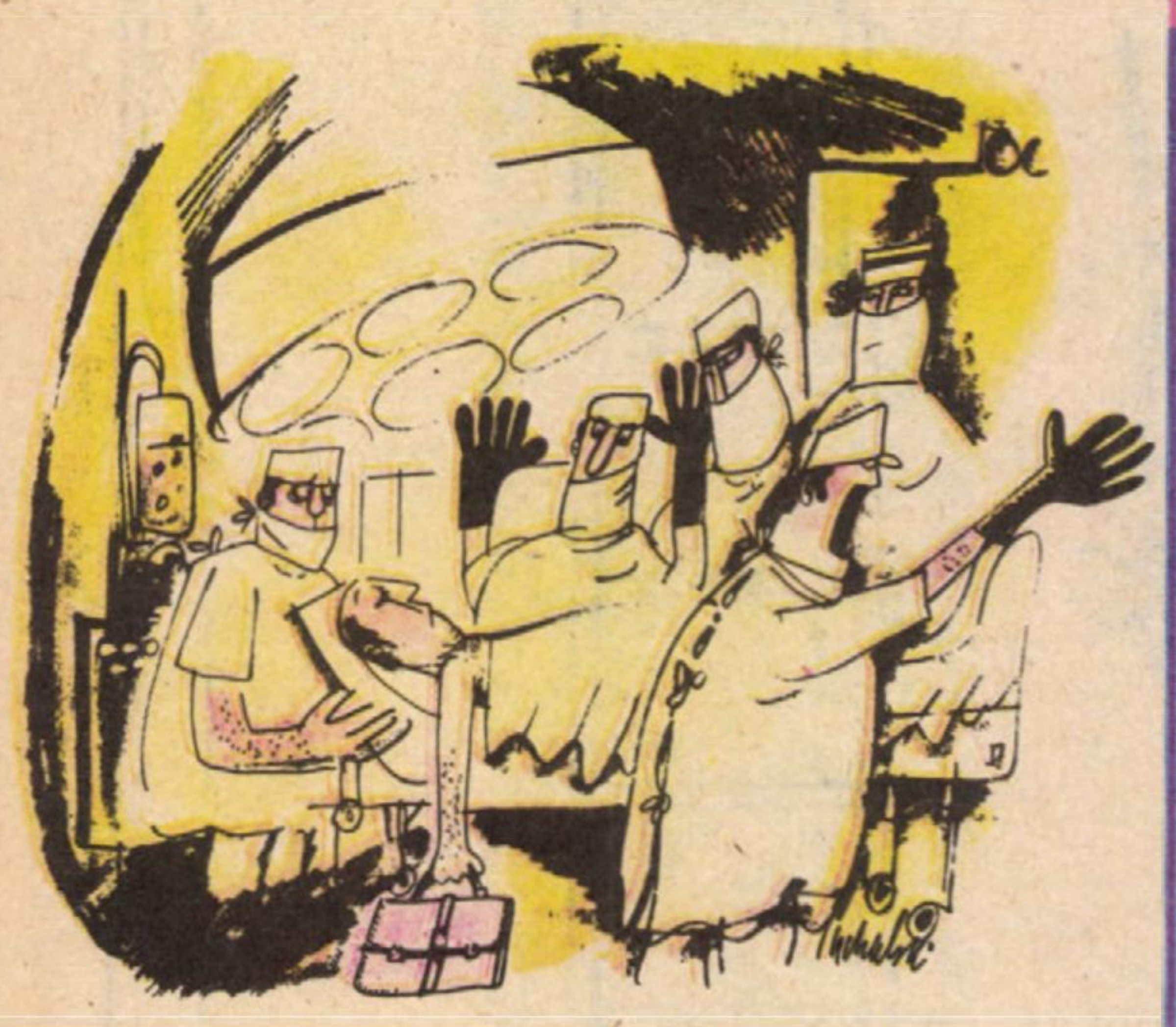

– Gyorsan a szikét, a beteget egy fontos értekezletre várják!

(„Szpilki" Varsó)

JÓ TERMÉSZETŰ EMBER

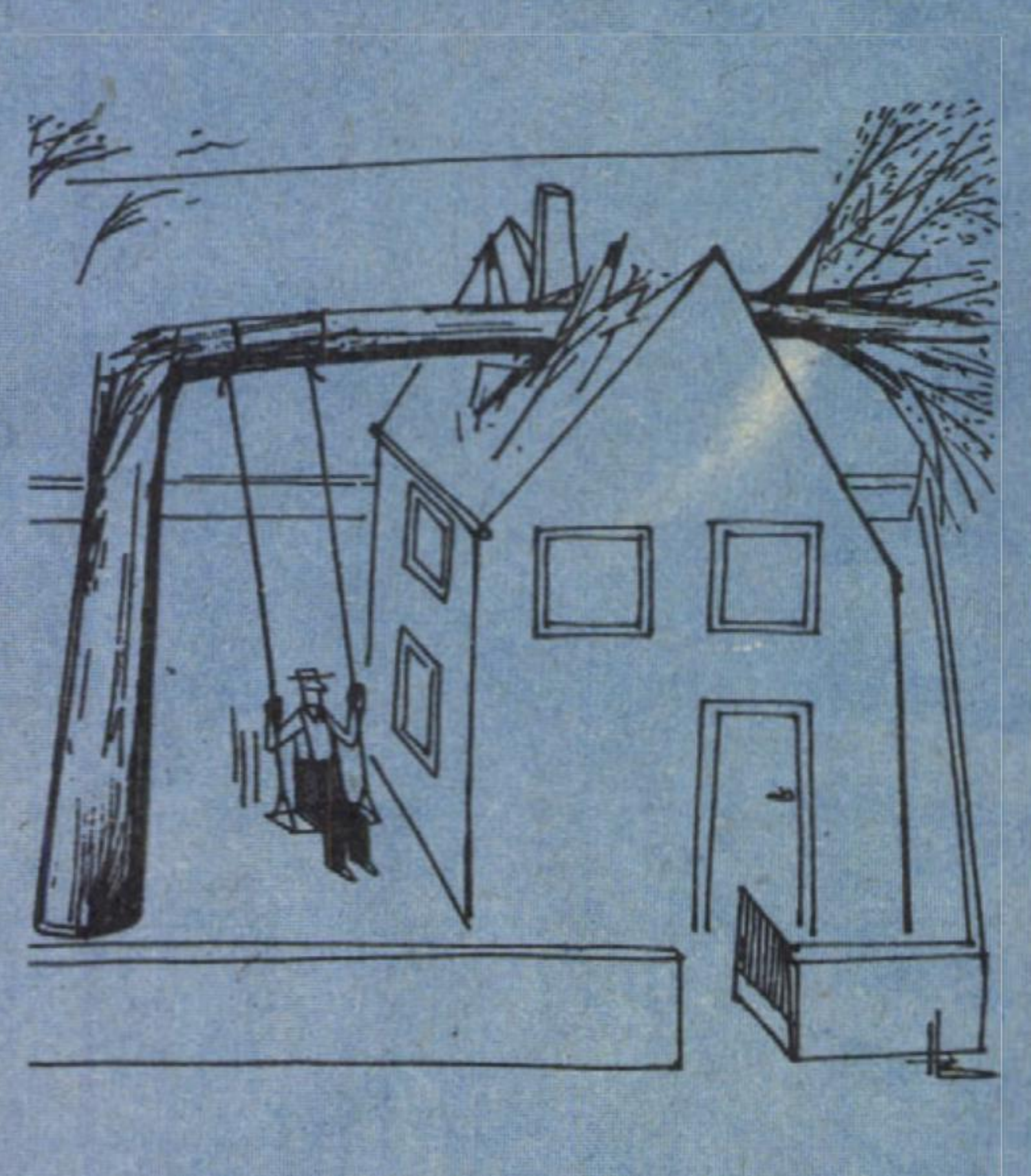

(„Eulenspiegel", Berlin)

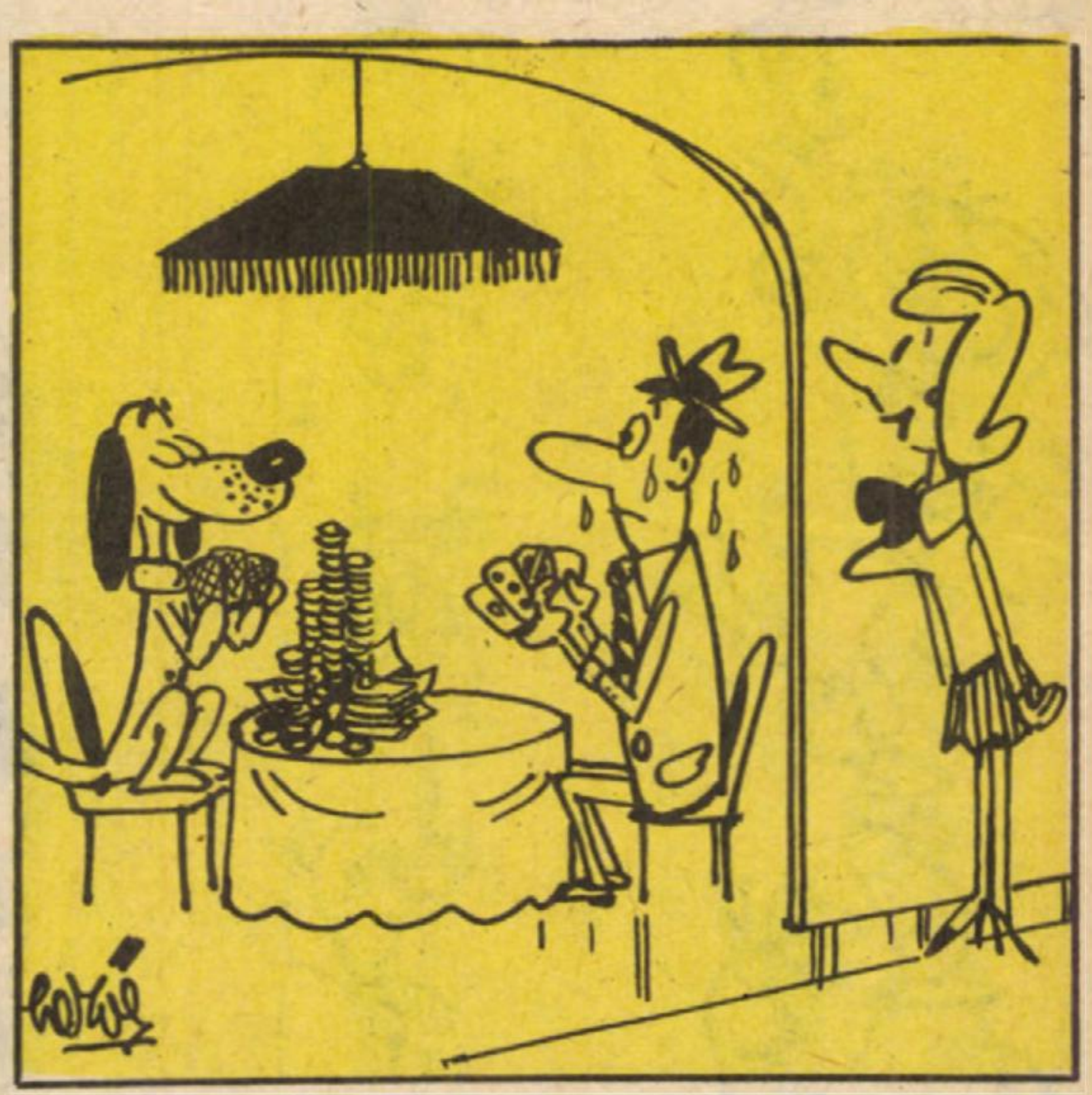

– Miért panaszkodsz? Megmondták neked, hogy ez egy nagyon játékos kutya!

(„Ici Paris")

TURISTAÚTON

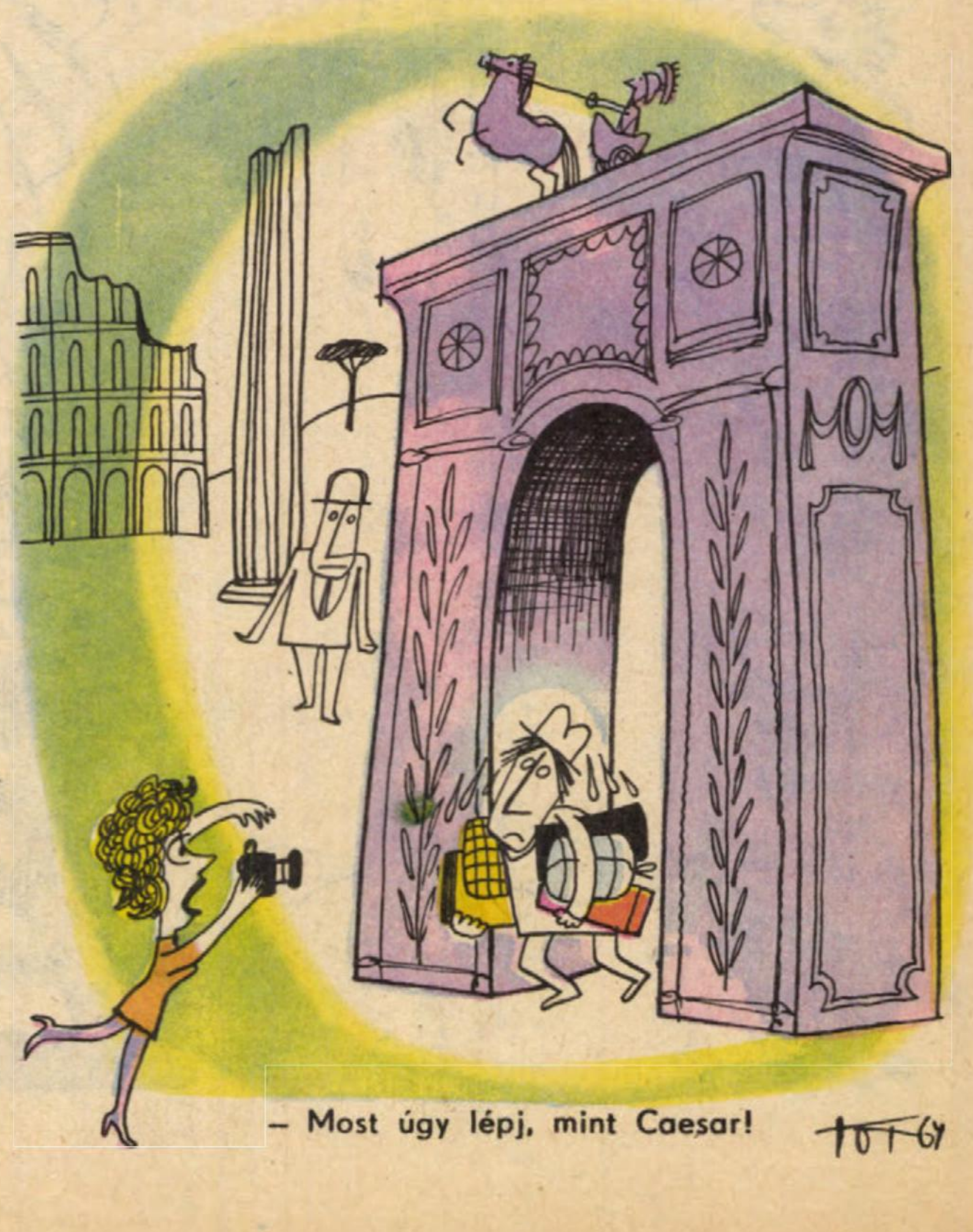

– Most úgy lépj, mint Caesar!

SZISZTÉMA

Brahovácz Ernő hatalmas neylonszatyrot lóbált az egyik kezében, a másikkal pedig kedélyesen belémkarolt:

— Jó, hogy találkoztunk. Ha ideje engedi, kísérjen el bevásárló körútamra.

— Szivesen — bólintottam, mivel éppen volt egy szabad órácskám. Először a sarki trafikba léptünk be. Brahovácz illedelmesen köszönt, majd így szólt a trafikosnőhöz:

— Legyen kedves egy csomag Kossuthot. Nedveset. De lehet olyan is, amiből félig kiszóródott a dohány.

— Mit jelentsen ez? — érdeklődtem kiváncsian, mikor kiléptünk az utcára.

— Majd később mindent elmagyarázok — közölte szűkszavúan Brahovácz. A közeli élelmiszerüzletben Brahovácz összetett kézzel könyörgött a csinos eladónőnek:

— Húsz deka nyáriszalámit kérek. Ne sajnálja belőle a szalámivégeket. Kérek mellé három zsemlét, lehetőleg a tegnapi sütésből, és egy csomag pudvás retket.

Következő utunk egy cipőboltba vezetett.

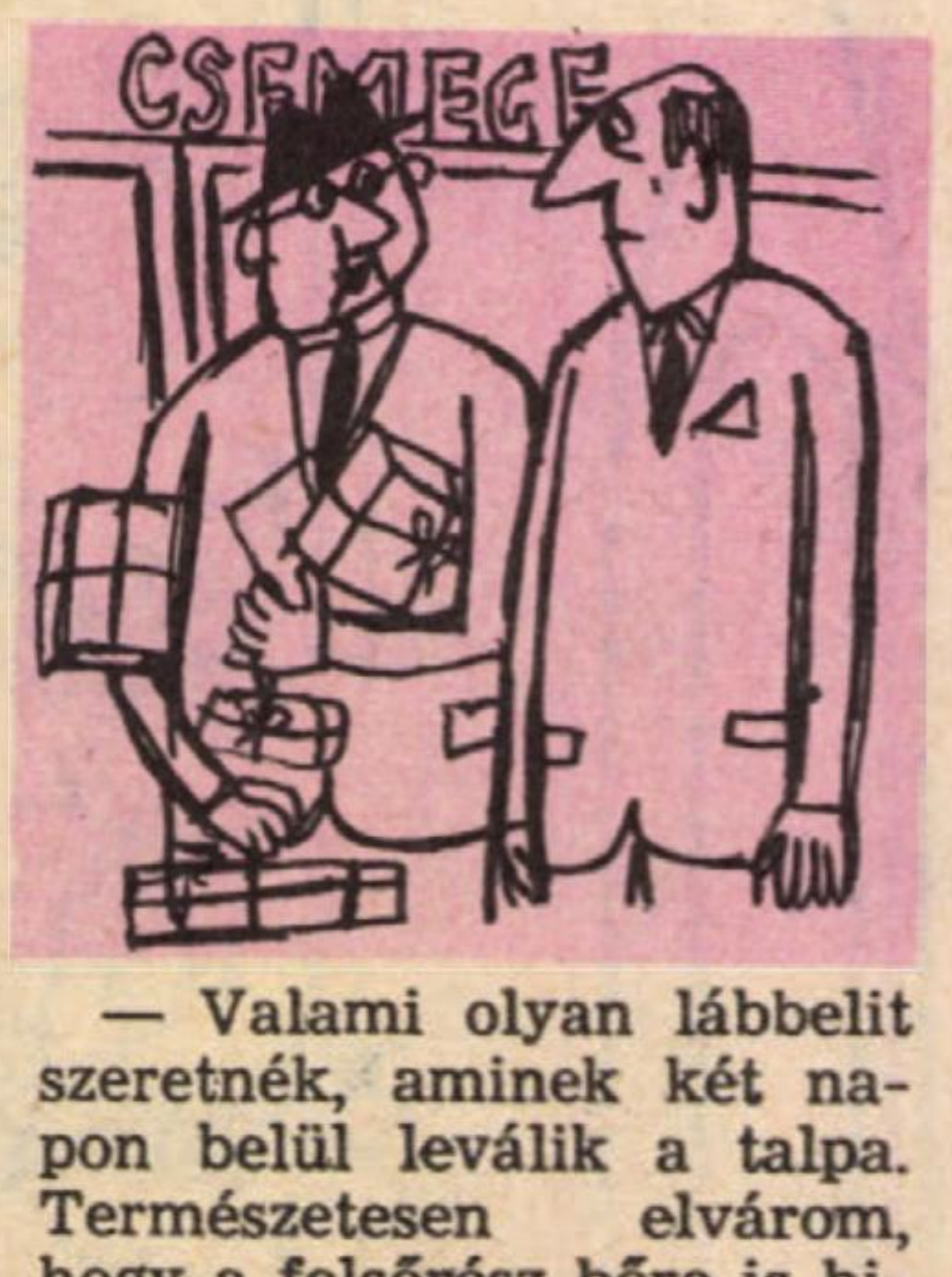

— Valami olyan lábbelit szeretnék, aminek két napon belül leválik a talpa. Természetesen elvárom, hogy a felsőrész bőre is hibás legyen — mondta szigorúan Brahovácz. Benyitottunk a szomszéd divatáru üzletbe is. Az eladó tágranyílt szemmel hallgatta Brahovácz különleges kívánságát:

— Olyan pulóvert szeretnék, amely összemegy az első mosásban. Kerül, amibe kerül, nálam a pénz nem számít.

Nem sokkal később ismét az utcán voltunk. Borzasztóan furdalt már a kiváncsiság. Brahovácz szeme közé néztem és rákiáltottam:

— Azonnal mondja meg, mit jelent ez a különös vásárlási szisztéma?

— Ha bemegyek egy üzletbe — felelte Brahovácz — mindig hibás, selejtes árut kérek. Így soha nem érzem becsapva magam. Ha pedig mégis szép, hibátlan árut kapok, az szívet, lelket melengető kellemes meglepetés. Ezt a módszert ajánlom magának is. Vásárlásnál soha nem fog bosszankodni...

Galambos Szilveszter

JÓ ÖTLET

Felhívott Pál: „Ma délután
beszélgetni jöjjön el!"

„Nem hagyhatom félbe munkám . . .
De van egy jó ötletem!
Beszélgetés úgyse lenne,
mert hisz folyton ön beszél.
Nem kíváncsi nézetemre;
csak fülem kell, de nem én.
Fölösleges hát evégett
munkám megszakítanom;
küldök hangrögzítő-gépet
s éjjel majd lehallgatom.
Beszéljen, Pál, éppoly hévvel,
mint ha együtt van velem;
az sincs szemben közönséggel,
ki lemezre énekel.
Sőt, lesz az ön élvezete
kellemesebb, nyugodtabb —
nem kell folyton rettegnie:
vendége is szóra kap."

Elismerő szó-csapatra
vártam e jó ötletért —
de kagylóját csak lecsapta. —
Megneheztelt? Meg. De mért?!

Leszkai András

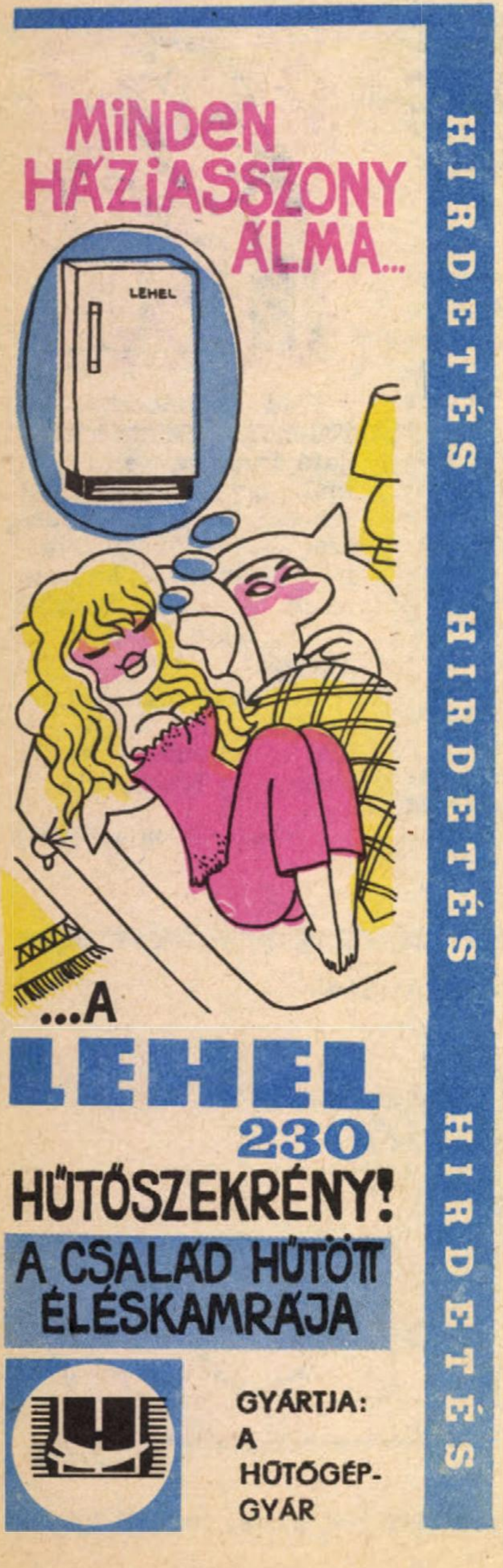

HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS
MINDEN HÁZIASSZONY ÁLMA...
LEHEL
...A
LEHEL
230
HŰTŐSZEKRÉNY!
A CSALÁD HŰTÖTT ÉLÉSKAMRÁJA
GYÁRTJA: A HŰTŐGÉP-GYÁR

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

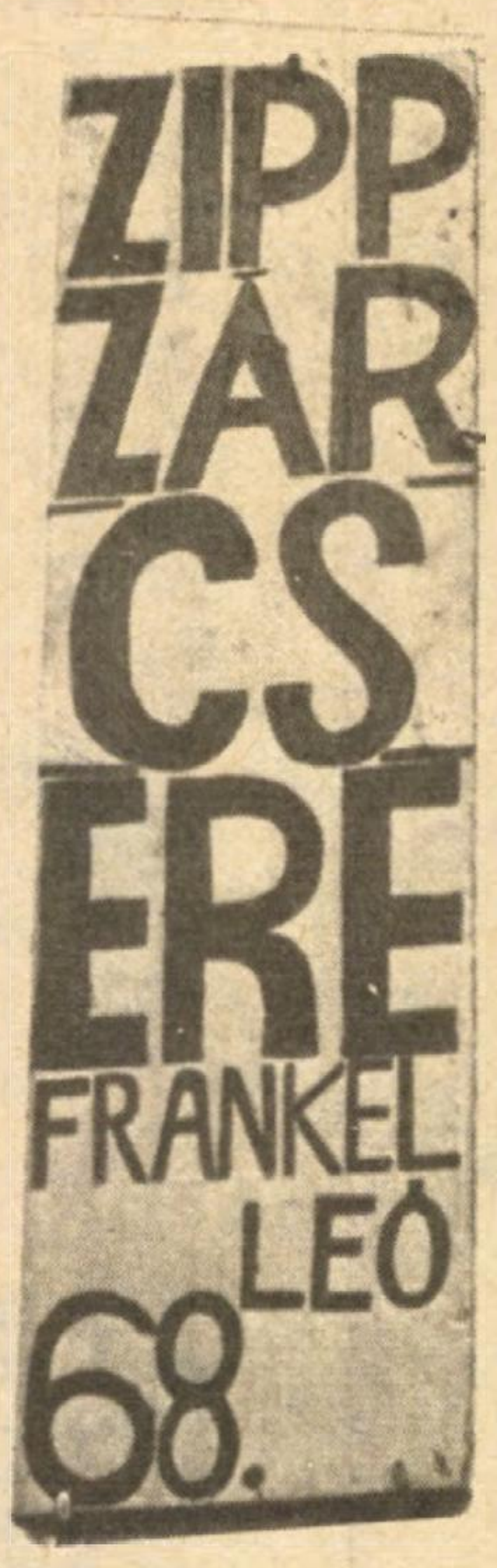

Sajátságos nyelvi zamat. Nem ártana ezt a táblát kics erélni.

(A II. kerületben fotózta Megyer Tibor)

[illegible] tizen[illegible]ten dolgozunk az állatházban, tizenkét egyenrangú ember. Mindenkinek el kellett végeznie egy házi tanfolyamot, amelyen elsajátították a szaporodás biológiai alapjait. Nálunk mindenki tudja, mit miért csinál. Naponta együtt megbeszéljük a problémákat, mindenkinek meg kell tanulnia rugalmasan gondolkodni.

Varga doktor most éppen [illegible]

Bizony, az fontos ám!

(Az EGyT Híradó c. lapban észlelte dr. Rózsahegyi István)

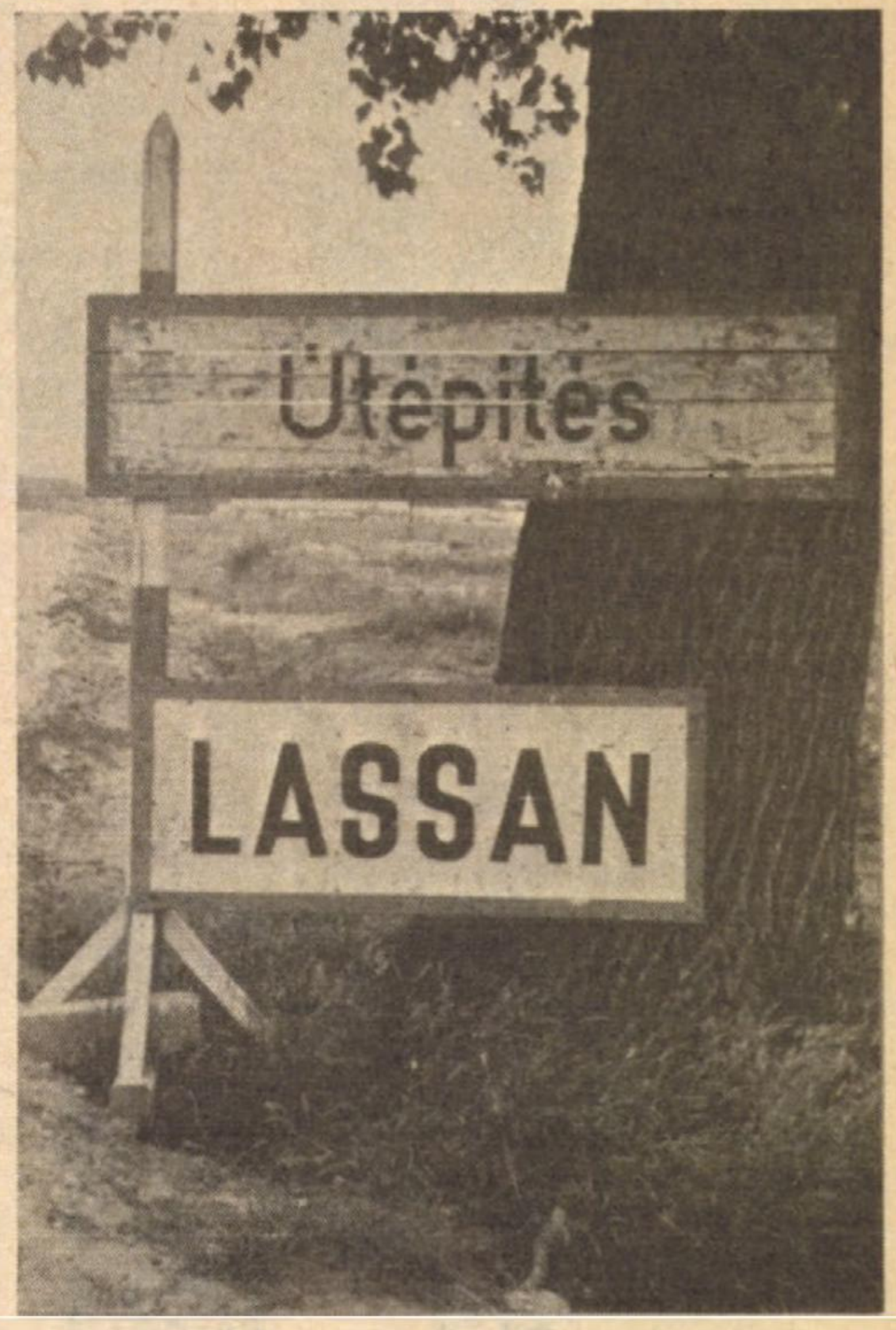

Öreg hiba! Bár bizonyára tábla nélkül is elég lassan épül az út!

(A Pápa—Csorna közti útvonalon fotózta Takács János győri olvasónk)

Zsúfolásig megtelt az 1200 személyes „Petőfi" kirándulóhajó. Többmázsás gyerekeket vitt Leányfalura a Budapesti

Ezerkétszáz óriásbébi? Még mondják, hogy kis ország vagyunk!

(A Pajtás c. lapból ollózta Bozsó Balázs pusztataskonyi olvasónk)

Közületek munkaerőigénye

• • •

A Békés megyei Gabonafelvásárló és Feldolgozó Vállalat Gyulai Körzeti Üzeme, felvételt hirdet kocsikísérő rakodómunkásoknak. Fizetés kollektív szerződés szerint. Felveszünk továbbá 1 felvásárlási ügyintézőt, aki Mg. technikum, vagy hasonló végzettséggel rendelkezik. Fizetés megegyezés szerint. Saját dolgozóink részére takarmányt biztosít a vállalat állami áron. Jelentkezni lehet a gyulai Hengermalomnál. (x)

Ez igen! Mindent a dolgozókért!

(A Békés megyei Népújságból nyírta Tihanyi András)

MAZSOLA

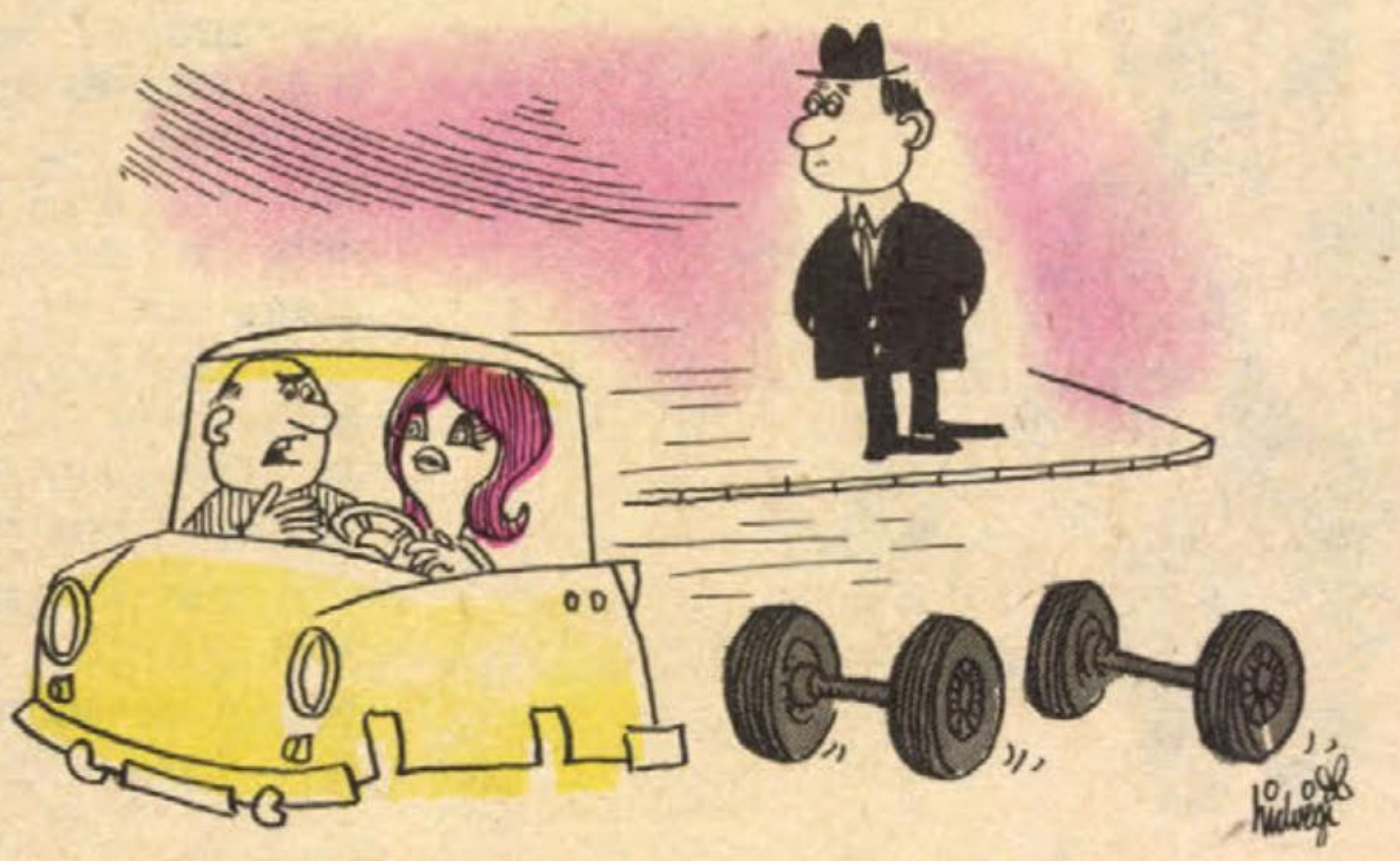

– Hányszor mondjam, hogy nem kell olyan erősen fékezni! . . .

NYÁRON IS KAPHATÓ BANÁN

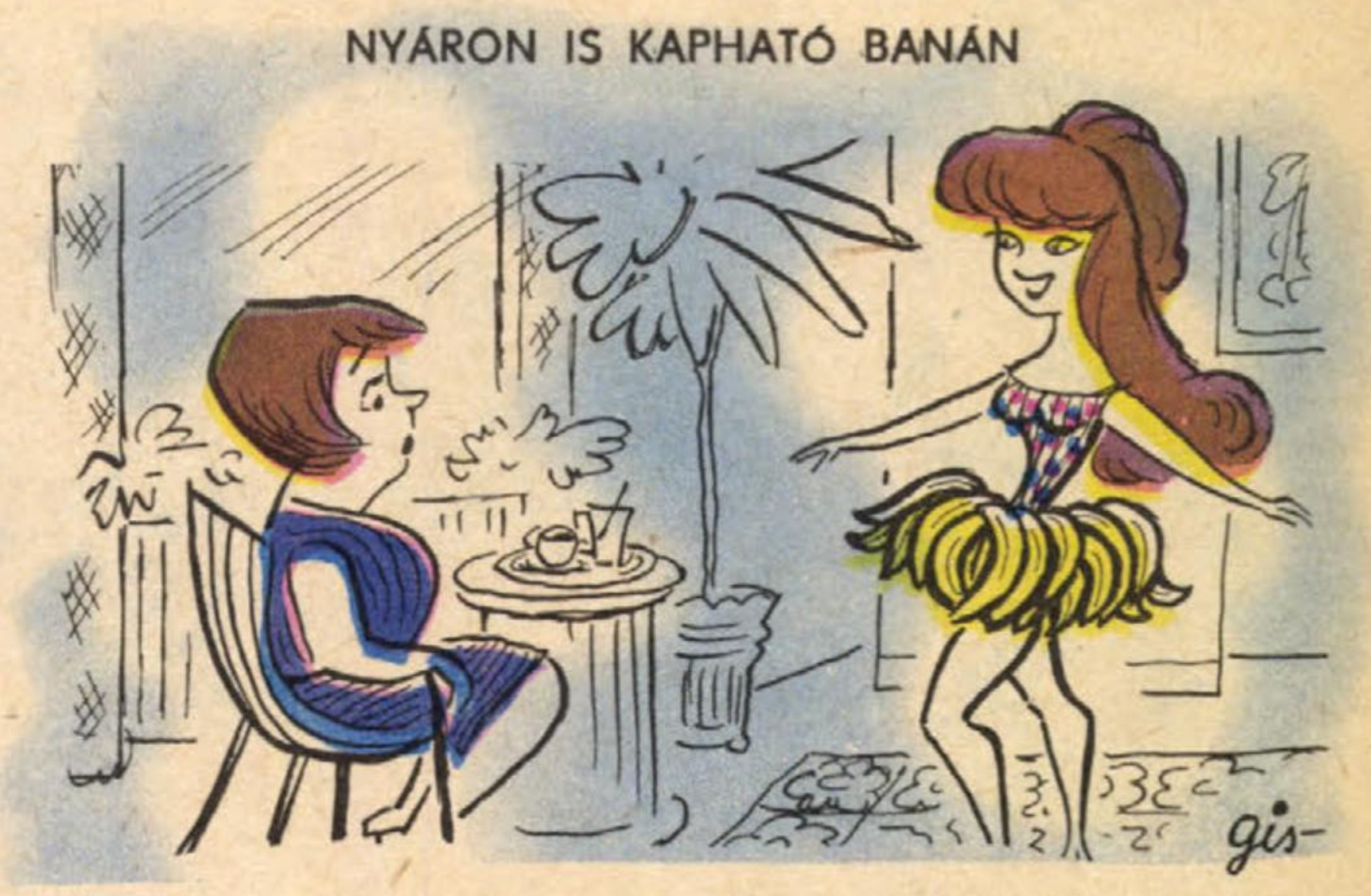

– Mit szólsz, anyuci, az új miniszoknyámhoz?

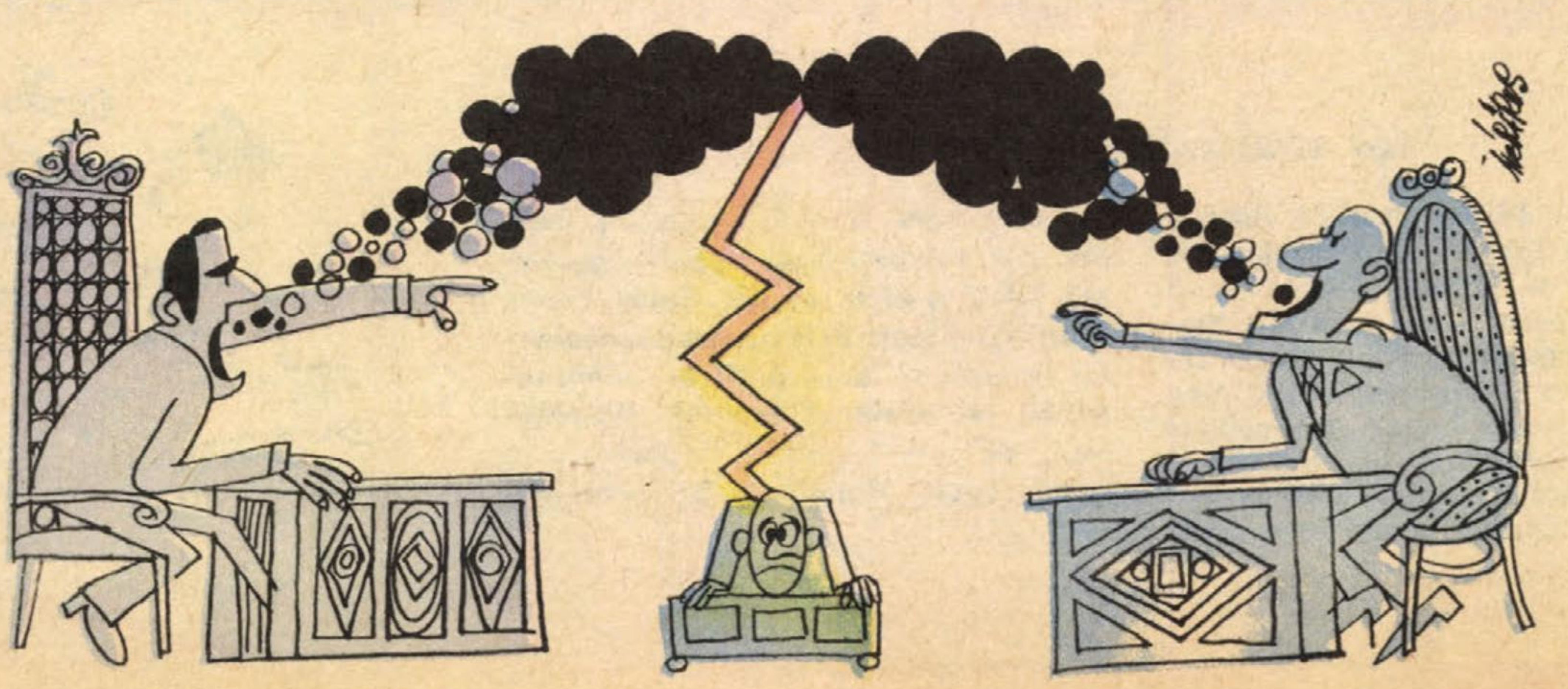

ÉGZENGÉS

KIS KÉPES MŰVÉSZET-TÖRTÉNET

Trunko Barna rajza

GYANÚSÍTÁS

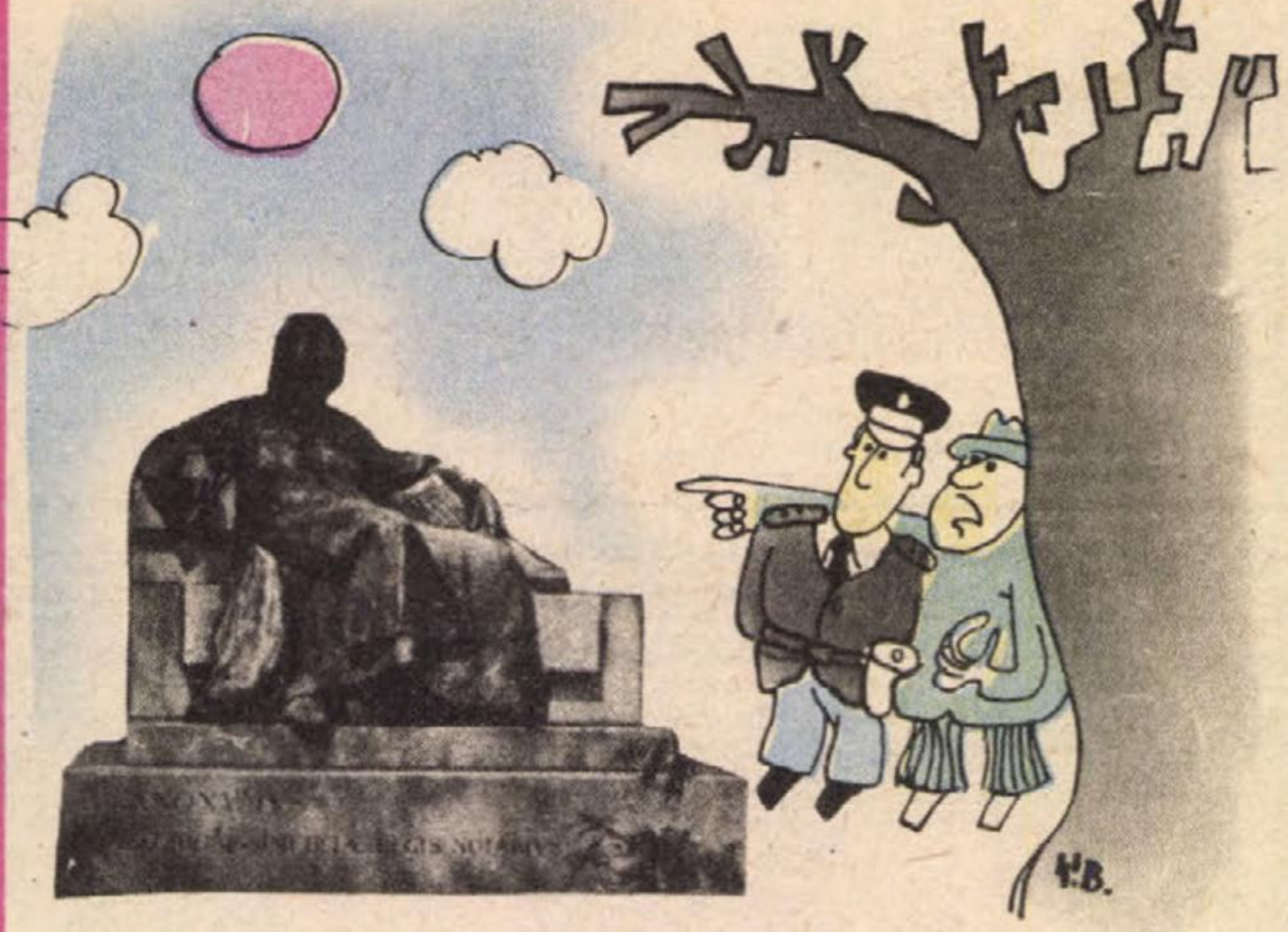

– Ő írja azokat a névtelen leveleket...

TIZENEGYES

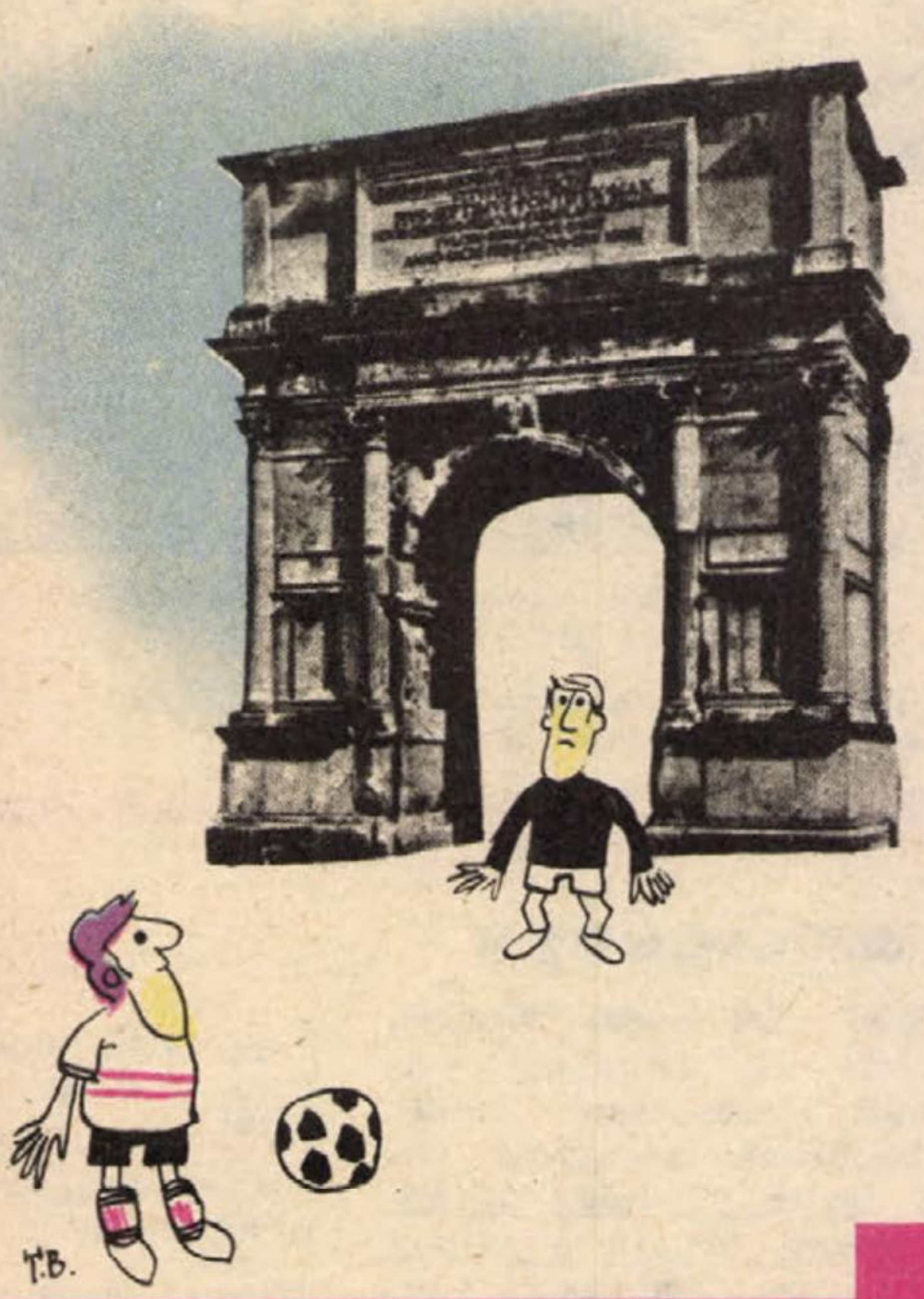

SZAKÉRTELEM

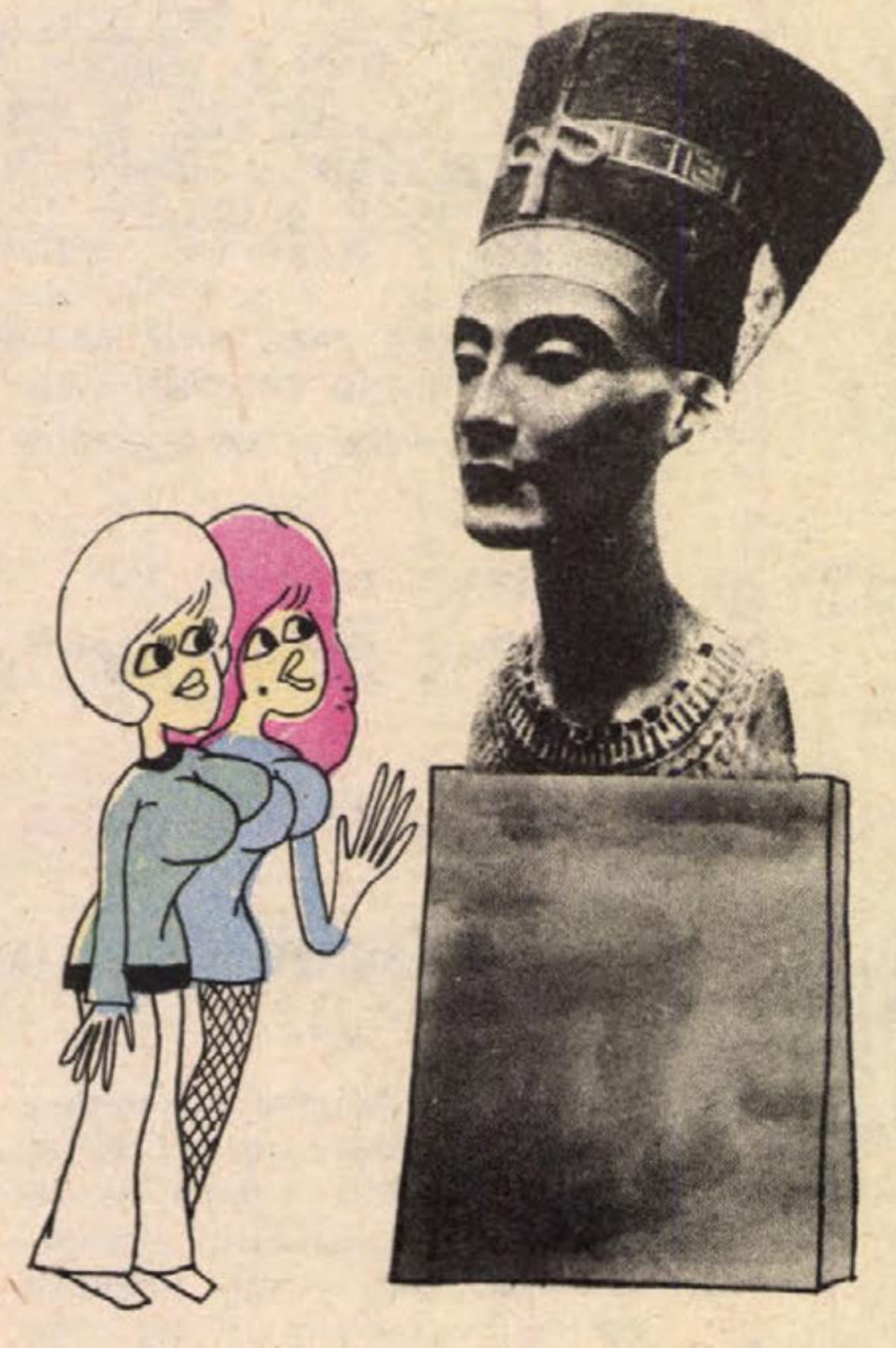

– Állati klassz kozmetikusa lehetett a csajnak...

MEGLEPETÉS

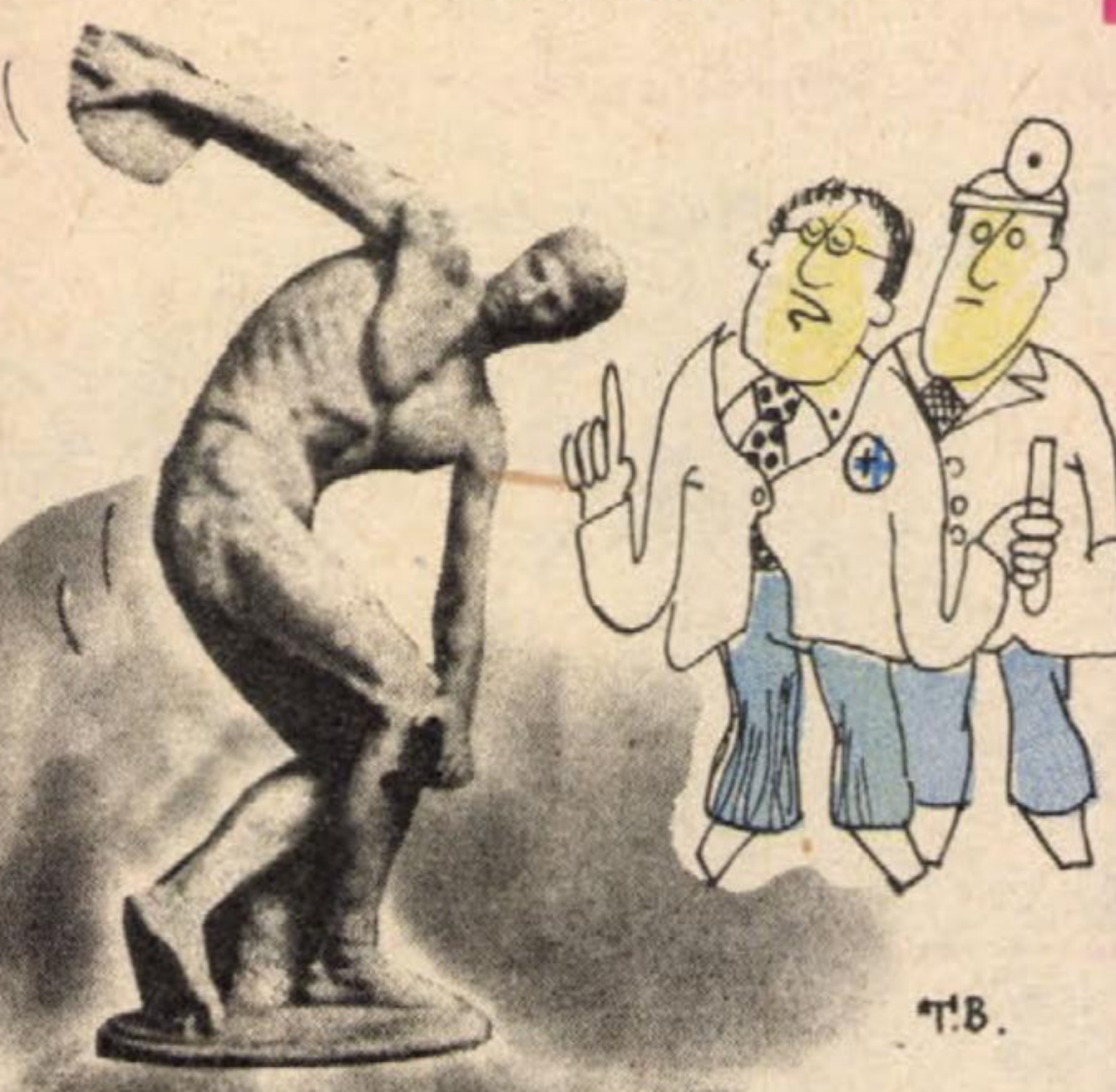

– Egy pillanat! Doppingvizsgálat...

WILLENDORFI VÉNUSZ

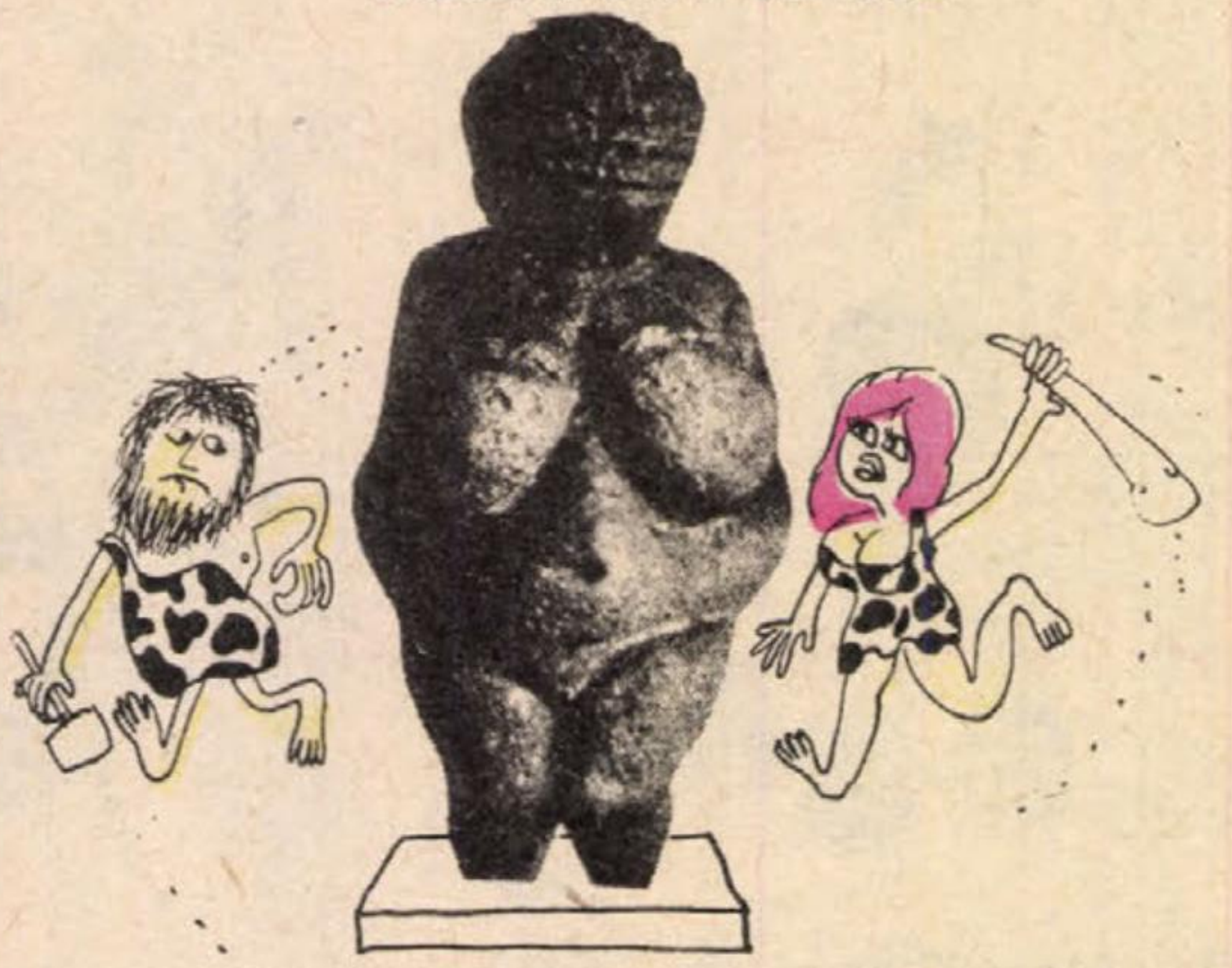

– Te csirkefogó! Szóval ezt rólam mintáztad?!

EGY ROLLING STONES-BOTRÁNY

– Melyik? – kérdezhetné az olvasó, aki az elmúlt években hozzászokhatott ahhoz, hogy a Rolling Stones nevű együttes nehezen képzelhető el botrány nélkül. Ezúttal azonban nem a zenészeket és az énekeseket említi meg a nemzetközi sajtó, hanem az együttes dobosának feleségét. (Úgy szép, ha a hitves mindenben követi urát és parancsolóját!) Charlie Watts neje, Shirley már nem is mai csirke, 33 éves, ami azt mutatja, hogy a beat-együttesek fölött is eljár az idő. Talán éppen ezért igyekezett ifjúi szenvedélyességéről tanúságot tenni a Nice-i vámhivatalban. A vámőrrel támadt nézeteltérése, melynek folyamán megharapta a vámőr kezét. Hathónapi börtönre ítélték.

RÉGI MŰVÉSZ Anekdoták

Karinthy Frigyes Siófokon nyaralt. Ebéd után, szobája ajtaját eltévesztve, benyitott egy szendergő, idősebb hölgyhöz, aki az író borzas, zilált alakját megpillantva, rémülten felsikoltott.

— Nyugodjon meg, kérem — csillapította Karinthy. — Gondolja, hogy én csak egy rossz álom vagyok!

Nagy Endrét, a magyar kabaré megalapítóját egy Kákonyi Kázmér nevű színész remekül parodizálta. Barátai megkérdezték a neves kabarédirektort, miért tűri, hogy utánozzák. Nagy Endre így válaszolt:

— Először azt hittem, tiszteletből utánoz engem, aztán megtudtam, jól keres a paródiával. Hadd boldoguljon, szegény. Most pedig már azért nem teszek ellene semmit, mert hallom, guta üti a méregtől, hogy pontosan úgy beszélek, mint ő.

*

Tarján Vilmos, az egykori Est lapok híres riportere egy Habsburg főherceg házaspár kíséretébe szegődött, amikor azok meglátogatták a váci fegyházat. Az asztalosműhelyben a főherceg kegyeskedett megszólítani egy fiatal rabot. — Mondja, jóembeh, meddig kell még magának itt mahadni?

— Életfogytiglan — válaszolta az komoran. — Ugyanis többszörös rablógyilkos vagyok.

A főhercegnő szó nélkül elájult, a főherceg pedig bosszankodva így fordult az igazgatóhoz: — Kérem, a fenséges asszonyra való tekintettel a következőkben csak ártatlanul elítélteket szíveskedjék mutatni!

Tersánszky Józsi Jenőtől egy újságíró barátja tanácsot kért: — Rémes. Az orvosom öt esztendőre eltiltott az ivástól. Mit csináljak?

— Nehéz probléma — tűnődött az író. — Öt évig nem iszol, vagy tíz évig másnaponként. Ez majdnem ugyanaz...

— Jobbat nem tudsz tanácsolni? — kérdezte komoran a másik.

— Van egy jobb javaslatom — válaszolta Tersánszky. — Az első öt évben naponta igyál, a második ötben semmit!

Feld Zsigmondnak, a Városligeti Színház igazgatójának egy alkalommal így panaszkodott tehetséges, fiatal színésze: — Felháborító, milyen kis szerepet kaptam az új darabban! Igazgató úr, talán elfelejti, ki vagyok?

— Ugyan már — csillapította le Zsiga. — Hát ki lehetsz te, ha én vagyok az igazgatód?...

(Andor Leon gyűjtése)

ELŐNYÖS VÁSÁR

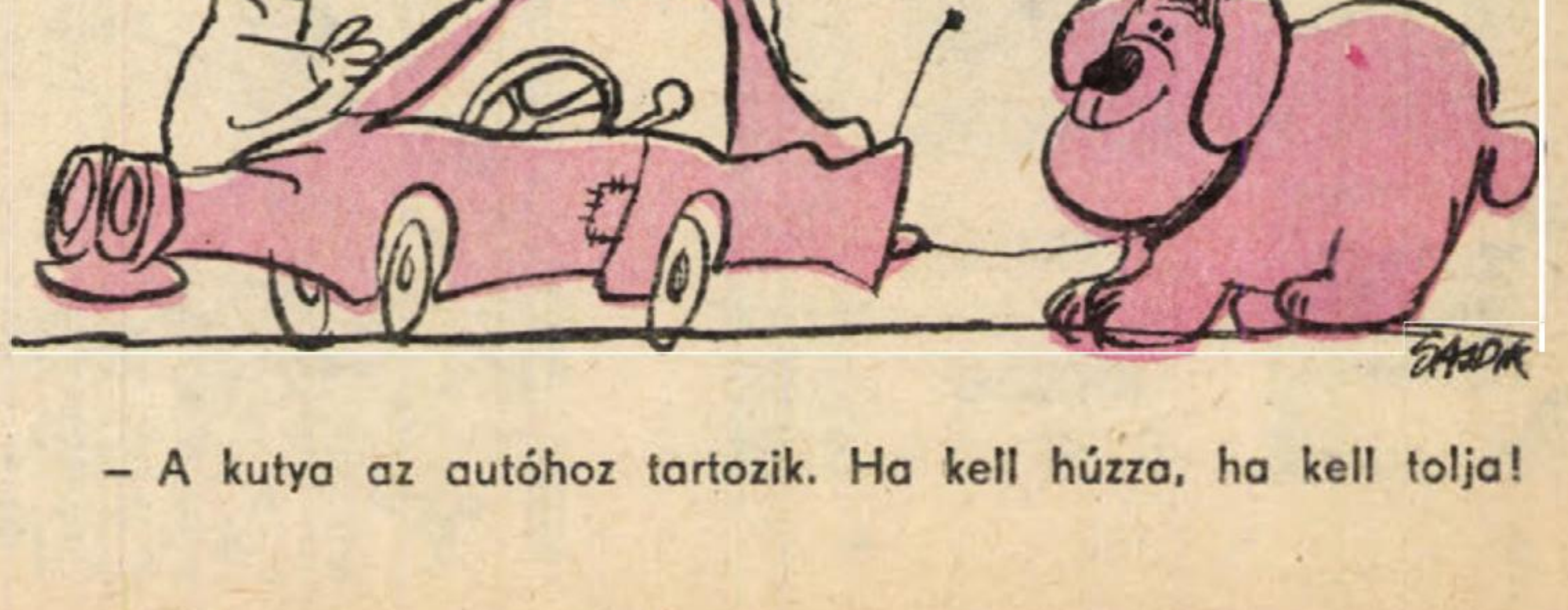

– A kutya az autóhoz tartozik. Ha kell húzza, ha kell tolja!

IFJÚ OLVASÓ

A londoni „Daily Mirror"-ban olvastuk, hogy a Bramhall városbeli C. Giffen asszonyka kislánya, Liza már 22 hónapos korában magától megtanult olvasni és naponta – nem tévedés! – tíz könyvet olvas el. Az asszonyt aggasztja a rendkívüli tünemény, többek között azért is, mert sokan azzal vádolják, hogy ez a korai szenvedély elrabolja a kislány gyerekkorát.

Mi szeretnénk megnyugtatni az aggódó anyát. Manapság nemcsak a versenyúszást kell korán kezdeni, hanem az olvasást is. Sőt, tekintettel a megjelenő könyvek növekvő számára, szerintünk a leghelyesebb már a pólyában elkezdeni a rendszeres olvasást.

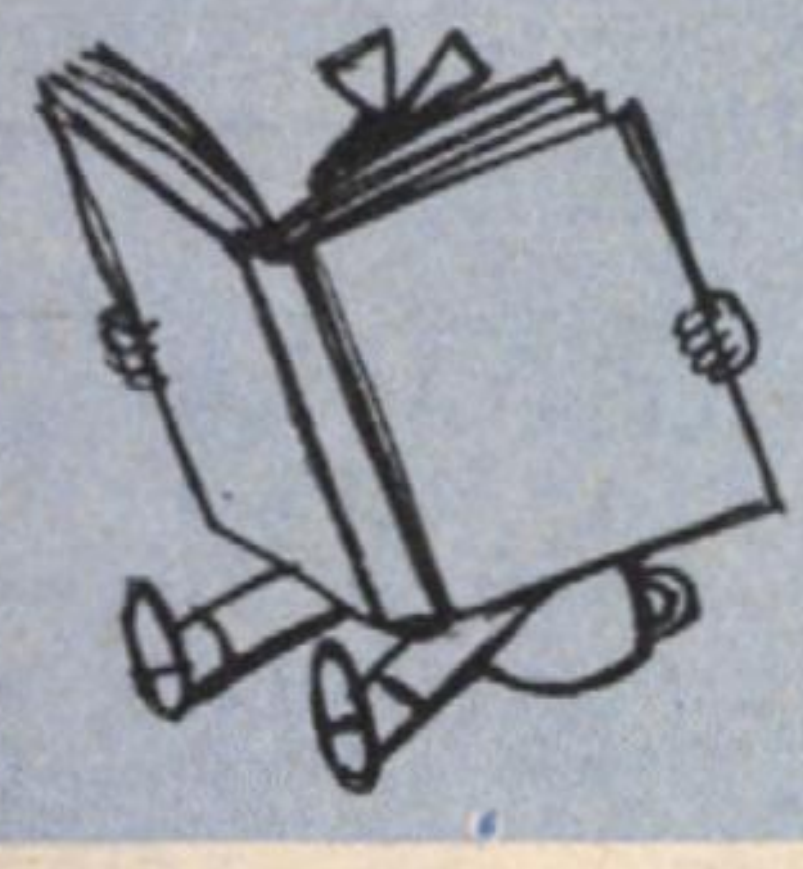

RÉBUSZ

235. rejtvényünk megfejtése:

SS55-T

Ötletes

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Bassó Sándor, Bp. XIII., Röppentyű u. 59.

Mohay Györgyné, Bp. IX., Gyáli út 15/a.

Kiss József, Tamási, Szabadság u. 24.

236. REJTVÉNYÜNK

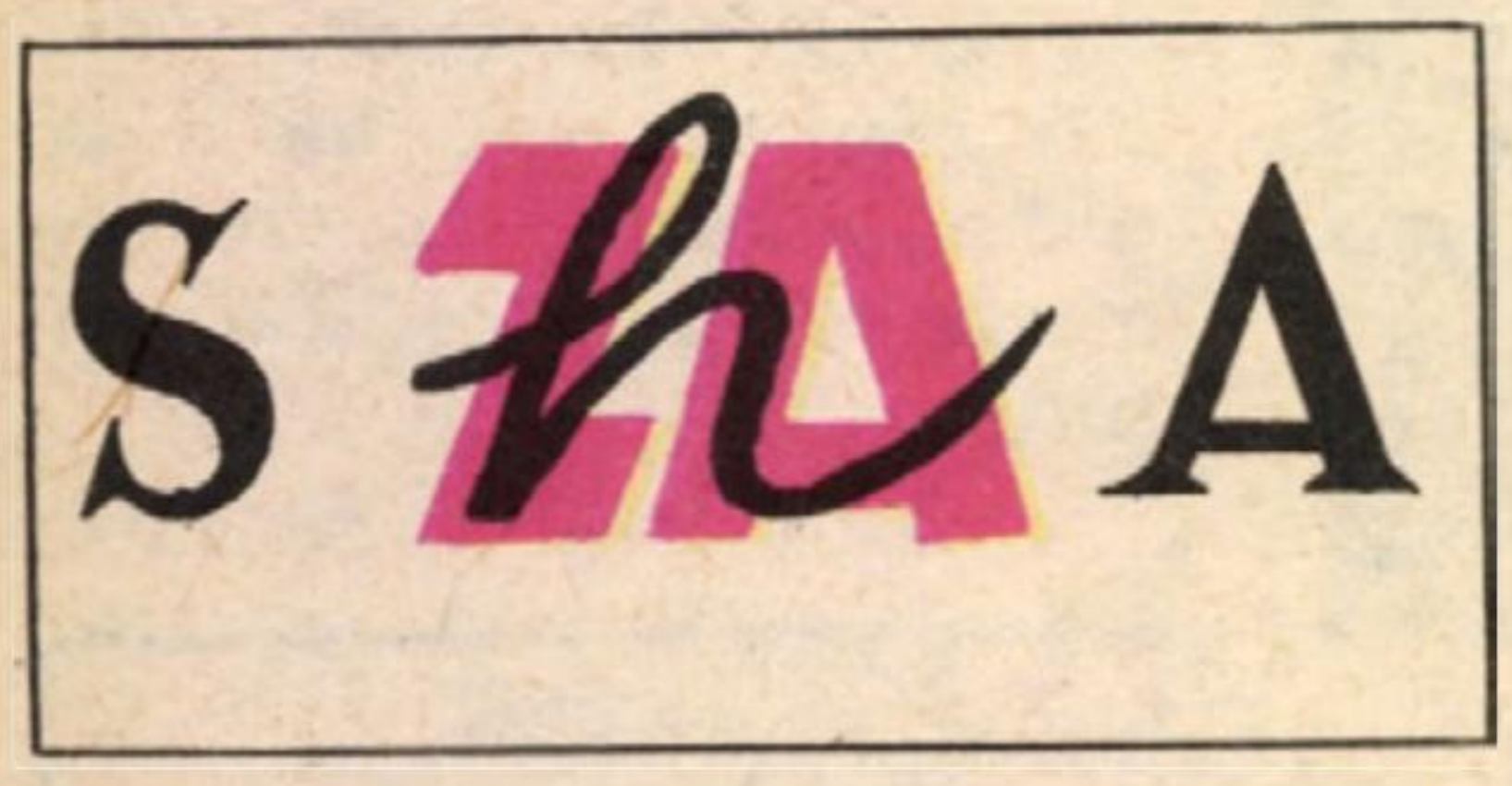

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb július 17-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, 8. Pf. 53.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozunk.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György – Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. – Telefon: 335-718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343-100, *142-220. – Árusítja a Magyar Posta – Készült a Zrínyi Nyomdában. 72.2337/2-28 – Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. – Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. – Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme:
Budapest, 8. Pf. 53.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

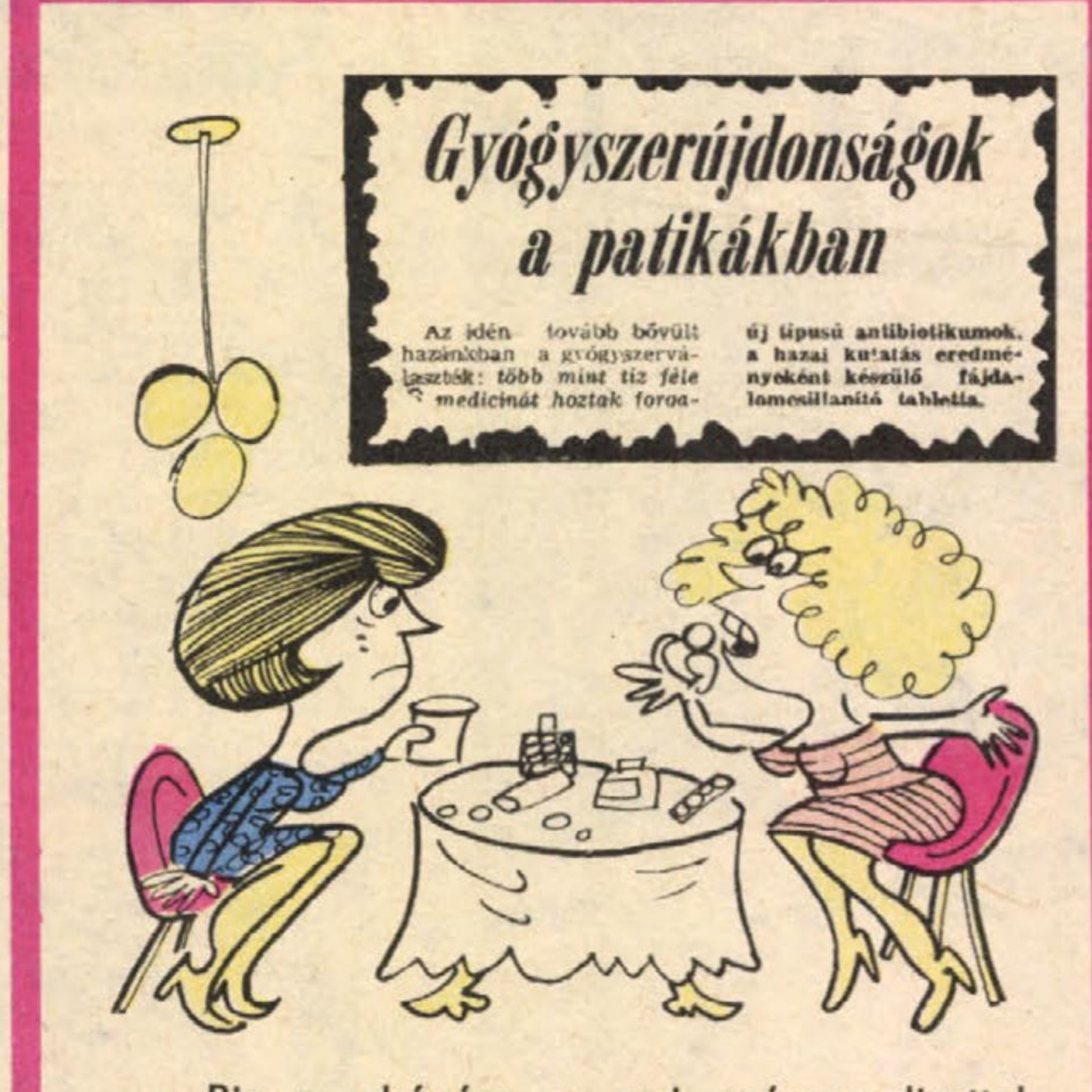

Gyógyszerújdonságok a patikákban

Az idén tovább bővült hazánkban a gyógyszerválaszték: *több mint tíz féle medicinát hoztak forga-*

új típusú antibiotikumok, a hazai kutatás eredményeként készülő fájdalomcsillapító tabletta.

– Bizony, drágám, a mai gyógyszerdivattal nem könnyű lépést tartani.

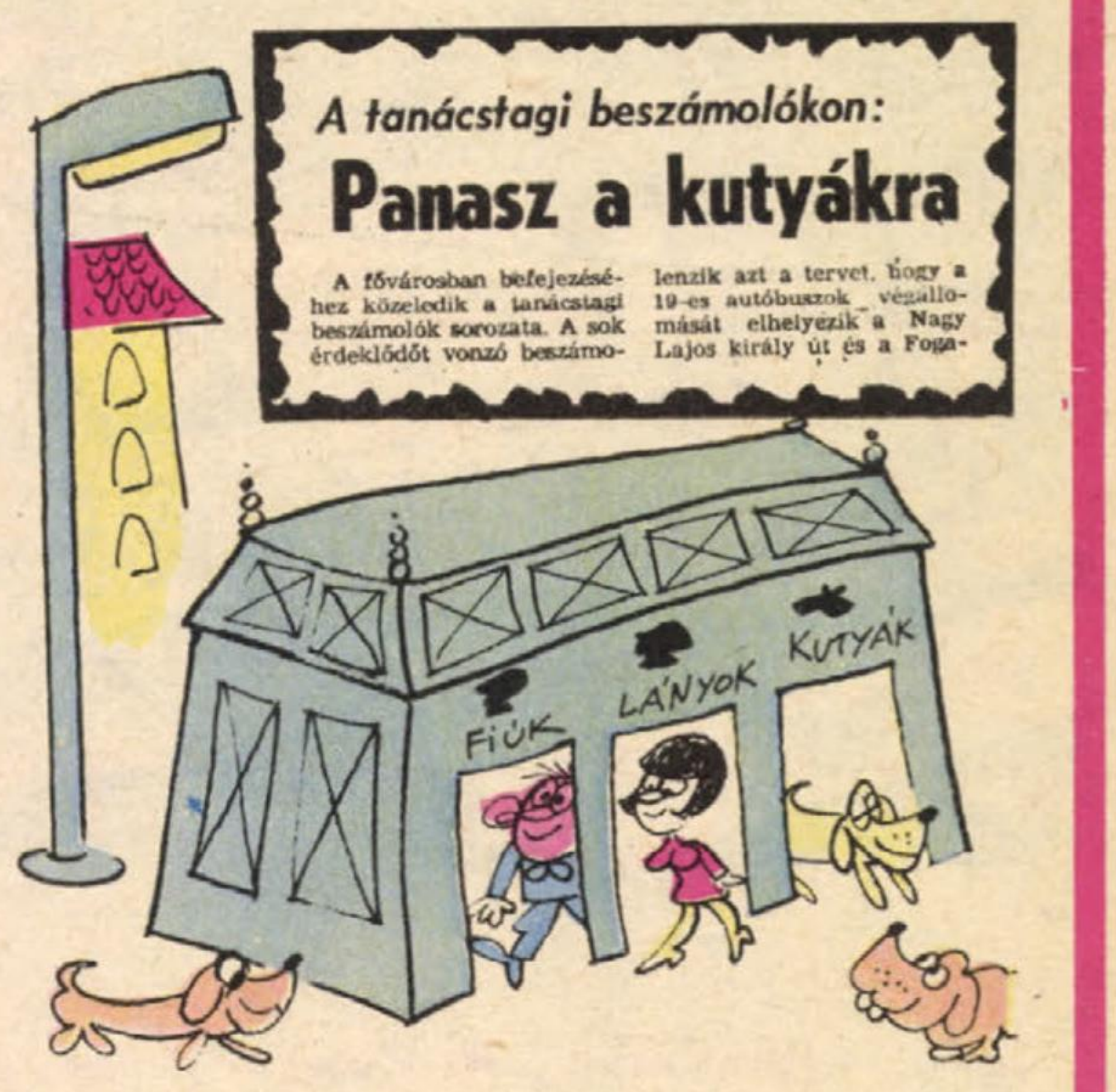

A tanácstagi beszámolókon:

Panasz a kutyákra

A fővárosban befejezéséhez közeledik a tanácstagi beszámolók sorozata. A sok érdeklődőt vonzó beszámo-

lenzik azt a tervet, hogy a 19-es autóbuszok végállomását elhelyezik a Nagy Lajos király út és a Foga-

Egyetlen megoldás

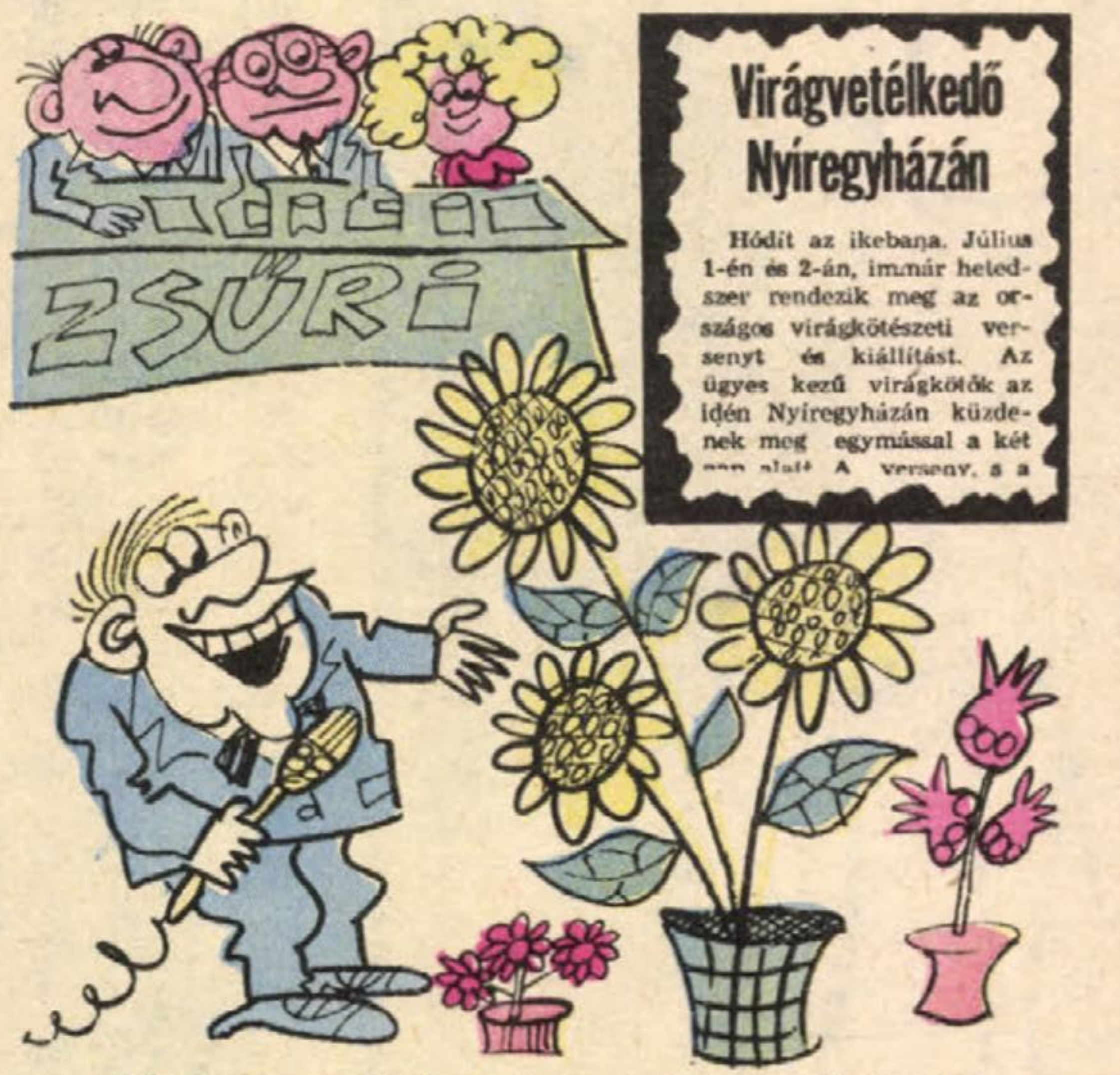

Virágvetélkedő Nyíregyházán

Hódít az ikebana. Július 1-én és 2-án, immár hetedszer rendezik meg az országos virágkötészeti versenyt és kiállítást. Az ügyes kezű virágkötők az idén Nyíregyházán küzdenek meg egymással a két nap alatt. A verseny, s a

– Most a napraforgó mutat be művészi forgást az „egyéb" kategóriában.

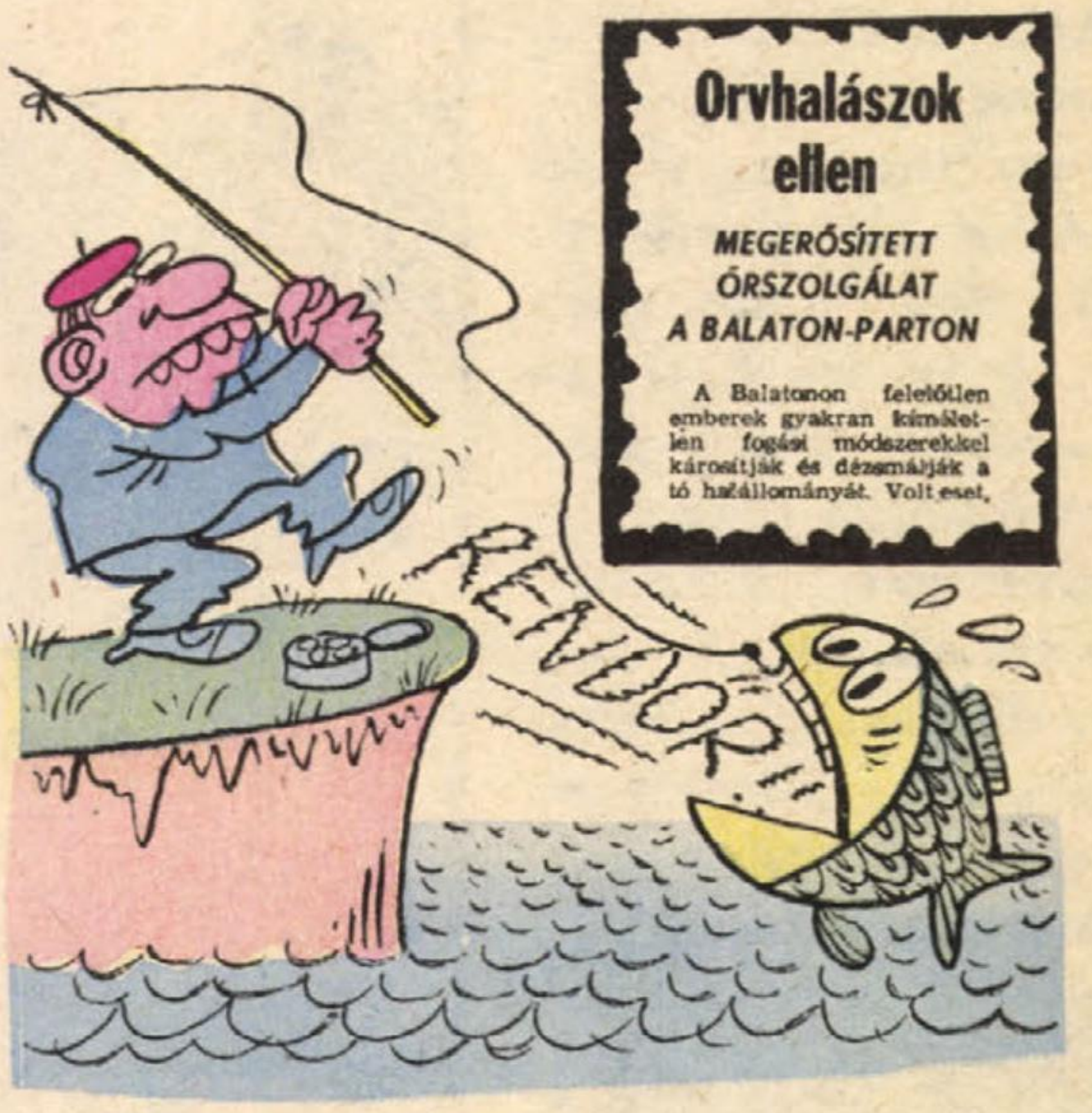

Orvhalászok ellen

MEGERŐSÍTETT ŐRSZOLGÁLAT A BALATON-PARTON

A Balatonon felelőtlen emberek gyakran kíméletlen fogási módszerekkel károsítják és dézsmálják a tó halállományát. Volt eset,

KUTYA, MINT EGÉSZSÉGŐR

A kutya nemcsak a házat őrzi, hanem gazdája egészségét is. Angol orvosok megállapították, hogy a kutyatulajdonosok egészségesebbek, mint a kutyátlanok. Az ok egyszerű: a kutyatulajdonos többet sétál, többet tartózkodik szabad levegőn, mint azok, akiknek nincs sétáltatni való kutyájuk.

Egy felmérés bizonyossága szerint a férfiak ritkábban viszik le sétáltatni a feleségüket, mint a kutyájukat.

PECHES HORGÁSZ

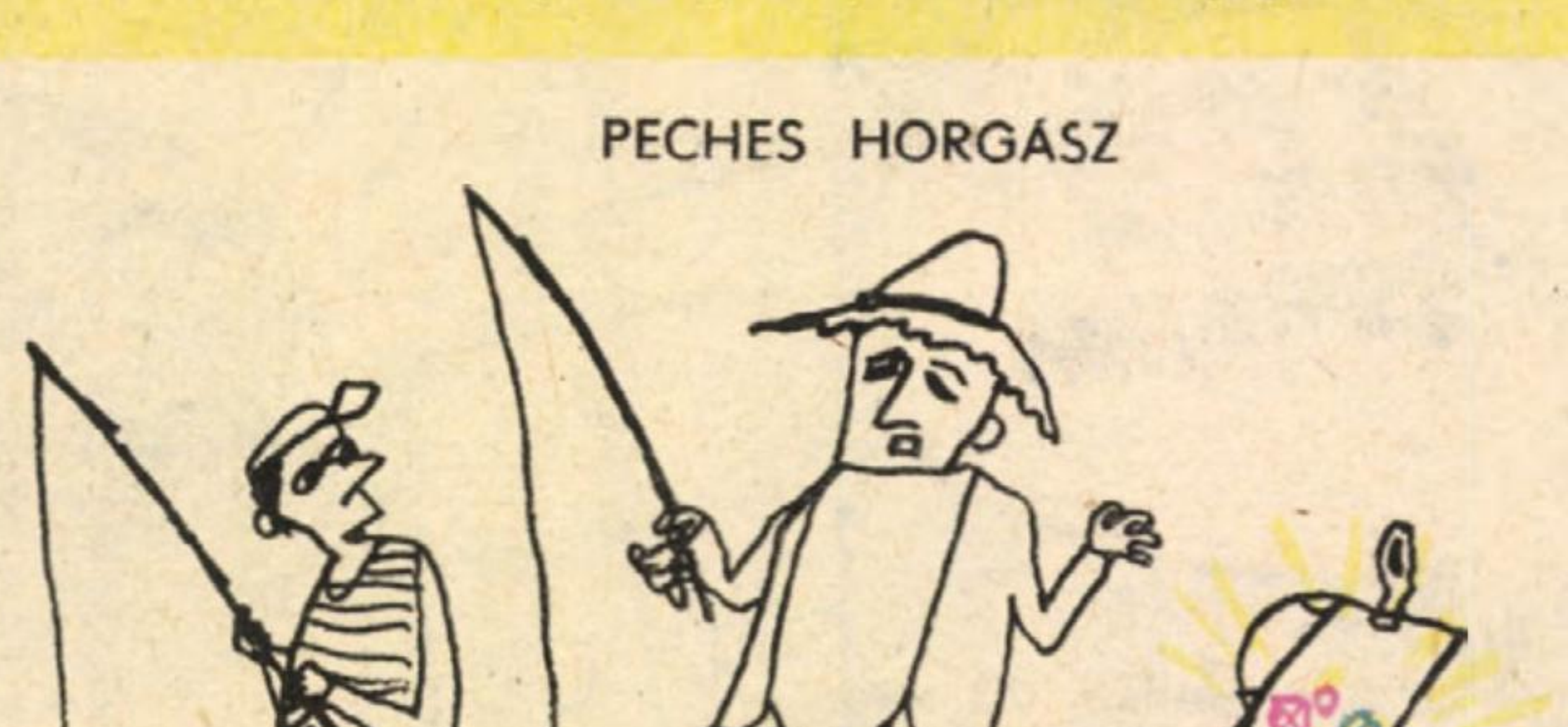

– Sajnos, a családom csak a pontyot szereti!...

MŰVÉSZFELESÉG

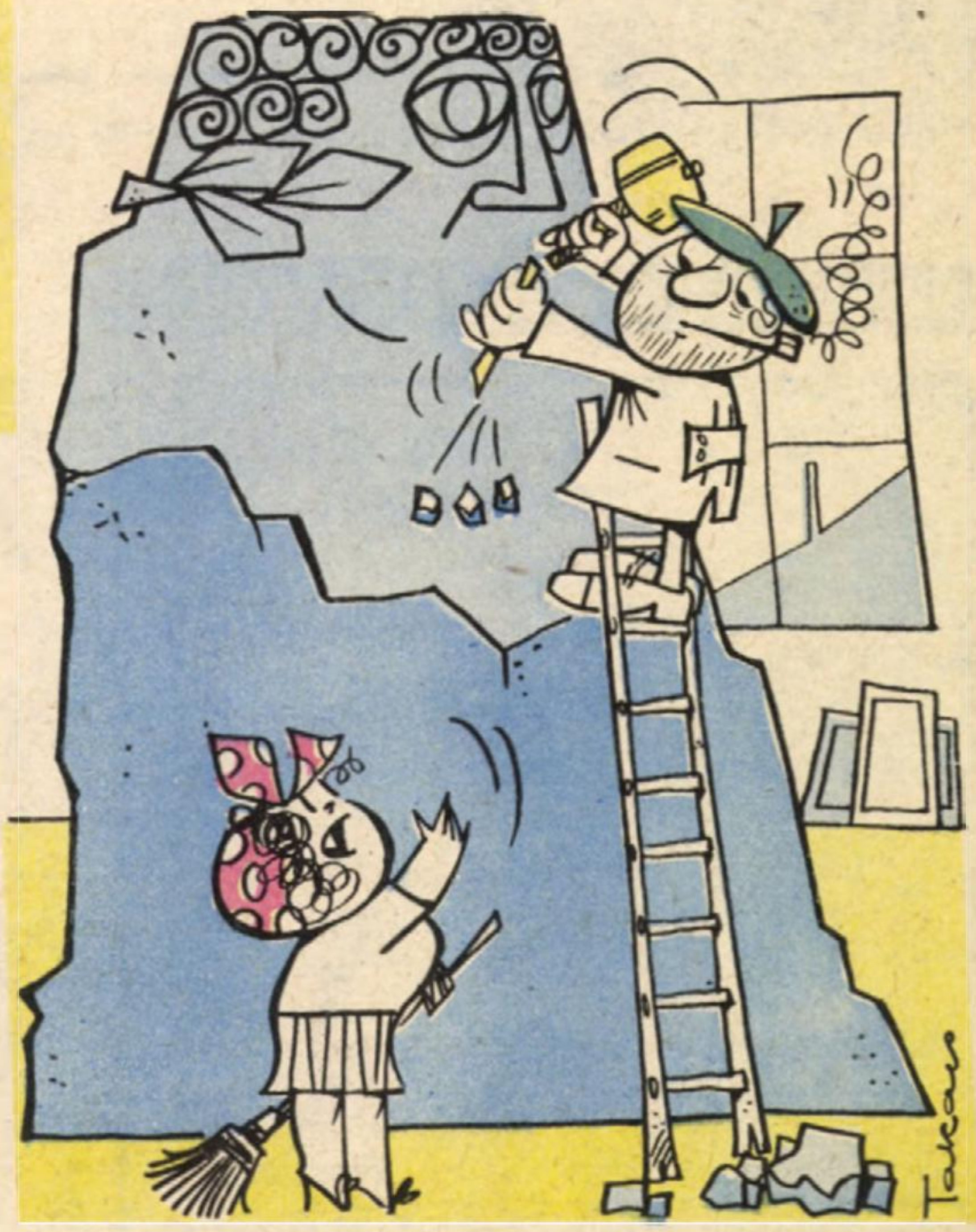

– El ne felejts a hulladékból néhány kerti törpét faragni a mamának.

ÜDÜLÉSI SZEZON

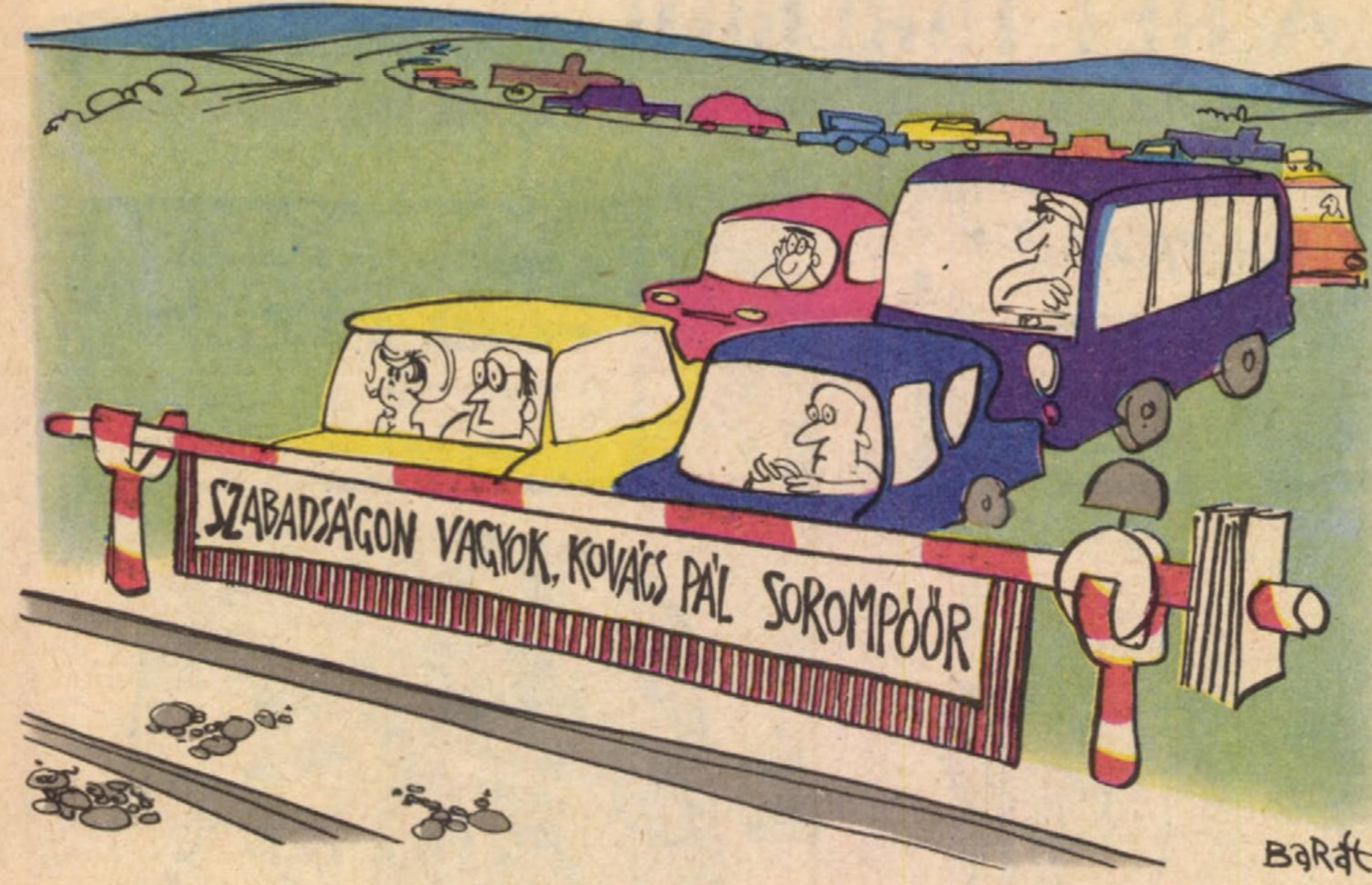
SZABADSÁGON VAGYOK, KOVÁCS PÁL SOROMPŐÖR
BARÁT

EGY MEGTÉRT TÁNCDALÉNEKES

Az „International Herald Tribune”-ban olvastuk:

Peter Green, az ismert amerikai „pop”-énekes, aki eddig 200 000 dollárt keresett izgatóan rekedt hangjával, minden pénzét jótékonycélra adta, levágatta a haját és portási állást vállalt egy kórházban. „Végre valami hasznosat szeretnék csinálni!” — jelentette ki az Associated Press hírügynökség munkatársának.

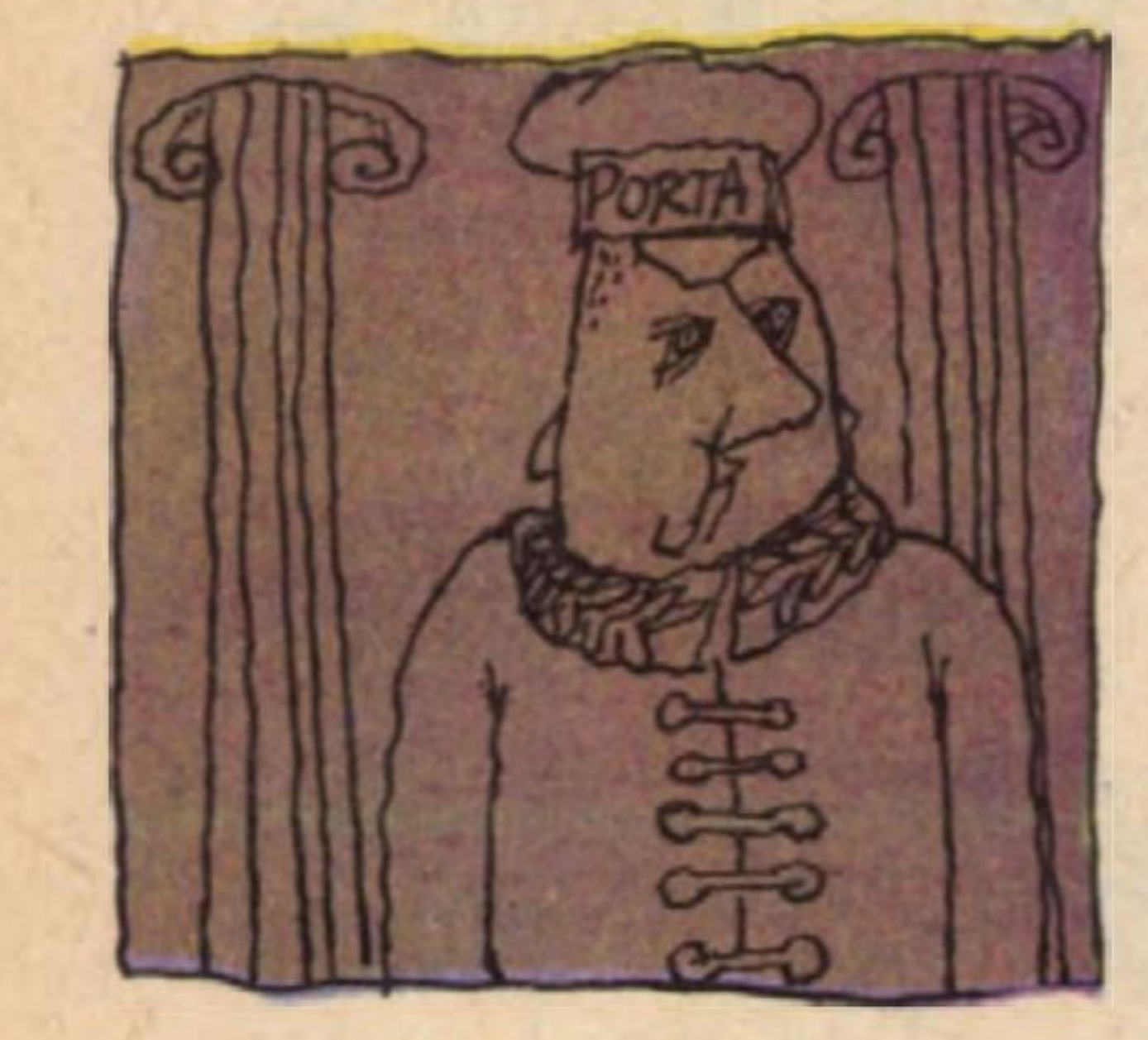

NAGYKÖVET

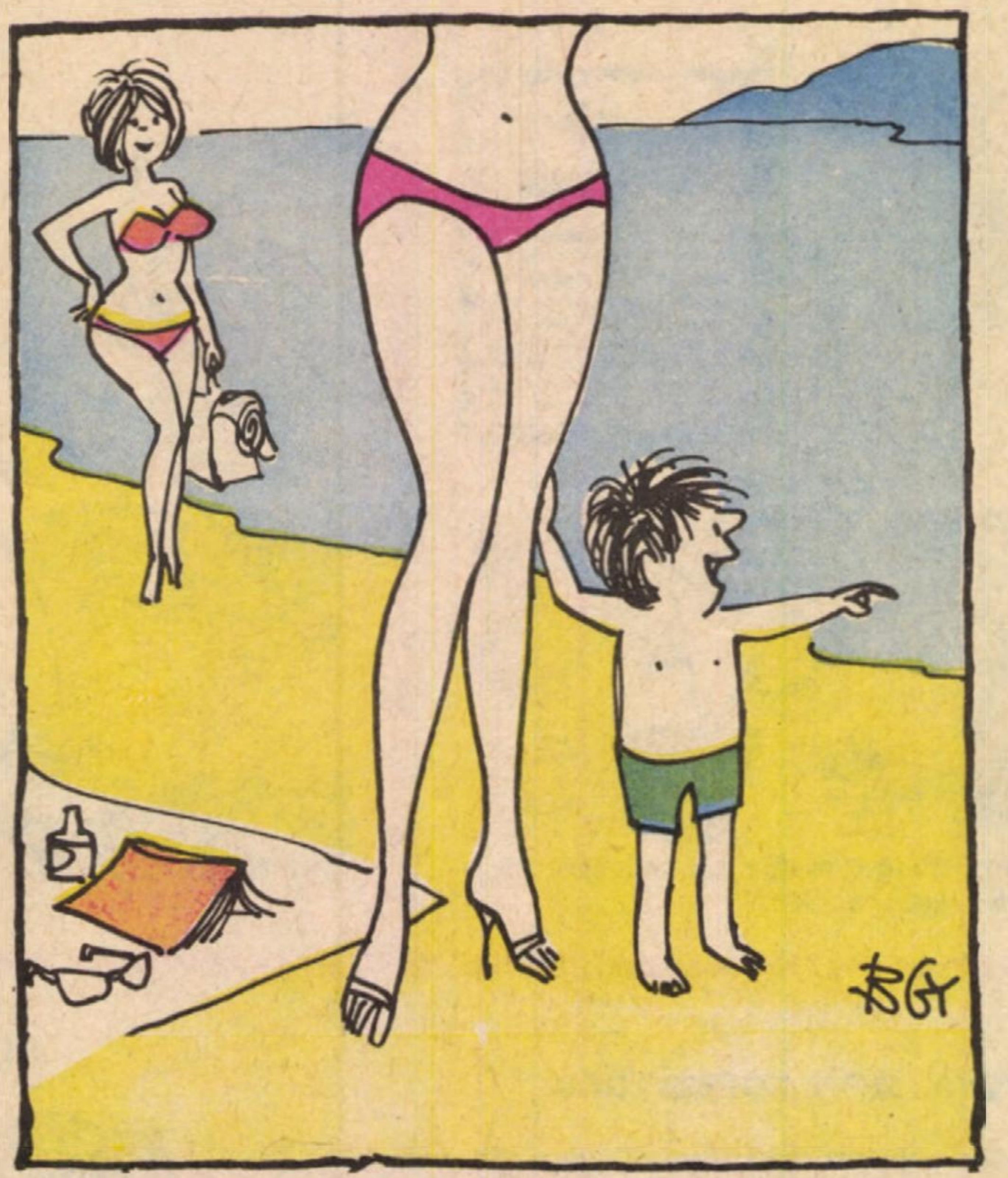

– Az ott a papám. Harminckét éves, elvált.

tribün

Az FC Panning csapata a pszichikai edzés újszerű módját választotta. Egy buddhista tudós irányítása mellett csendes elmélkedéssel készültek a mérkőzésre. Az eredmény nem maradt el, az FC Panning 14:1-re elvesztette a mérkőzést. Dr. Roberts, a csapat edzője: „Kikaptunk, de legalább tudjuk, hogy miért. Ez is valami.”

Horst Karsten, az NSZK legjobb vadászugratója Alko nevű paripájával készült az olimpiára. Az egyik edzésen a derék Alko súlyos sérülést szenvedett és Karsten kijelentette: nincs mentség, Alko-t ki kell végezni. A szándékot országos felháborodás fogadta. „A lovas is ember — írta a Sport Illustrierte —, csak nem mindig olyan emberséges, mint a lova!” Egy mérges levelező még markánsabban fogalmazott: „Disznón lovagoljon — írta Karstennak —, azt úgyis levágják!” Eredmény: Alko kegyelmet kapott.

Elkészült az angol lányok olimpiai egyenruhája. Színe enyhén püspöklila, szabása a huszas évek divatjára emlékeztet. „Igyekeztem bizonyos királyi jelleget kölcsönözni a toalettnek” — mondta Vera Turner, a formaruha tervezője. „Stimmel — replikázott az Express hasábjain Jean Rook — az olimpiai szerelés valóban sikkesen hatna — Mary anyakirálynő idomain!”

Hans Fassnacht, a nyugatnémetek legjobb úszója Hawaiban készül az olimpiára. „Itt minden nagyszerű — írta haza Mannheimbe a kedves papának — csak rém drága. Küldj gyorsan egy kis pénzt.” A papa kötélnek állt. „Jó befektetés — mondta —, már egy csomó remek állást kínáltak Hansnak arra az esetre, ha győz az olimpián. Az éremnek persze aranynak kell lennie, egy második hely már semmit sem ér, ezüsttel hiába futok a pénzem után”. Mindezt csak úgy, miheztartás végett...

Dave Ansell, 19 éves tv-szerelő Bedfordban különös világcsúcsot ért el. 1 óra 47 perc 12 másodperc alatt 1004 eszkimóforgást végzett kajakjával. „Csak az első fél óra nehéz — mondta később enyhe kóválygások közepette — aztán már azt sem tudja az ember, merre van fel és merre van le.” Pedig azt jó tudni...

(p. p.)

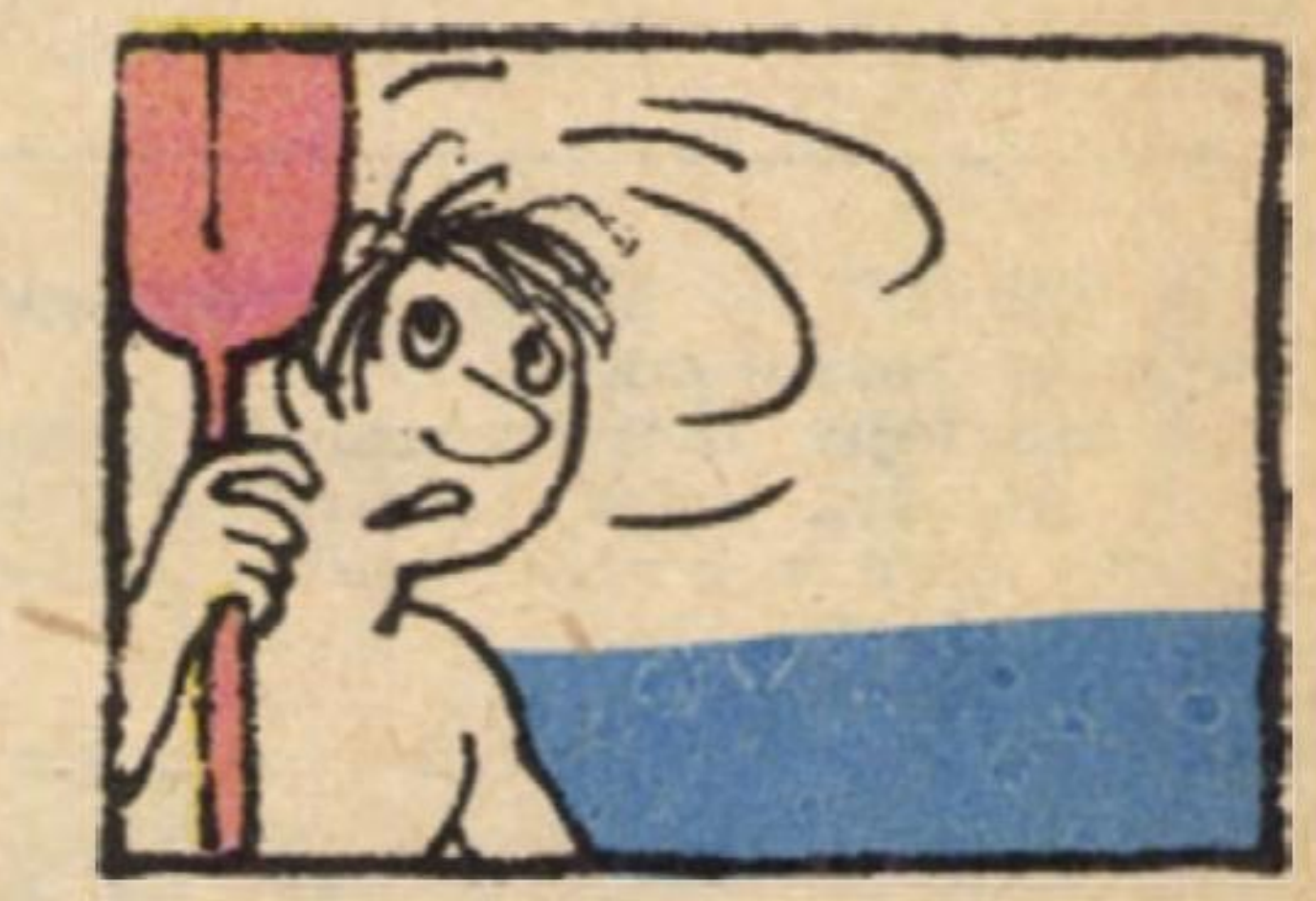

Sajdik Ferenc rajzai

NAGY EMBEREK • KIS TÖRTÉNETEI

GALILEI

NAGY EMBEREK • KIS TÖRTÉNETEI

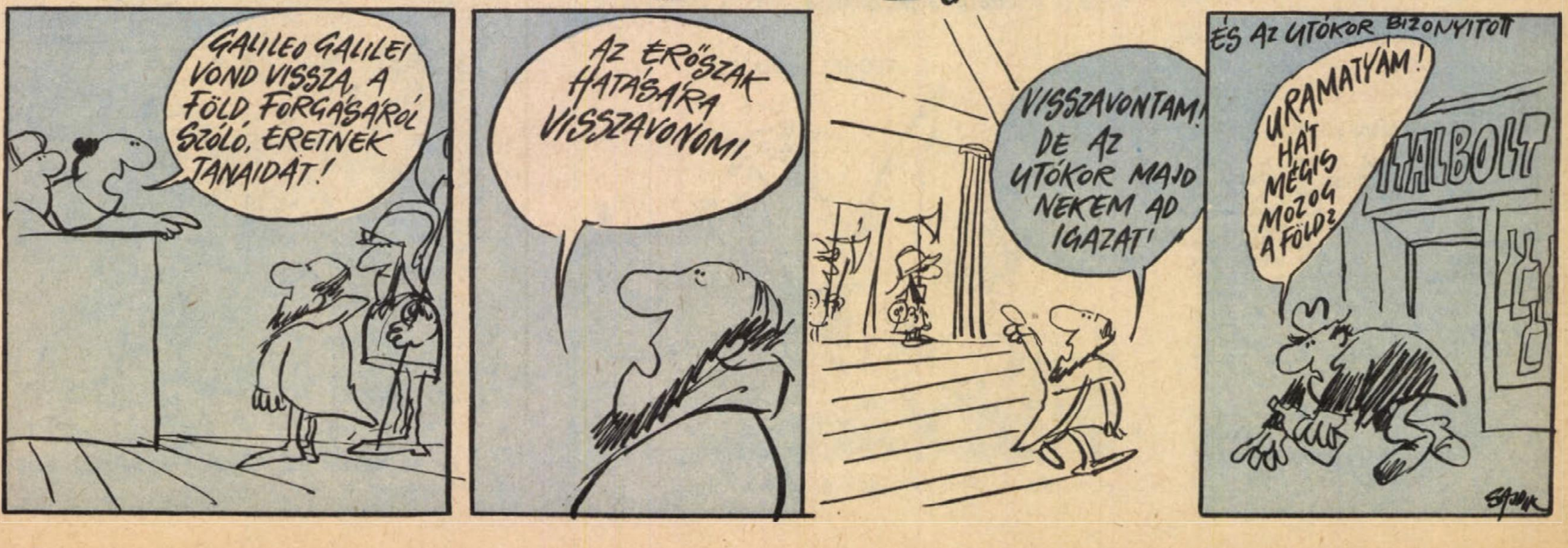
GALILEO GALILEI VOND VISSZA, A FÖLD FORGÁSÁRÓL SZÓLÓ, ERETNEK TANAIDAT!
AZ ERŐSZAK HATÁSÁRA VISSZAVONOM!
VISSZAVONTAM! DE AZ UTÓKOR MAJD NEKEM AD IGAZAT!
ÉS AZ UTÓKOR BIZONYÍTOTT
URAMATYAM! HÁT MÉGIS MOZOG A FÖLD?
ITALBOLT
SAJDIK